

BẢN TIN

SINH HOẠT CƯ AN TƯ NGUY

Tổng Hội Cựu SVSQ TB/TĐ/Hoa Kỳ

SỐ 4

HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ

Chủ Tịch Hội Đồng Quản Trị: Trần Xuân Thời
 Chủ Tịch Hội Đồng Cố Vấn: Đặng Xuân Ngô
 Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành: Trần Xuân Thời
 Chủ Tịch Hội Đồng Giám Sát: Phạm Trung Cang
 Văn phòng Tổng Hội Cựu SVSQ/TB/TH/HK:
 P.O.Box 14572, Minneapolis, MN 55414

BẢN TIN SH/CATN phát hành 3 tháng một lần. Bản Tin số 4 với các nội dung sau:

- 1- Thư Tổng Hội
- 2- Thư BAN BIÊN TẬP
- 3- Đọc thư Hồi âm của độc giả khắp nơi
- 4- Thư cảm ơn của BBT/BT/SH/CATN
- 5- Tổ chức Điều Hành Tổng Hội
- 6- Tin tức Sinh Hoạt Tổng Hội
- 7- Sinh hoạt Đồng môn và Hậu duệ VNCH trong các Cộng Đồng ở khắp nơi
- 8- Trang Thơ Tình Lính
- 9- Trang Tìm thân nhân
- 10- Trang các Link sinh hoạt
- 11- Bài viết từ khắp nơi gửi về
- 12- Trang Hình sinh hoạt khắp nơi

1- Tổng Hội Cảm ơn NT TRẦN VĂN NGÀ HT HỘI SVSQ/TB/TH Sacramento, CA đã gửi tặng hai tác phẩm HỒI KÝ CÔNG TỬ NHÀ QUÊ BÀ BÀI và THEO CHÂN BINH ĐOÀN 692. Xin giới thiệu hai tác phẩm trên đến quý Chiến Hữu.

2- Cảm ơn Chiến hữu Cái Trọng Ty TX đã gửi ủng hộ Tổng Hội chi phiếu \$200.00 USD. Hẹn gặp CH. Trong Đại Hội Toàn Quốc năm 2022

Đây là Bản Tin Sinh Hoạt Cư An Tư Nguy số 4 của Tổng Hội Cựu SVSQ/TB/TH tại Hoa Kỳ đến với quý độc giả. Ban Biên Tập thành thật cảm ơn tất cả quý Niên trưởng, Đồng môn, Chiến hữu của các Quân Binh Chung QLVNCH, và Thân hữu đã gửi bài vở, tài liệu, hình ảnh, video cho chúng tôi. Ban Biên Tập rất lấy làm khích lệ nhận được sự ưu ái, ủng hộ, và ý kiến xây dựng của quý vị để giúp Bản Tin Sinh Hoạt được phát triển tốt đẹp và phong phú hơn.

Tất cả những bài vở đăng trong Bản Tin không nhất thiết phù hợp hoàn toàn với đường lối và chủ trương của Tổng Hội. Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung bài viết của mình. Và để phù hợp với khuôn khổ của Bản Tin, chúng tôi xin được phối hợp với tác giả để rút gọn hay sửa đổi khi cần. Bài gửi trễ sẽ được chọn đăng trong các Bản Tin kế tiếp. Các bài dài hơn sẽ dành cho Đặc San Tổng Hội trong tương lai.

Xin tiếp tục gửi bài vở hay liên lạc Ban Biên Tập về:

Chu Quang Đại: daichu43@gmail.com

Lê Lộc: longviewle@gmail.com

Phan Quốc Ý: Giason90@msn.com

Lê Duy Tôn: leton5419@gmail.com

Trân trọng cảm ơn,

Ban Biên Tập Sinh Hoạt Cư An Tư Nguy.

Thư Tổng Hội

**Quý Niên Trưởng, Chiến hữu và Thân hữu.
Vinh Danh Quân Lực VNCH và Tri Ân các
Vị Anh Hùng Dân Tộc đã Vị Quốc Vong
Thân**

Hằng năm, nhân ngày kỷ niệm 19 tháng 6, nhiều đoàn thể chiến sĩ QLVNCH họp mặt để ôn lại quá khứ, kiểm điểm các chiến dịch truy lùng và tiêu diệt phiến loạn Cộng sản. Ngày nay cuộc chiến vũ khí tạm ngưng, nhưng cuộc chiến nhân quyền để tái lập tự do, dân chủ, hạnh phúc cho toàn dân Việt Nam đang được phát động mạnh mẽ khắp năm châu, bốn bể.

Ngày Quân lực thường là ngày thành lập quân đội hoặc là một ngày đặc biệt để vinh danh quân đội của một quốc gia. Ngày Quân Lực Hoa Kỳ (US Armed Forces Day) được định vào thứ bảy, tuần lễ thứ 3, tháng 5 mỗi năm. Việt Nam Cộng Hòa định ngày 19 tháng 6, từ năm 1965 làm Ngày Quân Lực.

Quân đội Việt Nam Cộng Hòa được hình thành qua các giai đoạn:

Giai đoạn 1946-1949 là giai đoạn lập các lực lượng quân sự gồm có Vệ Binh Nam Việt, Bảo Vệ Quân Trung Việt và Bảo Chính Đoàn Bắc Việt.

Giai đoạn 1949-1955: Chiếu Hiệp Ước Élysée năm 1949, Quốc Gia Việt Nam được thành lập Vệ Binh Quốc Gia với quân số 60,000 người. Các đơn vị Vệ Binh Nam Việt, Bảo Vệ Quân Trung Việt và Bảo Chính Đoàn Bắc Việt được chuyển qua Vệ Binh Quốc Gia.

Năm 1949, Mao Trạch Đông chiếm Trung Hoa lục địa và Tưởng Giới Thạch phải di tản ra đảo Đài Loan. Để đối phó với tình hình khẩn trương nhằm chặn đứng sự bành trướng của chủ nghĩa Cộng Sản tại Đông Dương, Hoa kỳ đã viện trợ giúp cho Quốc Gia Việt Nam trở thành tiền đồn chống Cộng tại Đông Nam Á. Quốc Gia Việt Nam ban hành luật động viên và lập các trường huấn luyện Sĩ Quan, Hạ Sĩ Quan và Binh Sĩ, trong đó có Trường Sĩ Quan Nam Định, Trường Sĩ Quan Thủ Đức và di chuyển Trường Sĩ Quan Đập Đá Huế lên Đà Lạt năm 1951.

Tình hình chiến sự biến chuyển nhanh chóng. Trung Cộng hỗ trợ Việt Minh mở các trận đánh ở Bắc Việt nên Trường Sĩ Quan Nam Định huấn luyện được một khóa thì ngưng hoạt động. Trong thời gian 1950-1955, Vệ Binh Quốc Gia đã tham chiến, tảo thanh, càn quét phiến loạn Việt Minh từ Nam chí Bắc. Trong trận đánh Điện Biên Phủ, Việt Minh đã hy sinh hơn vài chục ngàn quân để làm áp lực đưa vấn đề Việt Nam ra Hội Nghị Geneve. Hiệp Ước Geneve do Thực Dân và Cộng Sản ký kết ngày 20 tháng 7 năm 1954, đã chia cắt Việt Nam ra làm hai miền Nam (Quốc Gia), Bắc (Cộng Sản).

Năm 1955, chính phủ Việt Nam Cộng Hòa được thành lập và quân đội Quốc Gia Việt Nam được đổi danh xưng thành Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa. Từ năm 1965 quân đội VNCH được mệnh danh là Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Quân Lực VNCH đã gia tăng từ 60,000 quân năm 1950 đến hơn 1 triệu quân năm 1975.

Cộng sản Hà nội, điên cuồng vì tham vọng lập công với Cộng Sản Quốc Tế, quyết xâm lăng miền Nam Việt Nam để dâng cho Nga Sô và Trung Cộng, dù phải hy sinh đến người Việt cuối cùng. QLVNCH đã chiến đấu mãnh liệt trên mọi chiến trường nhưng đến năm 1975 vì thiếu phần tăng viện của Thế giới tự do, đành phải lui binh.

Đồng bào quốc gia quốc nội cũng như hải ngoại luôn hãnh diện về cuộc chiến chống CS vô thần vì đó là một cuộc chiến tranh để bảo vệ chính nghĩa (a just war). Bảo vệ Việt Nam Cộng Hòa chống Cộng Sản Bắc Việt xâm lăng hội đủ các điều kiện khách quan của một cuộc chiến tranh chính nghĩa phù hợp với các tiêu chuẩn khách quan được quốc tế công nhận:

(1) VNCH đã chiến đấu để bảo vệ tự do, dân chủ và phú cường cho toàn dân miền Nam Việt Nam chống lại Cộng sản Hà nội xâm lăng, là một cuộc chiến tự vệ chính đáng (just cause),

(2) VNCH là một chính phủ hợp pháp do toàn dân miền Nam tấn phong qua các cuộc bầu cử tự do nên có trách nhiệm bảo vệ sinh mạng, tài sản và các quyền tự do căn bản của Tạo hoá ban cho con người, như quyền được sinh sống, quyền được hưởng mọi quyền tự do và quyền tìm kiếm hạnh phúc. Chính phủ VNCH có thẩm quyền mời gọi sự hỗ trợ của các quốc gia tự do trợ lực ngăn chặn CS xâm lăng (lawful authority),

(3) Chiến đấu để bảo vệ chính nghĩa là nghĩa vụ thiêng liêng của mọi công dân trong một quốc gia tự do (good intention),

(4) VNCH tiến hành cuộc chiến chống xâm lăng trong tinh thần người Việt cao quý, nhân đạo, về cả quân sự lẫn chính trị (đối xử nhân đạo với tù binh, chiêu hồi các cán binh làm đường lạc lối, tái lập đời sống an cư lạc nghiệp sau khi quy chánh) (reasonable treatment),

(5) Phương tiện và cường độ chiến đấu hợp lý, tương xứng với những thiệt hại về nhân mạng và tài sản do đối phương gây nên hay chiến tranh có giới hạn. VNCH đã không tiến quân ra Bắc Việt để tiêu diệt phiến Cộng (means proportion),

(6) VNCH tôn trọng mạng sống của đồng bào, di tản thường dân ra khỏi trận địa (no innocent people harm). Trong lúc đó, cộng quân tàn sát dân chúng trong các vùng bị chiếm đóng, pháo kích bừa bãi vào các vùng đông dân cư, đô thị, trường học hay dùng dân

chúng làm bia đỡ đạn cho chúng,

(7) VNCH tuân thủ lệnh hưu chiến (International Conventions obeyed). Cộng sản xâm lăng chủ trương vô đạo bất trọng phụ, vi phạm lệnh hưu chiến như trường hợp Tết Mậu Thân 1968, sát hại hàng chục ngàn thường dân vô tội. Ngoài ra, đảng CS Hà nội vi phạm các công ước quốc tế nhất là vi phạm Hòa Ước Ba Lê năm 1973, xâm lăng VNCH, thanh trừng, bắt bớ giam cầm trái phép dân, quân, cán, chính VNCH.

Dù đang ở quê nhà hay hải ngoại, những chiến tích oai hùng của QLVNCH vẫn được đồng bào ca ngợi. Quốc Kỳ và Quân Kỳ VNCH vẫn tung bay trong tâm hồn người Việt quốc gia. Chính nghĩa của chính phủ VNCH và danh dự của QLVNCH ngày càng tỏ rạng.

Sau 46 năm sống dưới ách độc tài cộng sản, người Việt quốc gia hải ngoại vẫn không an tâm vì quốc dân còn sống trong cảnh lầm than, cơ cực về thể xác và căng bức về tinh thần trong chế độ độc tài đảng trị của Cộng sản Hà nội, một nguy quyền nổi tiếng “hèn với giặc và độc ác với dân”.

“Việc nước cốt ở yên dân. Quân điều phạt chỉ vì khử bạo”.

Ngày nay, cuộc chiến vũ khí tạm ngưng, nhưng cuộc chiến nhân quyền để tái lập tự do, dân chủ, hạnh phúc cho toàn dân Việt Nam đang được phát động mạnh mẽ khắp năm châu, bốn bể, bằng ba mặt giáp công.

(1) **Quốc tế vận:** Vận động quốc tế, Hoa Kỳ và các quốc gia tự do thực thi các hiệp ước về Việt Nam mà họ đã đích thân ký kết để giành lại quyền Dân Tộc Tự Quyết cho dân tộc Việt Nam.

(2) **Binh vận:** Vận động, chiêu hồi quân đội nhân dân quay súng, trở về với chính nghĩa quốc gia, chống lại chủ nghĩa Cộng sản ngoại lai do bọn chính trị gia xôi thịt, tay sai của Trung Cộng, đang đưa vận mệnh Việt Nam đến chôn diệt vong, bị Hán hoá, và trở thành nô lệ cho Trung Cộng,

(3) **Dân vận:** Vận động đồng bào quốc nội bằng cách tích cực hỗ trợ các đoàn thể tôn giáo, xã hội, nghiệp đoàn, sinh viên, học sinh, các nhà đấu tranh cho nhân quyền đòi hỏi tự do, dân chủ và nhân quyền cho Việt Nam. Mỗi khi đồng bào ta ở quốc nội bị đàn áp, chúng ta hãy đồng loạt lên tiếng trên toàn thế giới trong tinh thần “Một con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ”.

Tập thể Cựu SV SQTB/QLVNCH nói riêng và Quân lực VNCH nói chung tại hải ngoại là những chiến sĩ nhân quyền đa năng, đa hiệu, hiện diện khắp năm châu, bốn bể, đã, đang tham gia vào mọi lĩnh vực sinh hoạt Cộng Đồng VN trong các lĩnh vực, văn hóa, xã hội, kinh tế, chính trị, chẳng những của tập thể đồng hương hải ngoại mà còn may mắn và quan trọng hơn nữa là chúng ta hiện diện trong các cộng đồng, đoàn thể văn hoá, xã hội, kinh tế, chính trị của các quốc gia văn minh bản xứ. Với môi trường thuận lợi như vậy, chúng ta sẽ gây được ảnh hưởng rộng lớn trên chính trường quốc tế mà chế độ CSVN không thể nào cạnh tranh với lực lượng hùng hậu của chúng ta.

Ba mặt giáp công không dễ, cũng không phải hoang tưởng mà là ánh sáng cuối đường hầm, là sách lược khả thi.

“Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao”.

Trong tinh thần hiệp nhất, hợp quần gây sức mạnh, chúng ta sẽ chiến thắng. Biết bao

**-NGÀY QUÂN LỰC-
VINH DANH NGƯỜI LÍNH VNCH.**

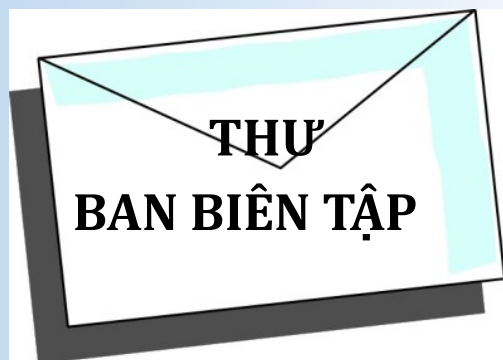
chiến sĩ đã hy sinh tánh mạng cho chúng ta được sống để cho chúng ta có cơ hội đền ơn, đáp nghĩa bằng cách hoàn thành sứ mệnh khôi phục tự do, dân chủ và toàn vẹn lãnh thổ cho Việt Nam.

Kỷ Niệm Ngày Quân Lực để ghi ơn những vị anh hùng dân tộc Dân, Quân, Cán, Chính đã vị quốc vong thân và nguyện cầu ơn trên cho quốc thái, dân an. Chúng ta, muôn người như một, quyết tâm tái lập tự do, dân chủ cho Việt Nam thì đại nghiệp cứu quốc sẽ chóng được viên thành hầu mang lại cho đồng bào quốc nội đời sống yên bình, thoát khỏi ách độc tài Cộng sản bằng những hành động cụ thể của chúng ta từ hải ngoại trong tinh thần chu toàn **Trách Nhiệm** trong **Danh Dự** để phụng sự **Tổ Quốc**.

Kính thư,

Trần Xuân Thời

Tổng Hội Trưởng

Kính chào Quý Niên trưởng, Quý Chiến hữu và toàn thể Quý Độc giả,

Sau ba kỳ phát hành, Bản Tin Sinh Hoạt Cư An Tư Ngụy lại có cơ hội tái ngộ cùng quý vị qua Bản Tin số 4.

Bản Tin Sinh Hoạt số 4 kỳ này chú trọng đến Kỷ niệm Ngày Thành lập Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà 19 tháng 6, vinh danh các chiến sĩ và chiến công của các Quân, Binh chủng, tri ân và tưởng niệm các Quân, Cán, Chính và gia đình phục vụ trong Chính quyền VNCH đã hy sinh vì tổ quốc trong công cuộc chiến đấu tự vệ, bảo vệ lãnh thổ, dân tộc và tự do trước mưu đồ xâm lược của bè lũ tàn ác Cộng sản Việt Nam, tay sai của Cộng sản Quốc tế.

Đảng Cộng sản Việt Nam này là ai? Trong “*Việt Nam Con Thuyền Không Bến*” năm 2018, nhà bình luận Trần Trung Đạo đã viết về đảng Cộng sản này như sau:

“Đảng Cộng sản Việt Nam là một đảng (1) bán nước, (2) không có tính chính danh, (3) bám lấy quyền lực và, (4) ngu dốt trong điều hành đất nước.

“Bốn đặc điểm này của chế độ cộng sản không cần phải phân tích dài dòng, ngoại trừ

những người phải chịu khuyết tật về thể xác hay tâm hồn mới không thấy và không biết.

“Sự kiện một nước Việt Nam có trên ba ngàn cây số bờ biển và từ bao đời sống nhờ vào biển nay chỉ còn đủ rộng để đi câu là kết quả của sự thần phục Trung Cộng của bao thế hệ cầm quyền cộng sản.

“Trước đây, ý thức hệ cộng sản làm mù lương tri Việt Nam của giới cầm quyền cộng sản, ngày nay ý thức hệ cộng sản đã chết nhưng họ vẫn tiếp tục dùng các phương pháp cộng sản đã man do Lenin, Stalin, Mao nghĩ ra để tuyên truyền tẩy não và trấn áp người dân nhằm củng cố chiếc ghế quyền lực.

“Tạm gác qua một bên chuyện đúng sai trong chiến tranh trước 1975, thử hỏi sau 43 năm đưa đất nước vào ngõ cụt của lạc hậu về kinh tế, chậm tiến về giáo dục, băng hoại về đạo đức, ung thối trong tận cùng của xã hội, họ có xứng đáng để tiếp tục cha truyền con nối cai trị trên đầu trên cổ của hơn 90 triệu người Việt hay không? Ai bầu họ ra? Ai cho phép họ sống trên xa hoa, phung phí giữa sự lầm than của đại đa số người dân Việt?” (1)

Thưa quý vị,

Cuộc chiến đấu tự vệ anh dũng của quân dân Miền Nam đã buộc phải chấm dứt một cách đột ngột ngoài ước vọng vì các toan tính và sắp đặt của các cường quốc lãnh đạo hai khối Tự Do và Cộng Sản trên trường quốc tế; và vì tham vọng, sự tàn ác và sự cuồng sát của Cộng sản Hà Nội. Nhưng lịch sử và thời gian đã chứng tỏ đây là một cuộc chiến đấu có chính nghĩa chống lại đảng cộng sản tham tàn mà giới lãnh đạo của đảng là những tên tội đồ của dân tộc Việt Nam.

Ông Trần Trung Đạo giải thích:

“Cộng sản thắng chỉ vì họ không từ chối bất cứ một thủ đoạn nào dù bất nhân đến bao nhiêu, không hề tính toán cân nhắc phải chết hay phải giết chết bao nhiêu người, miễn là đạt được mục đích cộng sản hóa Việt Nam. Song song đó, đảng cộng sản áp dụng một chính sách tuyên truyền tẩy não, lợi dụng lòng yêu nước, bung bít thông tin một cách tinh vi và tàn nhẫn nhất trong lịch sử loài người.” (2)

Các đoàn thể và hội đoàn của các Quân, Binh Chủng thuộc Quân Lực VNCH tại hải ngoại khắp nơi đã long trọng, dù trong hoàn cảnh giới hạn của mùa đại dịch Covid-19 còn đang tiếp diễn, tổ chức Ngày Quân Lực 19 tháng 6, đánh dấu ngày một Quân đội được thành lập từ dân chúng, được dân chúng giao phó trọng trách, và vì dân chúng chiến đấu, bảo vệ lãnh thổ Việt Nam, quyền sống tự do và phúc lợi.

Trong giây phút vinh danh cũng như tưởng niệm long trọng, chúng ta hãy cùng lắng lòng tri ân và cầu nguyện cho các chiến sĩ QLVNCH và gia đình đã hy sinh trong cuộc chiến bảo vệ lãnh thổ, chính nghĩa quốc gia, quyền sống tự do, và cho những người Việt

Nam đã bỏ mình trong rừng sâu hay trên biển cả trên đường chạy trốn chế độ tham tàn, độc ác của đảng Cộng sản Việt Nam. Và cầu mong cho các chiến hữu VNCH và gia đình còn lại, cùng tất cả dân chúng Việt Nam trong nước sớm thoát khỏi gông cùm và sự tàn ác của bọn Cộng Sản.

Ban Biên Tập thành thật cảm ơn sự ủng hộ về tinh thần lẫn vật chất mà quý vị đã ưu ái gửi tặng Tổng Hội CSVSQ/TB/HK trong thời gian qua. Ban Biên Tập cầu mong quý vị tiếp tục ủng hộ bài vở, tài liệu, và gợi ý kiến xây dựng cho Bản Tin của Tổng Hội.

Ban Biên Tập kính chúc Quý Niên trưởng, Quý Chiến hữu và toàn thể Quý Độc giả vạn sự an khang. Hẹn gặp lại tất cả quý vị trong Bản Tin số 5 tới.

Chào Quyết Thắng,

Ban Biên Tập Tổng Hội CSVSQ/TB/HK

(1) *Việt Nam Con Thuyền Không Bến*, trang 351-352, 100 Chính Luận, Tập 2, Trần Trung Đạo, Cổ Loa xuất bản, 2018

(2) *Ai Có Quyền Viết Sử Việt Nam?*, trang 45, 100 Chính Luận, Tập 2, Trần Trung Đạo, Cổ Loa xuất bản, 2018

Hình Bìa

Hình Bìa gói trọn Bản Tin
 Ba màu rõ rệt viết nên sử hồng
 Màu vàng bản sắc dân mình
 Bao dung ấm áp chí tình tận trung
 Màu đỏ như máu Anh Hùng
 Hy sinh vì Nước hết lòng vì Dân
 Của bao tầng lớp tiền nhân
 Như Trời như biển thẳm xanh
 ngút ngàn
 Lộc Lê đưa hết tâm tình
 Tạo nên tuyệt tác như hình Bản Tin

MUÔN ĐỜI TỔ QUỐC UY LINH!

Viết cho Ngày Quân Lực 19-6

Từ ngày mãn khóa Vũ Đình Trường .
 Thỏa chí tang bồng diệt bất lương .
 Chiến trận còn vang danh quốc sử .
 Bốn vùng vẫn tỏa khí can trường .
 Bao phen nô cộng kinh hồn vía .
 Mấy lượt anh hùng chứng tích thương .
 Bảo vệ tự do cho Tổ Quốc .
 Tiếc gì xương máu chốn sa trường!

*

Tiếc gì xương máu chốn sa trường!
 Thân dầu xa nhà biệt cố hương .
 Luyện kiếm mài gươm thề rửa nhục .
 Kiên tâm khắc cốt diệt ma vương .
 Năm châu hội tụ giương quang đạo .
 Khắp nước vùng lên chống bạo cường .
 Chính nghĩa tràn dâng thành bão động .
 Việt Nam ngạo nghễ Thái Bình Dương .

Lâm Hoài Vũ

(Trích Thi Tập Lưu Vong Trường Khúc)

Nó và Tôi

Để tưởng nhớ cố Th/úy Trần Hoàng Tùng và các chiến sĩ Địa Phương Quân, Nghĩa Quân can trường của Tiểu khu Vĩnh Bình.

Alpha Lê Duy Tôn

Những ngày đầu bước chân vào quân ngũ tại trung tâm huấn luyện Quang Trung, nơi chúng tôi thụ huấn giai đoạn 1 rồi cũng qua đi. Trong những ngày cuối tại trại tiếp chuyển Nguyễn Tri Phương chúng tôi đã nghe anh em trong khoá bàn tán xôn xao về chuyện khoá sẽ phải ra thụ huấn giai đoạn 2 tại quân trường Đồng Đé và kèm theo là những lời đồn thổi về quân trường này. Từ những hình phạt với cái tên thật sống động như “Vũ Khúc Lên Đồi” đến những bài học đầy nguy hiểm như “Đi Dây Tử Thần” mà có bạn đã khẳng định là đã có khoá sinh bị tử nạn trong khi thực tập khiến chúng tôi cảm thấy lo lắng nhưng cũng đành chấp nhận chờ xem lò luyện thép tân tiến nhất Đông Nam Á khắc nghiệt ra sao.

Sự chờ đợi rồi cũng đến khi đoàn xe chở chúng tôi vừa vào đến địa phận thành phố Nha Trang là đã thấy từ xa hình dáng “Thằng Cù Làn” hiện ra trên đỉnh Hòn Khô như để chào đón những tân khoá sinh sắp phải vào lò luyện thép. Trong lúc đoàn xe từ từ đi qua cổng trại tiếp nhận, ngồi trên xe chúng tôi đã thấy các Sĩ Quan cán bộ đang đứng chờ chúng tôi tại sân cờ. Khi tất cả đoàn xe đều đã dừng lại hẳn và trên xe mọi người đều im lặng lo lắng chờ đợi thì một mệnh lệnh phát ra: “Tất cả xuống xe, tập hợp”. Khi vừa ổn định hàng ngũ thì đã nghe “tất cả chạy theo tôi”, vì đã biết đây là màn chào sân qua các khoá đàn anh kể lại nên tất cả đều răm rắp thi hành. Mọi thủ tục rồi cũng xong và chúng tôi bắt đầu vào giai đoạn 2 với những ngày gian khổ, rèn luyện. Thường sau 1 ngày tập luyện, về tới doanh trại thì hầu hết mọi người đều muốn nghỉ ngơi để dưỡng sức cho những ngày kế tiếp. Có nhiều lần đang ngủ ngon giấc chúng tôi đã bị thức giấc bởi sự ồn ào của nhóm “Hắn” đang say sưa bàn tán với nhau

về những vụ gây gổ, đánh nhau với các nhóm khác ở câu lạc bộ.

Chính vì những lần bị quấy rối đó nên tôi đã không có cảm tình với nhóm của hắn và cũng không hề trực tiếp nói chuyện với hắn trong suốt khoá mặc dù sau đó được biết hắn là trưởng toán Quốc Quân Kỳ của khoá. Trần Hoàng Tùng chính là tên của hắn và chúng tôi đã ở chung với nhau trong suốt giai đoạn 2 thụ huấn tại Đồng Đé. Thời gian thụ huấn giai đoạn 2 qua nhanh để rồi cả khoá chia tay nhau đi 4 vùng chiến thuật trực tiếp dẫn thân bảo vệ quê hương, tổ quốc.

Về đơn vị mới, vì là tiểu đoàn lưu động tỉnh nên tiểu đoàn tôi phải đi khắp các quận của Tiểu Khu và cũng nhờ thế nên tôi cũng đã có dịp gặp lại các bạn bè cùng khoá, cùng quân trường. Tưởng cũng nên nói thêm khi về đến tiểu đoàn tôi thấy các Huynh Trưởng về trước tôi khá lâu nhưng vẫn mang huy hiệu “Thanh kiếm bạc cùng ánh thái dương mọc trên biển cả” bên vai trái. Thấy đó cũng là một dấu hiệu dễ dàng nhận ra phe ta nên tôi và các bạn cùng khoá cũng làm theo, nhờ thế khi 2 đơn vị gặp nhau chúng tôi cũng đã dễ dàng nhận ra và chào hỏi nhau. Tôi và Tùng đã gặp nhau cũng trong một lần chuyển quân như vậy,

Hình chân dung
Vua LÊ THÁI TÔ
(Đức Lê Lợi)
Thánh Tổ Quân
chủng ĐỊA
PHƯƠNG QUÂN và
NGHĨA QUÂN

sau khi bắt tay hỏi han sức khoẻ của nhau chúng tôi phải vội vã theo đơn vị di chuyển nhưng đó chính là lần đầu tiên chúng tôi đã có dịp nói chuyện với nhau .

Bằng đi một thời gian, tình cờ tôi gặp Tùng ở thị xã Phú Vinh. Qua câu chuyện tôi được biết Tùng được chọn đi học khoá Phân Chi Khu, hiện đang chờ phân công. Lần này chúng tôi được rảnh rỗi nên có thời gian ngồi quán cà phê chuyện trò tâm sự nhiều hơn, miên man từ những kỷ niệm thời còn trong quân trường khi Tùng được Trung Úy Vũ Đức Thắng là Sĩ Quan Đại Đội Trưởng chọn làm Trung Đội Trưởng khoá sinh để biểu

diễn bài “Trung Đội tấn công” nhân dịp Thủ Tướng Trần Thiện Khiêm và phái đoàn chính phủ đến dự lễ mãn khoá 10/72B và thị sát các bãi tập của quân trường, đến những người bạn cùng khoá đã vĩnh viễn ra đi. Qua những câu chuyện đó, tôi nhận ra Tùng là một người rất quý tình bạn và trách nhiệm về sự an nguy của thuộc cấp. Sự bông bột ở Tùng hồi còn trong quân trường đã biến mất mà thay vào đó là sự điềm tĩnh và chững chạc của một Sĩ Quan QLVNCH. Chúng tôi chia tay nhau và ai nấy lại tiếp tục lao vào nhiệm vụ của mình.

Một hôm, trong lúc đang ngồi làm việc thì người lính gác cổng vào báo có người muốn gặp, ngạc nhiên nhưng tôi vẫn đồng ý để người lính dắt vào. Xếp dọn giấy tờ trên bàn xong tôi bước ra cửa thì nhận ra mẹ của Tùng đang theo người

lính bước vào khiến tôi có linh cảm không hay về Tùng. Vừa chào bà xong tôi chưa kịp mời bà vào trong thì bà đã nói ngay: “Tùng mất rồi cháu ơi, hôm nay bác xuống đây để nhận xác Tùng đem về Saigon” và bà cũng ngỏ ý muốn nhờ tôi đưa bà đến một số nơi mà Tùng có nhắc đến trong nhật ký. Tôi nói bà chờ tôi vào xin phép cấp trên xong sẽ đưa bà đến những nơi bà muốn. Lên xe tôi hỏi bà muốn đi những nhà nào để tôi chỉ đường cho tài xế lái đến, mọi việc diễn ra suông sẻ và sau cùng chúng tôi đến Nhà Vĩnh Biệt để được nhìn mặt Tùng lần cuối.

Khi đến nơi chúng tôi được tin Th/Tá Chi Khu Trưởng sẽ làm lễ truy thăng truy tặng cho Tùng nên chúng tôi phải chờ vì ông chưa đến. Lúc đó có 2 người lính nghĩa quân bước đến chào mẹ Tùng và tôi, nhìn lên tôi thấy một người bị thương ở cánh tay với vết thương vẫn còn rỉ máu và người kia thì lạnh lặn. Họ tự giới thiệu về họ nên tôi được biết anh nghĩa quân lạnh lặn là cận vệ cho Tùng còn anh kia là người mang máy truyền tin. Sau khi chào hỏi xong tôi cũng muốn biết rõ hơn về trường hợp hy sinh của Tùng nên mời 2 anh ngồi xuống để có thể hỏi han thêm cho rõ sự việc.

Vào mùa khô 1974-1975 năm được thế yếu của ta là phải rải mỏng lực lượng quân sự ra các đồn bót để bảo vệ lãnh thổ. Cộng quân đã lên kế hoạch khá hiệu quả nhằm triệt phá hệ thống các đồn bót của chúng ta tại khu vực đồng bằng sông Cửu Long bằng cách tập trung quân cấp tiểu đoàn trở lên với trang bị hỏa lực đầy đủ. Bình thường bọn chúng di chuyển liên tục để tránh sự theo dõi của ta đồng thời kết hợp với đám du kích địa phương nghiên cứu và chọn mục tiêu để tấn công, trong khi đó các đồn bót của ta lại bị đặt vào thế bị động vì vị trí cố định và chỉ có thể bung ra hoạt động an ninh chung

quanh đồn nhưng rất hạn chế với quân số luôn luôn thiếu hụt cũng như giới hạn về vũ khí, đạn dược, nhất là những đồn ở sâu và hẻo lánh thì vấn đề an ninh và tiếp tế lại càng khó khăn hơn.

Lần đó mục tiêu bọn chúng chọn là một đồn yếu điểm thuộc Phân Chi Khu Đại An giáp ranh với PCK Đôn Châu, chi khu Trà Cú do Ch/Úy Thái và cũng là 1 thành viên trong nhóm bạn của Tùng hồi còn ở trong quân trường trực tiếp chỉ huy. Trước quân số và hỏa lực áp đảo của địch, yếu điểm một mặt ra sức chống trả đồng thời liên lạc về Chi Khu xin yểm trợ nhưng chỉ nhận được một số lượng hạn chế pháo binh bắn yểm trợ vì tình trạng khan hiếm đạn dược. Tình hình trở nên căng thẳng hơn khi bọn chúng đã tiến sát đến những lớp rào cản cuối và nguy cơ bị tràn ngập sẽ không lâu khiến Thái đã hốt hoảng lên máy kêu cứu để cầu may vì hầu như ai cũng rõ chiến thuật “công đồn đá viên” của bọn chúng nên các đơn vị tăng viện đều nằm tại chỗ chờ trời sáng mới được lệnh di chuyển.

Nóng lòng trước tình trạng nguy ngập của bạn nên Tùng đã quyết định tập trung trung đội Thám Báo của PCK lên đường tiếp ứng ngay trong đêm. Theo người lính cận vệ của Tùng nói thì sau khi về nhận nhiệm vụ Phân Chi Khu phó Tùng đã chọn một số anh em nghĩa quân có kinh nghiệm và tinh thần chiến đấu cao để thành lập 1 trung đội nòng cốt cho PCK dùng làm mũi xung kích khi cần thiết cũng như bảo vệ PCK và đó cũng chính là trung đội đi với Tùng đêm hôm đó. Đoàn quân nôn nóng hướng về yếu điểm đang bị địch quân vây khốn. Khi tiến gần đến mục tiêu thì trung đội bị lọt vào ổ phục kích của địch, mặc dầu bị bất ngờ nhưng vì là những chiến binh đã dày dặn kinh nghiệm chiến trường nên họ đã nhanh chóng chọn được các vị trí ẩn nấp để cùng hỗ trợ nhau cản bước tấn công của địch. Sau mấy đợt tấn công bị thất bại, bọn Việt Cộng nóng lòng muốn thanh toán cho nhanh đơn vị tiếp viện để rồi còn quay lại dứt điểm yếu điểm trước khi trời

sáng nên đã rút phần lớn đơn vị đang tấn công đồn sang tăng cường. Thấy tình hình bất lợi nên Tùng đã quyết định cho đơn vị yểm trợ lẫn nhau để rút lui nhằm bảo toàn lực lượng. Không may trong lúc triệt thoái, vì phải mang máy truyền tin nặng nề nên người lính đã bị trúng thương. Lo lắng cho sự an toàn của người lính cũng như chiếc máy truyền tin nên Tùng đã nói người lính giao máy lại cho mình để có thể theo đơn vị rút đi trước. Vì phải mang máy nặng nề nên đã khiến Tùng di chuyển khó khăn và chậm chạp, hơn nữa trời cũng đã bắt đầu hửng sáng nên bọn Việt Cộng đã phát hiện ra vị trí ẩn nấp của Tùng.

Biết mình đang là mục tiêu bị theo dõi thế nhưng Tùng vẫn ra lệnh cho anh em tìm đường rút lui trong khi đó tiếp tục khai hỏa về phía địch nhằm lôi kéo hỏa lực và sự chú ý của bọn chúng về phía mình và Tùng đã anh dũng hy sinh, đổi lại là các anh em trong trung đội đã an toàn về lại PCK.

Chúng tôi phải tạm ngưng câu chuyện để chuẩn bị cho lễ truy phong truy tặng vì Th/Tá Chi Khu Trưởng vừa đến và buổi lễ diễn ra nhanh chóng theo thủ tục. Sau buổi lễ, vị CKT đã đến chia buồn cùng mẹ của Tùng và trong câu chuyện ông đã nói: “Mặc dù Tùng tự ý điều động trung đội đi giải cứu đơn vị bạn khi chưa có lệnh của cấp trên nhưng với tình nghĩa “huynh đệ chi binh” sẵn sàng giúp đỡ bạn bè trong lúc nguy khốn cùng sự hy sinh để bảo toàn sinh mạng cho anh em binh sĩ rất đáng nêu gương sáng cho chúng ta noi theo” và ông nói thêm vì phải tập trung quân để đánh chặn toán viện quân do Tùng chỉ huy nên áp lực tấn công vào đồn giảm bớt, nhờ thế anh em trong đồn đã giữ vững được phòng tuyến cho đến sáng.

Cuộc chiến trôi qua đã lâu nhưng những hình ảnh của một miền quê nghèo khó, xơ xác vẫn hiện hiện trong đầu tôi như mới ngày nào. Nhớ lắm những vui buồn của đời lính chiến mà chỉ

những ai có trải qua mới hiểu. Với danh xưng khiêm tốn và chịu nhiều thiệt thòi so với những quân binh chủng khác của QLVNCH nhưng với tôi thì các chiến sĩ ĐPQ và NQ mới thực sự là những đơn vị nhận lãnh nhiều trách nhiệm trong khi mọi sự yểm trợ lại vô cùng hạn chế, thậm chí họ đã phải tận dụng mối quan hệ bằng mọi cách nhằm bổ sung thêm số lượng vũ khí, đạn dược thiếu hụt để có thể cung ứng cho các tiền đồn xa xôi hẻo lánh ngăn chặn các cuộc lấn chiếm của Việt Cộng. Với tấm lòng chất phát, mộc mạc của người dân quê miền Nam, những

danh xưng hào nhoáng như Dân Tộc, Tự Do hoàn toàn quá xa lạ đối với họ, thế nhưng họ lại là những chiến sĩ luôn dũng cảm ghìm chắc tay súng quyết sống chết cùng bạn Cộng Nô để gìn giữ an ninh cho thôn xóm vì đó chính là Quê Hương của họ nơi có bao người thân, bạn bè cũng như họ đã sinh ra và lớn lên.

Alpha Lê Duy Tôn

Bài hát **Nó và Tôi** ; Credit - Ca sĩ Trường Vũ/
dailymotion.com

<https://video.search.yahoo.com/search/video?fr=mcafee&ei=UTF-8&p=n%C3%B3+v%C3%A0+t%C3%B4i&type=E211US550G0#id=4&vid=1aaa4e6692bad7f25bbfbb4062910d3c&action=view>

Trung đội tấn công

DIỄN VĂN CỦA ÔNG PHẠM HÙNG MINH, CHỦ TỊCH CỘNG ĐỒNG NGƯỜI VIỆT QUỐC GIA TẠI CLARK COUNTY, VANCOUVER, WASHINGTON

Ban Biên Tập: Ngày 31 tháng 5 năm 2021, hội Community Military Appreciation Committee (CMAC), Vancouver, WA tổ chức Lễ Chiến Sĩ Trận Vong (Memorial Day Ceremony) tại Fort Vancouver National Historic Site, WA. Như các năm trước, CMAC đã mời các hội đoàn cựu quân nhân các quân binh chủng VNCH, và cộng Đồng Người Việt Quốc Gia tại Vancouver, WA, và Portland, OR cùng tham dự tưởng niệm và vinh danh các quân nhân đã phục vụ, chiến đấu, và hy sinh để bảo vệ tổ quốc và lý tưởng tự do. Dưới đây là diễn văn Anh ngữ của ông Phạm Hùng Minh, Chủ tịch Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Clark County, Washington.

Good morning! I am honored to be up here today.

Today, people throughout the country gather together to remember, to honor, and to pay gratitude to those who have served and gave their lives for our country.

Our military service members come from different backgrounds and many have made the ultimate sacrifice for our freedom.

They protect this great nation which is a beacon of freedom for the peoples around the world, especially those who are living under the communists ruling.

I have lived under the communist government and I have seen the people suffer. They took away properties of the people and left people with little foods to eat. They forced people to live in the jungle and many did not

survive. They took away the dignity of the people and many still live in fear today.

America is the only nation that is willing to lead the fight against communism. Our service men and women have courageously fought and died so that over a billion of peoples around the world can live free.

38 years ago I escaped from Vietnam. I spent three days without water on a disabled boat in the Pacific Ocean and I almost did not survive. That experience has taught me that freedom is not free and that not only have many of our service members paid for it with their lives, but we may also have to risk our own lives to be free.

Many of you have fought in Korea, Vietnam, Iraq, Afghanistan and some have lost friends or family members. That experience has left emotional scars for many of us.

For me, I saw a soldier who was killed by Viet Cong when I was 8 years old, and that image still remains with me to today. I cannot forget it but I use it to remind me of the danger and the hardships that our service men and women are facing everyday around the world. It makes us appreciate and admire all the service members who have sacrificed to protect us.

As a way to honor our fallen heroes, we can get more involved and support our troops. We need to do our best daily to continue to build and support not only our troops but to guide the next generation on how wonderful freedom is in America and it needs our protection to keep it great.

Thank you.

Bản dịch Việt Ngữ do Ông Từ Đức Tháo, Chủ Tịch Cộng Đồng Việt Nam tại Oregon

Kính chào Quý vị:

Tôi rất hân hạnh hiện diện nơi đây hôm nay.

Hôm nay, người dân cả nước cùng nhau họp mặt để tưởng nhớ, tôn vinh, và tri ân những người đã có công khai sáng, và hiến thân cho Tổ quốc.

Những thành viên phục vụ quân đội xuất thân từ các hoàn cảnh khác nhau và cuối cùng nhiều người đã hy sinh cho tự do của chúng ta.

Họ bảo vệ quốc gia vĩ đại này, là ngọn hải đăng tự do cho các dân tộc trên thế giới, đặc biệt là những người đang sống dưới sự thống trị của cộng sản.

Tôi đã sống dưới chính quyền cộng sản và tôi đã nhìn thấy người dân tôi đau khổ. Cộng sản lấy đi tài sản của người dân và để lại

cho người dân ít thức ăn để ăn. Họ buộc mọi người phải sống trong rừng sâu và nhiều người đã không sống sót. Họ đã lấy đi phẩm giá của con người và ngày nay nhiều người vẫn sống trong sợ hãi.

Nước Mỹ là quốc gia duy nhất sẵn sàng đi đầu trong cuộc chiến chống lại chủ nghĩa cộng sản. Những nam nữ chiến binh của chúng ta đã can đảm chiến đấu và hy sinh để hơn một tỷ dân tộc trên thế giới được sống tự do.

38 năm trước tôi trốn khỏi Việt Nam. Tôi đã trải qua ba ngày không có nước uống trên một con thuyền bị hư ở Thái Bình Dương và tôi gần như không sống sót. Kinh nghiệm đó đã dạy tôi rằng tự do không phải là miễn phí và không chỉ có nhiều chiến binh của chúng ta phải trả giá bằng mạng sống của họ, mà chúng ta cũng có thể phải mạo hiểm mạng sống của mình để được tự do.

Nhiều người trong số các bạn đã từng chiến đấu ở Hàn Quốc, Việt Nam, Iraq, Afghanistan và một số đã mất bạn bè hoặc người thân trong gia đình. Trải nghiệm đó đã để lại những vết sẹo tình cảm cho nhiều người trong chúng ta.

Đối với tôi, tôi đã nhìn thấy một người lính bị Việt Cộng giết khi tôi 8 tuổi, và hình ảnh đó vẫn còn ám ảnh tôi cho đến ngày hôm nay. Tôi không thể quên nó nhưng tôi dùng nó để nhắc nhở tôi về sự nguy hiểm và những khó khăn mà những nam nữ chiến binh của chúng ta đang phải đối mặt hàng ngày trên khắp thế giới. Điều đó làm cho chúng ta cảm kích và ngưỡng mộ tất cả các chiến binh đã hy sinh để bảo vệ chúng ta.

Như một cách để vinh danh những anh hùng đã ngã xuống, chúng ta có thể tham gia phục vụ xã hội và hỗ trợ quân đội của mình nhiều hơn. Hàng ngày chúng ta cần cố gắng hết sức mình để tiếp tục xây dựng và hỗ trợ không chỉ quân đội của chúng ta mà còn hướng dẫn thế hệ tiếp theo về sự tự do tuyệt vời ở nước Mỹ và nó cần được chúng ta bảo vệ để giữ cho nó vĩ đại.

Chân thành cảm ơn quý vị,

Phạm Hùng Minh,
Chủ Tịch Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia tại
Clark County, Washington

BÁC SĨ ĐÀNG THIỆU HÙNG, Hậu Duệ VNCH tại Dallas Forth Worth đang phát biểu

DIỄN VĂN NGÀY QUÂN LỰC 19 THÁNG 6

Kính thưa Quý Vị,

Tôi xin gửi lời chào thân ái nhất đến tất cả quý vị quan khách, và xin kính chúc những người cha có một ngày lễ Father's Day nhiều hạnh phúc và ấm cúng cùng gia đình.

Tiếng nhạc “Hồn Tử Sĩ” trầm buồn tha thiết trong Phút Mặc Niệm đã làm tôi nhớ lại một kỷ niệm lúc tôi vừa 8 tuổi, khi cha tôi giữ chức vụ Chỉ Huy Phó trường Đại Học Chiến Tranh Chính Trị Đà Lạt, và tôi được theo cha tham dự Lễ Truy Diệu cho những sinh viên sĩ

quan đã hy sinh trong một cuộc tấn công của Việt Cộng vào trường đầu thập niên 70. Đã nửa thế kỷ trôi qua, nhưng trong tôi vẫn còn hình ảnh của những người mẹ khóc con, ôm ấp những chiếc quan tài phủ lá Quốc Kỳ chứa đựng thân xác của những người con trai tuổi vừa tròn 18 đôi mươi. Những tiếng khóc than oán trời oán đất kêu gọi tên con, vang vọng sân trường rồi tan biến vào không gian u uẩn, hòa điệu với tiếng thông già reo buồn rả rích như lời chia buồn những nỗi đau tận cùng như muối đổ trong lòng, như lửa đốt con tim, cùng tiếng nhạc thê lương trong buổi chiều hoàng hôn âm đạm lạnh giá của núi đồi cao nguyên:

“Đêm khuya âm u
 Ai khóc than trong sương mù?
 Gió rít qua lũy tre như nghiêng rặng
 vương mối thù
 Hồn ai kia đau xót chơi vơi?
 Hồn quân Nam căm uất chưa nguôi

Uất khí ngất đất,
 Bao lớp mây che kín trời
 Sóng thét qua bãi lau như nhắc người
 xưa anh dũng
 Đã hy sinh giữ gìn nước non...”

Khi lớn lên tôi mới hiểu được những gian khổ của thế hệ cha anh đã chiến đấu và hy sinh cho Miền Nam Việt Nam, và những khổ đau của gia đình lính. Trong nhạc phẩm “Bà Mẹ Trị Thiên” Nhạc Sĩ Trần Thiện Thanh đã viết: “Mẹ ngồi bên cổ áo quan. Lóng lánh Quốc kỳ hai hàng bội tinh. Mẹ buồn mà mắt mẹ vui. Con mẹ Vị Quốc vong thân chiến trường. Chuyện đời có tử có sinh. Có con đi lính hy sinh là thường”. Có lẽ vì hơn ba trăm ngàn chiến sĩ VNCH đã chết trong cuộc chiến nên người đời trở thành chai đá, và xã hội chấp nhận cái chết của người lính trên chiến trận là chuyện bình thường. Nhưng trời ơi, làm sao bình thường được khi những người con trai đã nằm xuống khi vòng tay chưa ôm trọn cuộc đời, khi nụ cười chưa nở trọn trên môi? Làm sao bình thường được những cảnh tre già khóc măng, khi người mẹ phải chôn đứa con trai vừa lớn lên đã vội ra đi, thân thể ngày nào mẹ đã dày công nuôi dưỡng, nay đã nát tan vì lửa đạn chiến tranh? Làm sao bình

thường được khi những người vợ trẻ chưa tròn hạnh phúc lứa đôi đã nửa đường đứt gánh, xót xa đi nhận xác chồng, và chôn chồng như chôn vùi cuộc đời son trẻ, cùng số phận với Nàng Tô Thị đêm đêm ôm con mong chồng cho đến nghìn thu? Làm sao bình thường được khi những vàng trán trẻ thơ chưa hằn vết nhả đã vội vã quấn vòng tang trắng, những giọt nước mắt vô tội đã làm mờ khung ảnh người cha hiện trên bàn thờ đã ra đi không bao giờ trở lại?

Hỏi trời trời im tiếng, hỏi đất đất làm ngo, nên thôi tôi tự hỏi lòng...

46 năm đã trôi qua, và những hy sinh cao quý vĩ đại của một thế hệ cha anh đang bị đời lãng quên. Chúng ta phải có trách nhiệm nhắc nhở thế hệ con em và những thế hệ sau không thể quên đi những hy sinh cao quý đó, vì những hy sinh đó mà thế hệ con cháu ngày nay mới có cơ hội lớn lên trong một đất nước tự do dân chủ và đầy cơ hội này. Nhân kỷ niệm Ngày

Quân Lực 19 Tháng 6, tôi xin được gửi đến quý anh quý chú cựu chiến sĩ lời tri ân chân thành nhất. Tôi kính xin quý vị cùng tưởng nhớ đến những người Thương Phế Binh vẫn còn sống những ngày tháng khổ đau nơi quê nhà, và cùng đốt một nén hương lòng cho những vong linh chiến sĩ đã Vị Quốc Vong Thân, đã chết cho chúng ta được sống.

Xin trân trọng kính chào.

BS Đàng Thiện Hưng

Bài Phát Biểu Song Ngữ của Sinh Viên Sĩ Quan Trừ Bị Không Lực Hoa Kỳ, Hậu duệ Từ Đức Thanh

Kính chào Quý ông bà và cô chú:

Con là Từ Đức Thanh, con trai đầu của ba Tháo và mẹ Lan. Con là cháu nội ông Từ Đức Tài, cựu đại úy pháo binh, Bộ Chỉ Huy Pháo binh Sư đoàn 23 Bộ Binh, Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, người đã ở trại tù binh 7 năm sau Chiến tranh Việt Nam. Con hiện đang là sinh viên Đại học Portland và là sinh viên sĩ quan ROTC của Không Lực Hoa Kỳ. Con đang cố gắng trở thành Thiếu úy trong Lực lượng Không quân Hoa Kỳ.

Con rất hân hạnh được tham gia cùng với tất cả quý vị trong Lễ Tưởng Niệm Tháng Tư Đen Lần Thứ 46 30 Tháng 4, 1975. Con ở đây để bày tỏ lòng thành kính với hàng trăm ngàn Chiến binh miền Nam Việt Nam và Hoa Kỳ đã hy sinh để bảo vệ tự do và dân chủ ở Nam Việt Nam và Đông Nam Á. Con cũng ở đây để bày tỏ lòng thành kính với nửa triệu người dân Việt Nam đã bỏ mạng trên con đường đi tìm tự do trên đại dương bao la.

Kính Chúc Quý vị mạnh khỏe và có một ngày Tưởng Niệm Quốc Hận thành công.

Good afternoon ladies and gentlemen: 30. I am here to pay my respect to the I am Từ Đức Thanh, the first son of Thao and thousands of South Vietnamese and American Lan. I am the grandson of Tai, an artillery soldiers who died protecting freedom and captain in the Republic of Vietnam who spent democracy in South Vietnam and Southeast 7 years in a POW camp after the Vietnam War. Asia. I am also here to pay my respect to the I am currently a student at the University of half a million Vietnamese people who Portland and a cadet in Air Force ROTC. I am perished on their way to find freedom on the working towards becoming a second- vast ocean.

lieutenant in the U.S. Air Force.

I wish you all well and have a great day of

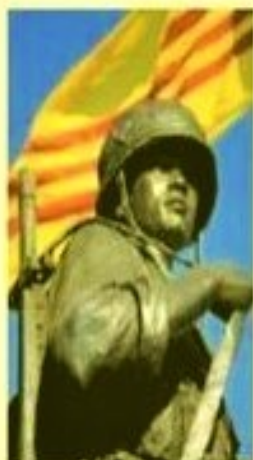
It is my pleasure to join with all of you remembrance on the 46th Remembrance of Black April

Sinh Viên Sĩ Quan
Trừ Bị Không Lực
Hoa Kỳ, Hậu duệ Từ
Đức Thanh Phát biểu
trong ngày lễ kỷ niệm
30/4/2021 tại
Portland, Oregon.

ANH ĐÃ TỪNG CÓ MỘT THỜI NHƯ THẾ!

Có một thời như thế chẳng hề quên
Anh người lính một đời vì Tổ Quốc
Lệnh buông súng đầu hàng do bắt buộc
Đã sẵn sàng dù phải chết cũng cam

Anh biết rõ những gì cần phải làm
Là nén chặt nỗi buồn đau bước tiếp
Đồng đội Anh nhiều người đã ngủ thiếp
Máu tuôn trào ngực ngã trong đống đau

Trong chiến tranh đời lính đều như nhau
Đều chiến đấu vì quê hương Đất Mẹ
Xem cái chết bình thường và rất nhẹ
Bị ngục tù hay tra tấn khảo cung

Anh vẫn giữ trọn hai chữ tín- trung
Và nhiệt huyết của người lính anh hùng
Là chiến đấu đến hơi thở cuối cùng
Chỉ có Anh! Người Lính Cộng Hòa ơi...

-KTP-

Hoà Bình Là Vậy Sao?

Tôi sinh ra khi đất nước Hoà Bình
Sau cái ngày gọi “giải phóng Miền Nam”
Tôi lớn lên trong chế độ dã man
Cái chủ nghĩa gọi tự do độc lập

Áy vậy mà hờ chút bị đánh đập
Muốn yên thân phải tập sống nghe lời
Sống bần cùng sống tụt hậu theo đời
Được nhờ sọ bằng những lời đường
mặt

Sự dối trá lọc lừa là nổi bật
Trắng đời đen được thù dệt theo
khuôn
Muốn tồn tại thì phải sống cúi lòn
Phải làm theo những gì họ dặn bảo

Những luật lệ mà họ đã soạn thảo
Nếu chống đối xem như kẻ phản bội
Nếu chống đối sẽ phải gánh án tội
Nói về họ phải hết lời ca ngợi

Nói sự thật về họ là bất lợi
Bị ghép vào tội phản động họ nêu
Bị trừ khử vì cái tội dám bêu
Dám cả gan không theo đường lối đảng

Hoà Bình rồi hay vẫn còn mê sảng?
Bờ thấy đâu sự hạnh phúc ấm no
Cả đời tôi sao toàn thấy nỗi lo
Sau cái ngày họ cho là “GIẢI PHÓNG”
Ngày ấy có rồi sao tôi còn mong ngóng
Thêm một lần được giải phóng dân ra
KTP –

Quân Về

Nhân ngày Quân Lực

Tháp thoáng xa xa dãy núi mờ
Núi non thêm thiếp một trời thơ
Đường qua thôn vắng chiều phai nắng
Nghe gót quân xa rặng bóng cờ!

Các anh về đời vui mở hội
Xóm làng vang khúc hát thanh bình
Buổi tao phùng mẹ mừng quá đỗi
Gặp con về lòng sáng niềm tin!

Các anh về màu xanh áo trận
Màu lá rừng màu tuổi em thơ
Trường làng quê vang vang lời trẻ
Đẹp nàng thôn nữ dệt tình mơ!

Có quân về giặc xa thôn xóm
Tiếng súng thù im bật đêm khuya
Vẳng xa xa tiếng chày giã gạo
Ánh trắng vàng trái lựu trên đê!

Các anh về quân dân hội ngộ
Tình quê hương sáng đẹp muôn đời
Thương các anh mấy mùa gian khổ
Nay quân về mừng lắm anh ơi!

Hàn Thiên Lương
Portland OR

Nhớ Mãi Cảnh Hoa Trắng

Hàn Thiên Lương

(nhớ truyện tình buồn của Nguyễn Công Hoà)

Biết em khi mới lên năm tuổi
 Mẹ chết khấn sô lệch nửa đầu
 Anh đưa con trai vừa lên chín,
 Gãn nhà qua ngõ, cứ lâu lâu
 Vào sân anh rủ em đi dạo.
 Em bảo để vào xin phép ba.
 Ba nghĩ chúng mình hai bạn nhỏ
 Vui lòng, không trách không rầy la.
 Chúng mình chim nhỏ trên đồng nội
 Trong nắng chiều chim hót líu lo.
 Lăn lữa anh dẫn em đi học,
 Ngồi trường làng qua một con đò.
 Có lúc chờ đò qua bến nước,
 Sợ trẻ đò hai đứa cùng lo.
 Có lúc chiều về mưa ướt áo
 Thấy em run, anh nảo cả lòng!
 Sau mấy mùa hoa phượng nở,
 Sân trường làng đã vắng bóng anh.
 Dầu lên tỉnh học xa trường nhỏ
 Tận cõi lòng anh chớm mộng lành.
 Mỗi độ hạ về anh trở lại,
 Cùng em qua vườn ổi vườn cau,
 Hương cau lan tỏa hồn ngây ngất
 Vương vấn tình yêu giấc mộng đầu.

Mỗi độ thu về mình tam biệt,
 Trên tình thành ảnh nặng nhớ thương
 Chôn làng quê em buồn da diết
 Luôn ngóng trời xa gió lạnh lòng!
 Rồi một hạ buồn không trở lại
 Làng xưa chôn cũ, xa người thương.
 Cởi áo thư sinh thôi mộng寐,
 Thay áo chinh nhân bụi chiến trường.
 Một buổi giặc tràn vào xóm nhỏ
 Bạo tàn cướp giết phá tan hoang!
 Trong toán quân về săn đuổi giặc
 Có anh hăng hái tiến vô làng,
 Qua đến nhà em hoang bỏ ngõ,
 Vắng bóng người thương thật xót xa.
 Từ đó không hề ta gặp lại.
 Có tin giặc bắt em cùng cha
 Đem vào bưng vắng họ tàn sát
 Đau xót lòng anh mắt lệ nhoà!

Giờ đây anh sống đời ly xứ
 Với bóng hình em đậm nỗi sầu
 Thương em nhớ mãi cảnh hoa trắng
 Nhớ mãi người xưa giấc mộng đầu!

Hàn Thiên Lương

CHUYỆN NGÀY XƯA

Đốt lên điều thuốc cuối cùng
Mai đây còn nhớ khói chùn trên tay
Níu hơi cho một cơn say
Buông ra lại thấy tháng ngày hư vô

Trầm mình trong cõi hương xưa
Hoa dăng đất hứa mấy bờ thanh xuân
Nhớ xa lại thấy tình gần
Người xưa thấp thoáng muôn phần trong
gương

Nhìn em rợp bóng giảng đường
Khi vui trường Luật lúc buồn Văn Khoa
Áo robe sặc đêm gala
Như tình nhân mới, chúng ta hẹn hò

Ôm em ta cũng mơ hồ
Vòng lưng hương tóc đã như quen rồi
Nụ hôn chưa bén đến môi
Cuộc tình chưa hẹn đôi lời với em

Say đi vũ điệu tắt đèn
Ngày mai gặp lại quên đêm hẹn hò
Tình ta như thật như vờ
Rong chơi ngày tháng dật dờ theo nhau

Hẹn em chín tháng về sau
Mang lon chuẩn úy đến chào người yêu
Chín tháng chẳng có bao nhiêu
Nhớ em là chín ngàn chiều đó em

Hôm về phép nắng không lên
Mặt trời chưa tỉnh bỏ quên một ngày
Thiếp hồng em đến trao tay
Chúc em hạnh phúc từ nay tới già

Ừ thôi ta lại có ta
Mây xưa rong ruổi bây giờ vẫn bay
Sông này nước vẫn dâng đầy
Ban đêm Hồng Ngự ban ngày Kiến Phong

Chiều tỉnh lẻ lính địa phương
Ồn ào sửa soạn lên đường kích dêm
Chợ thừa quán nhỏ không tên
Ngồi nghe hoang vắng lãng quên bóng người

Về đây chôn giấu bồi hồi
Lấy tay che mặt tiếng cười đã xa
Về đây quán trọ mình ta
Chờ ai, ai biết ai là giấc mơ

Nửa đêm có gái ngủ nhờ
Ngoài kia lính soát trong giờ giới nghiêm
Vứt đi mẫu thuốc ưu phiền
Mà nghe mùi thuốc hã huyền trên tay.

Nguyễn Vũ Văn

TẠP CHÍ DÂN VĂN

Email: danvanmagazin@gmail.com

TÊN GỌI CUỘC CHIẾN TRANH VIỆT NAM

Kính thưa Quý Độc Giả, Quý Chiến Hữu.

Trên mặt báo này, ngay từ ngày xuất bản đầu tiên, tờ Tạp Chí Dân Văn đã khẳng định cuộc chiến VN từ 1954 đến 30.04.1975 là một cuộc chiến xâm lược với lập luận rõ ràng. Ai muốn tranh luận, TCDV sẵn sàng đón tiếp với ngôn ngữ của người có văn hoá.

Kính quý Anh Chị,

Thấy các Anh Chị “tranh luận” về tên cuộc chiến tại VN vừa qua, tôi mới chợt nhớ tới cái quan điểm của tờ TẠP CHÍ DÂN VĂN (TCDV). Tờ báo này do một số anh chị em quân nhân Việt Nam Cộng Hòa (VNCH) chủ trương và xuất bản trước thời điểm bức tường Bá Linh sụp đổ. Tên cuộc chiến này tờ TCDV đã gọi là cuộc chiến XÂM LƯỢC do bọn miền Bắc theo cộng sản phát động, với lập luận thật “logic” như sau:

Đảng Cộng Sản Việt Nam (ĐCSVN) có 3 triệu đảng viên (ĐV). Cốt lõi của chủ nghĩa Cộng sản là TAM VÔ: Vô Tổ quốc, Vô Gia đình, Vô Tôn giáo. Như vậy từ Hồ Chí Minh đến tất cả ĐV/ĐCSVN không còn là người Việt Nam (VN) nữa vì chúng đã theo Cộng Sản là không có Tổ Quốc VN. Chúng là người ngoại quốc đem quân từ miền Bắc xâm lược miền Nam VN.

Người ta định nghĩa, một cuộc chiến xâm lược là người một nước đem quân chiếm đất, chiếm dân một nước khác, thí dụ như bọn Tàu đã từng xâm lược VN trong quá khứ. Nay chúng tinh vi hơn, dùng bọn Cộng Sản VN

cầm quyền để dâng nước VN cho chúng, không phải mở những cuộc chiến xâm lược như trước đây.

Quý Anh Chị “tranh luận” mà quên đi cái điểm vô cùng quan trọng trên đây. Bọn cộng sản chủ trương thế giới đại đồng, đã gia nhập công sản là không còn cái căn cước người nước này nước khác, nhưng cái chủ trương này là không tưởng, chẳng bao giờ thực hiện được.

Lập luận của tờ TCDV trùng khớp với quan điểm của anh NGUYỄN NHƠN, tốt nghiệp Quốc Gia Hành Chánh, nguyên Phó Tỉnh Trưởng Biên Hoà trước 30.04.1975. Tôi cũng đồng quan điểm này.

CUỘC CHIẾN VIỆT NAM dứt khoát là một cuộc chiến XÂM LƯỢC do bọn Cộng Sản miền Bắc không còn là người Việt Nam, đem quân đánh chiếm miền Nam Việt Nam tức nước VNCH.

Viết thêm:

Từ bữa tôi đưa ra cái quan điểm của tờ Tạp Chí Dân Văn về tên gọi của Cuộc Chiến Tranh Việt Nam vừa qua với lập luận rõ ràng là bọn CSVN không còn là người Việt Nam, dĩ nhiên chúng cũng không có Tổ Quốc Việt Nam, không thấy một ai phản bác cái lập luận này cả. Như vậy quan điểm của tờ TCDV mặc nhiên được công nhận là đúng, chính xác. Tôi là độc giả dài hạn của tờ báo, giống như ông BS Tôn Thất Sơn bên Norway. Tờ báo TCDV rất đúng đắn, chưa hề loan tin vịt hay chụp mũ bất cứ ai, chỉ không nhân nhượng với bọn Việt cộng và Việt gian.

Như vậy tên cuốn sách của tác giả Thiệu Ý: “CUỘC NỘI CHIẾN QUỐC-CỘNG, AI THẮNG AI?” đã bị sỗ toẹt ngay từ đầu, không cần phải tranh cãi, ngay cái tên cuốn sách cũng đã chứng tỏ tác giả nhìn cuộc chiến VN rất phiến diện, không sâu sắc.

Ở đây tôi xin nói thêm, tên Lê Duẩn công khai tuyên bố: Ta đánh chiếm miền Nam là đánh cho Trung Quốc, Liên Xô (Vô Tở Quốc). Câu này được chúng dựng thành công chào để mọi người chiêm ngưỡng.

Tên cáo già Hồ Chí Minh đã không tiếp người chị ruột khi bà này đến Phủ Chủ Tịch thăm hỏi HCM (Vô Gia Đình).

Tên Lê Duẩn đã cho người sang Liên Xô để thủ tiêu cô con gái đã lấy chồng người Liên Xô vi phạm điều cấm kỵ của bọn CS Bắc Bộ Phủ (Vô Gia Đình).

Tên Nguyễn Minh Triết lúc làm Chủ Tịch Nước khi qua La Mã đã trả lời là không có tôn giáo khi được các phóng viên hỏi (Vô Tôn Giáo).

Những trường hợp trên đây để xác định bọn CSVN không có Tở Quốc VN, không có gia đình, không có tôn giáo.

Như vậy chúng xua quân mở cuộc chiến xâm lược nước VNCH, không còn gì để phải “tranh cãi” về cái tên gọi của cuộc chiến này nữa, ai còn chưa “thông” hãy dùng đầu óc để suy xét thêm.

Tôi không đồng ý gọi là cuộc nội chiến Quốc-Cộng hoặc nội chiến vì ý thức hệ, vì chúng đâu còn là người VN khi đã gia nhập

đảng Cộng Sản, như lập luận của tờ TCDV trên đây.

Trong lịch sử VN, Trịnh-Nguyễn phân tranh là cuộc nội chiến.

Thời thập nhị sứ quân là nội chiến.

Lịch sử Mỹ, chiến tranh Nam-Bắc là nội chiến.

Hitler là một tên giết người, sách báo của chính người Đức đã khẳng định như vậy, nhưng tên đô tể này chưa từng giết hại người dân Đức (5 triệu người Do Thái bị hất cho vào lò hơi ngạt). Còn bọn cộng sản thì sao? Cộng Sản Liên Xô giết khoảng 40 triệu dân Nga, Tàu Cộng giết khoảng hơn 70 triệu người dân Việt, công khai và hàng loạt giết dân trong đấu tố Cải Cách Ruộng Đất chừng 170.000 người, tết Mậu Thân chúng giết hơn 6.000 người ở thành phố Huế. Thời đại quân chủ ngày trước cũng không có ông vua nào giết chính dân mình nhiều như vậy! Xem như thế, tất cả các đảng cộng sản trên thế giới khi các đảng viên vào đảng đã trở thành Vô Tở Quốc, Vô Gia Đình, Vô Tôn giáo, chúng sẵn sàng giết người dân nước họ.

Thời đại này chúng không còn dấu diếm được tội ác của chúng.

LÊ THỊ HY VỌNG

Vài nét về trường

Hạ Sĩ Quan QLVNCH

Alpha Lê Duy Tôn

Từ giữa năm 1955 trường di chuyển từ Suối Dầu, Nha Trang về Phú Xương, tỉnh Khánh Hoà, Nha Trang với danh xưng là trường Biệt Động Đội và Thể Dục. Trong thời gian từ 1955 đến 1957 trường đảm nhiệm các khoá huấn luyện:

Biệt Động Đội

Thám báo

Phản du kích

Thể dục Quân Sự

Quyền thuật và Nhu Đạo

Quân Y, Dược sĩ

Liên đoàn Đặc Biệt.

Đầu năm 1957, trường được cải danh là trường Hạ Sĩ Quan Quân Đội Việt Nam Cộng Hoà sau đổi lại là trường Hạ Sĩ Quan QLVNCH. Trường HSQ/QLVNCH đã nổi tiếng là “Lò luyện thép hiện đại nhất Đông Nam Á” thời bấy giờ với chương trình huấn luyện cực kỳ gian khổ và kỷ luật sắt. Nhiệm vụ chính của trường là đào tạo Hạ Sĩ Quan

cho QLVNCH. Tuy nhiên trong khoảng thời gian từ 1957-1963 trường cũng đã nhận đào tạo:

4 khoá Sĩ Quan Đặc Biệt hiện dịch từ 1961-1963

Các khoá Hạ Sĩ Quan trừ bị

Các khoá Hạ Sĩ Quan đặc biệt

Trong 4 khoá Sĩ Quan Đặc Biệt do trường HSQ/QLVNCH đào tạo ra đơn vị đã có nhiều vị hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao phó. Đặc biệt có một vị đã làm rạng danh trường Hạ Sĩ Quan QLVNCH. Đó chính là Đại Tá Hồ Ngọc Cẩn tốt nghiệp khóa 2 SQĐB hiện dịch, nguyên Tiểu Khu Trưởng Tiểu Khu Chương Thiện, người đã không chấp nhận lệnh đầu hàng của Tổng Thống Dương Văn Minh và đã chiến đấu đến viên đạn cuối cùng.

Bọn Việt Cộng đã bắt và đem Ông ra xử bắn tại sân vận động Cần Thơ ngày 14 tháng 8 năm 1975. Trước khi bắn ông, tên chỉ huy đã hỏi ông về nguyện vọng cuối cùng. Ông đã yêu cầu không bị mất khi bắn và ngay lúc đó ông đã hô to “Việt Nam Cộng Hoà Muôn Năm” “Đả Đảo Cộng Sản”. Khiến tên chỉ huy vội vã rút súng bắn ông ngay để bịt miệng. (Theo lời kể của những nhân chứng tham dự tại sân vận động Cần Thơ hôm đó).

Ngoài ra trường còn nhận được sự ủy nhiệm từ Tổng Cục Quân Huấn, Bộ Tổng Tham Mưu đào tạo hai đợt Sĩ Quan Trừ Bị phụ với trường Sĩ Quan Bộ Binh vào thời điểm tổng động viên sau biến cố Tết Mậu Thân 1968 và Mùa Hè Đỏ Lửa 1972. Các khoá Sĩ Quan đào tạo tại trường HSQ đã có một truyền thống đặc biệt là sau thời gian huấn luyện 4 tuần đều phải tham dự buổi di hành chinh phục Hòn Khô nơi đặt bức tượng

người lính đứng trong tư thế “thao diễn nghi”, sau đó về nghỉ ngơi để tối đến sẽ làm lễ gắn Alpha tại sân Vũ Đình Trường.

Bức tượng “Anh đứng ngàn năm thao diễn nghi” do một điêu khắc gia là khoá sinh HSQ thụ huấn tại trường thực hiện. Tượng cao 25m được xây dựng trên đỉnh Hòn Khô, xoay mặt vào khuôn viên quân trường. Toàn bộ nguyên vật liệu dùng để đúc tượng vào thời điểm đó đều được vận chuyển bằng sức người đem lên.

Vì quần thể các đỉnh núi ở khu vực đèo Rù Rì vào buổi chiều khi mặt trời sắp lặn đứng từ khuôn viên quân trường nhìn lên sẽ thấy hiện trên nền trời như hình một mặt trăng thiếu nữ nằm xoã tóc và bức tượng đã được xây dựng trên đỉnh Hòn Khô nằm ngay cuối quân trường, dưới chân là sân bắn. Chính vì thế nên không rõ từ bao giờ đã xuất hiện 2 câu thơ mà hầu như tất cả các khoá sinh đã từng thụ huấn tại quân trường Đồng Đế đều hãnh diện thuộc nằm lòng:

“ Anh đứng ngàn năm thao diễn nghi
Em nằm xoã tóc đợi chờ anh”.

Tối hôm làm lễ gắn Alpha cho các tân Sinh Viên Sĩ Quan và lễ Truy Diệu trước ngày mãn khoá sẽ có 1 toán SVSQ cùng với 1 cơ hữu

quân trường thay phiên nhau khiêng máy phát điện và đèn pha lên đỉnh Hòn Khô. Khi toàn bộ đèn tại khu vực Vũ Đình Trường được tắt hết để tiến hành buổi lễ thì nhóm này sẽ chạy máy phát điện và dùng đèn pha chiếu sáng bức tượng. Chính vì những gian khổ, cực nhọc vì phải chinh phục Hòn Khô như vậy nên có Huynh trưởng đã gán tên cho bức tượng là “Thằng Cù Lân”.

Ngoài ra trường còn nhận huấn luyện, đào tạo các lớp căn bản quân sự cho các Sinh Viên Sĩ Quan Không Quân, Hải Quân, và còn nhận cả những khoá sinh của các nước bạn như Lào, Campuchia do tổng cục Quân Huấn giao phó.

Trường Hạ Sĩ Quan QLVNCH đã liên tục huấn luyện các khoá học như đã kể trên cho đến tháng 4 năm 1975 thì di tản và giải tán sau đó. Tổng cộng trường đã đào tạo được 120.000 Hạ Sĩ Quan trừ bị, hơn 8.000 Sĩ Quan Đặc Biệt hiện dịch và 12.000 Sĩ Quan trừ bị. Vì nhiệm vụ chính của trường là đào tạo HSQ nhưng trước nhu cầu đào tạo cấp thiết SQTB/QLVNCH để cung ứng cho chiến trường sau Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, trường đã tiến hành thành lập Liên Đoàn B Sinh Viên Sĩ Quan và đặt dưới sự chỉ huy của Trung Tá Cao Nguyên Kiểu làm Liên Đoàn Trưởng. Có tất cả 16 Tiểu Đoàn SVSQ đã được đào tạo trong giai đoạn này.

Van Trang khóa 17

Youtube: [10 nam ao linh](https://www.youtube.com/watch?v=10namao linh)

Mười Năm Áo Lính

Nhạc và Lời
Vân Trang

SLOW BOLERO

Mười năm dài trong cuộc đời lính chiến Súng đạn ba -
 lô nặng trĩu đôi vai Xếp bút nghiêng bước vào sương gió Mộng sông
 hồ mộng trả cho Non Sông Ghim tay súng ngăn bước thù lửa
 khói Mộng thanh bình về khắp chốn làng quê Nhà nhà vui tiếng
 cười tiếng hát Người người thổi xò lẹ sậu vương
 Vào cuộc chiến bao năm cây lửa khói Ao chinh nhân thấm
 máu đã bao lần Tiếng súng thù còn vang khắp chốn Người lính buông
 tay vì Tổ Quốc làm than Quê Hương ơi! thổi đánh thay áo
 lính Mặc áo tử biệt xứ khắp rừng sâu Minh mắt nhau khi
 tàn chinh chiến Và sau cùng dành mất cả Quê Hương ./ Vào cuộc..

Vân Trang 2000

Nuôi tiếc Quốc Hội Đệ Nhị Việt Nam Cộng Hòa.

Nguyễn Quang Duy

Lần bầu cử Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa 1971, khi ấy tôi chỉ mới 12 tuổi đã có lần bạo dạn đến xin được phụ giúp phát truyền đơn quảng cáo vận động, ứng cử viên đồng ý trao một xấp truyền đơn và dặn dò cách phân phát.

Thế là, tôi tung tăng, thoảng một chút là phát hết xấp truyền đơn, vui mừng vì đã đóng góp xây dựng nền dân chủ nước nhà, rồi mơ ước có ngày được ra tranh cử phụng sự dân nghèo.

Bầu cử trước 1975 ở miền Nam vui lắm, các ứng cử viên với cả đoàn xe, đoàn người, nối đuôi là đoàn con nít đến từng người, từng nhà gõ cửa phát truyền đơn và giải thích đường lối tranh cử.

Nền cộng hòa và Quốc Hội lập hiến

Ở miền Nam, mỗi nền cộng hòa đều bắt đầu bằng một cuộc bầu cử Quốc Hội Lập Hiến để soạn ra một Hiến Pháp mới, nên sau cuộc đảo chánh 1/11/1963, vào ngày 11/9/1966 một Quốc hội Lập hiến gồm 117 dân biểu đã được bầu ra.

Sau đó một Ủy ban Soạn thảo Hiến pháp được thành lập rút ưu khuyết điểm Hiến pháp 1956, nghiên cứu và rút tĩa kinh nghiệm từ nhiều bản hiến pháp trong đó có Mỹ, Pháp, Nhật Bản và Đại Hàn.

Mỹ là một quốc gia dân chủ già dặn trên 250 tuổi, Bản Hiến pháp và hệ thống chính trị của Mỹ đã ảnh hưởng nhiều đến Hiến Pháp 1967, thế mà các cuộc bầu cử gần đây còn bộc lộ nhiều khuyết điểm đáng suy nghĩ và học hỏi.

Trước đây, tôi đã viết bài “Giá trị tinh thần lập hiến Việt Nam Cộng Hòa“, phân tích điểm mạnh và yếu của các bản hiến pháp Việt

Nam Cộng Hòa.

Nay xin được gửi đến bạn đọc một số việc đã xảy ra trong sinh hoạt dân chủ nghị viện thời Đệ Nhị Cộng Hòa, để chúng ta có thể thấy được phần nào hoàn cảnh chính trị tại miền Nam tự do.

Đây cũng là bằng chứng khẳng định người dân Việt Nam hoàn toàn có khả năng xây dựng một chế độ đa đảng, đa nguyên, khác với cái nhìn miệt thị cho là "dân trí thấp" nên dân chủ chưa thể tới Việt Nam.

Người dân tích cực tham gia

Trong lần bầu cử Quốc Hội Lập Hiến có 532 ứng cử viên ra tranh cử 117 ghế, tổng cộng cử tri đi bầu là 4,274,872 người, chiếm 81% cử tri ghi danh.

Thượng Viện có 60 ghế nghị sĩ, bầu theo liên danh lần đầu bầu 60 người, cứ 3 năm bầu lại 30 người.

Hạ Viện thì cứ 50,000 dân sẽ có 1 ghế dân biểu, mỗi 4 năm bầu lại một lần, trong cuộc bầu cử pháp nhiệm 1 (1967-1971) tổ chức vào tháng 10/1967, có hơn 1,150 ứng cử viên tranh 137 ghế dân biểu.

Pháp nhiệm 2 (1971-1975) nhờ tình hình an ninh ở nông thôn tốt hơn nên có thêm hơn 1.3 triệu người ghi danh đi bầu nâng tổng số cử tri lên đến 7,086,000 người và có 5,567,446 cử tri đi bầu với tỉ lệ 79%.

Số ứng cử viên ra tranh cử Hạ Viện lần đó là 1,242 cho 159 ghế, riêng tại thủ đô Sài Gòn đã có 175 ứng cử viên ra tranh cử cho 13 ghế.

Trong hoàn cảnh chiến tranh các con số trên cho thấy người dân miền Nam rất tích cực tham gia cả bầu cử lẫn ứng cử.

Ứng cử viên thì hết sức đa dạng có người thân chính phủ, người đối lập, người độc lập, có người chống cộng triệt để, cũng có người âm thầm hay công khai theo cộng sản và cũng có người được Mỹ ủng hộ đưa vào.

Chính nhờ tình hình an ninh ở nông thôn được vẫn hồi, chính sách hồi chánh và chính sách cải cách ruộng đất rất thành công nên đa số những người thân chính phủ và những người

chống cộng đã thắng cử pháp nhiệm 2 (1971-75).

Ứng cử viên theo cộng sản...

Tại đơn vị thủ đô Sài Gòn ứng cử viên mang số 85 tên Trần Tuấn Nhâm dùng khẩu hiệu “Chống Mỹ Cứu Nước” và chính sách “Xã Hội Chủ Nghĩa con đường duy nhất giải phóng dân tộc” để tranh cử và đã thất cử.

Phía cộng sản, một mặt tìm mọi cách để phá hoại các cuộc bầu cử và đe dọa, khủng bố cử tri đi bầu, nhưng mặt khác lại ngấm ngấm đưa người ra tranh cử và tìm mọi cách để ứng cử viên của họ thắng cử.

Tại đơn vị Định Tường có dân biểu Nguyễn Văn Đậu thắng cử pháp nhiệm (1967-71), ông Đậu đã công khai lập trường theo cộng sản và đã sử dụng quyền bất khả xâm phạm của Dân biểu để treo cờ Mặt trận Giải phóng miền Nam và treo hình Hồ Chí Minh tại nhà.

Hồi Ký của Thủ tướng Nguyễn Bá Cẩn cho biết khi ông Nguyễn Văn Đậu tái tranh cử Hạ Viện năm 1971 có 1 đại đội cộng sản đột nhập về xã Xuân Sơn lừa dân vào đình làng buộc dân phải bỏ phiếu cho ông Đậu, nhưng kết quả ông Đậu vẫn thua.

Ông Nguyễn Bá Cẩn đắc cử dân biểu cả hai pháp nhiệm, trong pháp nhiệm 2 ông được bầu làm chủ tịch Hạ Viện chức vụ đứng thứ 4 thời Việt Nam Cộng Hòa chỉ sau: (1) Tổng thống; (2) Phó Tổng thống và (3) chủ tịch Thượng Viện.

Ông Cẩn cho biết khi vận động tranh cử ở thôn quê đơn vị Định Tường, ông đều phải hết sức kín đáo cho đến phút cuối, vì nếu cộng sản biết được họ sẽ cho du kích đến khủng bố và có thể giết ông nếu được.

Thành phần tham gia Quốc Hội

Quốc hội vào thời điểm năm 1974 ở Thượng viện có 41 nghị sĩ thân chính phủ, 19 nghị sĩ đối lập, còn ở Hạ viện có 84 dân biểu thân

chính phủ, 59 đối lập và 16 độc lập.

Các dân biểu ở Hạ Viện và nghị sĩ ở Thượng Viện có quan điểm và chính sách chung hợp thành từng Khối, các Khối đã liên kết bên trong mỗi Viện và giữa hai Viện để tạo sức mạnh ảnh hưởng chính sách quốc gia.

Vào năm 1971, chỉ chừng 15 đến 20% các dân biểu và nghị sĩ là thuộc các đảng chính trị, nhưng ngay cả cùng một đảng các dân biểu và nghị sĩ gia nhập các Khối khác nhau tùy theo quan điểm chính trị cá nhân và địa phương họ đắc cử.

Sau Hiệp Định Ba Lê 1973 có thêm đảng Công Nông và đảng Dân Chủ được thành lập với mục đích là cạnh tranh với đảng Cộng Sản nếu có bầu cử tự do.

Đảng Công Nông quy tụ các đoàn viên nghiệp đoàn, ông Nguyễn Bá Cẩn được bầu làm tổng thư ký, còn ông Trần Quốc Bửu là chủ tịch, tôi sẽ có bài viết khác về đề tài này.

Các dân biểu và nghị sĩ thuộc đủ mọi tôn giáo, nhưng lên đến 40% là người Công giáo trong khi số người đạo Công giáo ở miền Nam chỉ chưa đến 10%.

Chiếu theo Hiến pháp thì Hạ viện phải có 6 ghế dành cho người Việt gốc Miên, 6 người Thượng, 2 người Chăm, và 2 người thuộc sắc tộc thiểu số miền núi Bắc Việt di cư vào Nam, cũng có một số người Việt gốc Hoa ra tranh cử và đã đắc cử vào Hạ Viện.

Nhìn chung Quốc Hội rất đa sắc tộc, đa nguyên, đa đảng và đa dạng hơn các quốc gia khác rất nhiều.

Quốc Hội làm gì ?

Ông Nguyễn Bá Cẩn cho biết vì hoàn cảnh chiến tranh, nên các dân biểu và nghị sĩ không thể tập trung cho việc lập pháp, mà thường phải dành nhiều thời giờ để tìm hiểu và bàn thảo những sự kiện liên quan đến quân sự và chính trị.

Vào ngày 20/10/1972 khi Hạ Viện đang bàn thảo về dự luật lao động thì có tin từ Tổng thống đưa sang Ngoại trưởng Kissinger sang Việt Nam ép ông Nguyễn Văn Thiệu phải ký bản thảo Hiệp Định Ba lê do Bắc Việt và Mỹ soạn.

Hạ Viện lập tức chuyển sang bàn thảo về cách đối phó với Mỹ, các dân biểu đã quyết định “xuống đường biểu tình chống Mỹ”.

Hôm đó, có một Đại Hội các dân cử địa phương đang họp ở Sài Gòn, nghe có cuộc dân cử xuống đường biểu tình chống Mỹ cấu kết với cộng sản, họ cũng xin nhập cuộc.

Một đoàn gần 500 đại diện dân cử toàn quốc, dẫn đầu là chủ tịch Hạ Viện ông Nguyễn Bá Cẩn, từ trụ sở Hạ Viện tuần hành đến Dinh Độc Lập làm chính Tổng thống Thiệu cũng rất bất ngờ và cảm động khi được đón tiếp đoàn biểu tình.

Chính nhờ thế mà Mỹ đã phải xé bản thảo và cùng Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa soạn một Hiệp Định khác có lợi hơn cho phía miền Nam, và Tổng thống Nixon phải viết thư hứa sẽ thực hiện Hiệp Định.

Chẳng may ông Nixon phải từ chức và Hiệp Định Ba Lê bị phía Bắc Việt xé bỏ.

Nghị trường non trẻ

Ông Nguyễn Bá Cẩn cho biết Thượng Viên bầu liên danh nên các nghị sĩ đều có học vấn, hiểu biết, đức độ, tài năng và có khuynh hướng chính trị rõ ràng.

Còn Hạ Viện tranh cử theo đơn vị nên phản ánh rõ ràng bản tính của địa phương, đặc trưng của nông thôn và thành thị.

Có nơi bà con chỉ chọn một dân biểu kiểu

cách của một ông hội đồng xã bình dân hay một anh nghĩa quân hiền hậu thích giúp đỡ đồng bào. Nhưng cũng có những đơn vị bà con lại chọn những dân biểu hoàn toàn trái ngược.

Ông Cẩn có đưa ra hai thí dụ, thứ nhất là một dân biểu gốc quân nhân lên diễn đàn Quốc Hội rút chốt lựu đạn, làm một nửa số dân biểu phải chạy khỏi nghị trường.

Thứ hai là một dân biểu khác ông này chắc chắn chưa hề được huấn luyện quân sự lên diễn đàn móc súng bắn thủng trần Quốc Hội.

Ông Cẩn cho biết cả hai dân biểu đều chỉ muốn báo chí đưa tin để cử tri đồng cảm tiếp tục ủng hộ họ, nhưng Quốc Hội Việt Nam Cộng Hòa vẫn chưa xảy ra việc các dân biểu đánh nhau ngay trong Quốc Hội, như đã xảy ra ở nhiều Quốc Hội các nước Tây Phương tân tiến.

Cộng sản nằm vùng...

Ông Nguyễn bá Cẩn có đưa ra một số trường hợp dân biểu Hạ Viện có liên quan với cộng sản, đầu tiên là 2 dân biểu Hoàng Hồ và Nguyễn Thế Trúc bỏ trốn ra ngoại quốc khi mạng lưới tình báo của Huỳnh Văn Trọng và Vũ Ngọc Nhạ bị phá vỡ.

Dân biểu Trần Ngọc Châu là cựu Trung tá Quân đội, bị bắt vào tháng 2/1970 vì tội liên lạc với anh của ông là một gián điệp cộng sản với bằng chứng được quay phim, nên Hạ viện truất bỏ đặc quyền miễn tố của dân biểu Châu với 102/135 phiếu thuận L

Nhưng sau đó Tối cao Pháp viện xem xét và tuyên bố vì Hạ viện chỉ bỏ phiếu kín mà không mang ra Quốc Hội tranh luận công

khai nên việc truất bỏ đặc quyền miễn tố của Hạ viện là bất hợp hiến ,

Sau 30/4/1975, ông Châu bị cộng sản bắt tù ba năm và sau đó đi Mỹ, ông Nguyễn bá Cẩn cho biết ông Châu không cung cấp thông tin nào cho cộng sản mà còn liên lạc và làm việc cho Mỹ, như vậy có thể ông Châu là gián điệp Mỹ hơn là gián điệp cho cộng sản.

Dân biểu Đinh Văn Đệ là cựu Đại tá Quân đội, bị tình báo Việt Nam Cộng Hòa phát hiện trong thời gian ông làm Chủ tịch Ủy Ban Quốc Phòng ông đã chuyển giao nhiều tài liệu tối mật cho cộng sản.

Ngoài ông Nguyễn văn Dậu nói bên trên, còn có ông Nguyễn Công Hoan thuộc đơn vị Phú Yên cũng nằm vùng cho cộng sản nhiều người biết nhưng không có bằng chứng. Sau 30/4/1975 ông Hoan lại được cộng sản

đưa ra tranh cử Quốc Hội, nhưng chỉ một thời gian ngắn ông Hoan vượt biên sang Mỹ tị nạn.

Phiên họp cuối cùng...

Khi Tổng thống Trần Văn Hương nhậm chức, ông Nguyễn Bá Cẩn xin từ chức thủ tướng để ông Hương có thể mời Đại Tướng Dương Văn Minh làm thủ tướng đảng ông Minh thương thuyết với cộng sản.

Trong bài diễn văn trước Quốc Hội ngày 26/4/1975, ông Hương cho biết đã tiếp xúc với ông Minh để mời ông Minh đảm nhiệm chức vụ Thủ Tướng, nhưng ông Minh không chịu mà đòi phải nhường cho ông chức vị Tổng thống.

Ông Hương trả lời ông Minh là không thể trao quyền cho ông ấy vì còn có Quốc Hội và phải tuân theo Hiến Pháp vì thế ông cho Quốc Hội biết để mọi người bàn tính và quyết định. (<https://www.bbc.com/vietnamese/forum-56891301>)

Người kiến trúc hệ thống chính trị dân chủ đa đảng cho nền đệ nhị cộng hoà

Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu

VNCH VỚI TAM QUYỀN PHÂN LẬP
Đệ nhị Cộng Hoà

Dân chủ đa đảng trong Quốc Hội VNCH

Số ghế trong Quốc hội được phân chia theo tỉ lệ phiếu được dân bầu

Chiều ngày 27/4/1975 Lương Viện Quốc Hội đã họp phiên họp cuối cùng, đề ra quyết định (1) chính thức cho Tổng thống Trần Văn Hương từ chức; và (2) trao quyền cho Đại tướng Dương Văn Minh.

Ông Nguyễn Bá Cẩn cho biết các nghị sĩ và dân biểu phe đối lập đã chống lại việc trao quyền cho Tướng Minh vì như thế là vi hiến và *“họ nghĩ rằng ông Minh không đủ tài ba để giữ nước và sẽ làm mất nước vào tay cộng sản”*.

Chiều theo Điều 56 Hiến pháp khi ông Hương từ chức, Chủ tịch Thượng viện là ông Trần Văn Lắm sẽ phải tạm thời giữ vai trò Tổng thống.

Theo Điều 105 quyết định sửa đổi Hiến Pháp phải hội đủ hai phần ba (2/3) tổng số dân biểu và nghị sĩ, nhưng con số tham dự chỉ có 138 người không đạt 2/3 tổng số dân biểu nghị sĩ theo luật định là 146 người, nên Quốc Hội cũng không có quyền sửa Hiến Pháp.

Cuối cùng các dân biểu và nghị sĩ phải đành lòng chấp nhận vi hiến trao quyền cho Tướng Minh, ông Nguyễn bá Cẩn có đưa ra 3 lý do chính dẫn đến quyết định:

- (1) để tránh một cuộc đảo chánh làm mất uy tín Tổng thống Trần văn Hương và Quốc Hội, gây thêm chia rẽ và bất ổn chính trị.
- (2) để tránh chuyện cộng sản pháo kích vào thủ đô Sài Gòn gây thương vong cho dân chúng như họ đe dọa; và
- (3) trao quyền để ông Minh có thể chính thức bàn giao quyền thừa kế Việt Nam Cộng Hòa phía Bắc Việt.

Cũng theo ông Nguyễn Bá Cẩn quyết định trao quyền cho Tướng Minh chẳng khác nào các dân biểu và nghị sĩ Quốc Hội đã đồng ý vi phạm Hiến Pháp và khai tử nền Đệ Nhị Cộng Hòa vào tối ngày 27/4/1975.

Giấc mơ vẫn còn...

Tôi lớn lên trong khu Bàn Cờ, Sài Gòn một khu lao động đa số người dân ở đó rất nghèo nên như đã trình bày trong phần mở đầu tôi luôn mong ước có được cơ hội ra tranh cử để phụng sự dân nghèo.

Đáng tiếc nền dân chủ non trẻ của miền Nam đã bị khai tử và tôi phải bỏ nước ra đi tìm tự do nơi xứ người.

Hiến Pháp Việt Nam Cộng Hòa 1967 ghi rõ người Việt hải ngoại có quyền bầu cử và tranh cử, giống như các quốc gia dân chủ hiện nay Mỹ, Pháp, Thái, Nam Dương... và kể cả Miến Điện người dân nước họ sống ở hải ngoại đều có quyền bầu cử và về nước tranh cử.

Bởi thế giấc mơ mãi mãi vẫn còn là được ra tranh cử hay ít nhất được tham gia bầu cử để xây dựng một nền Đệ Tam Cộng Hòa cho đất nước Việt Nam thân yêu của chúng ta.

Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
22/5/2021

HỘI NGỘ BỘ BINH THỦ ĐỨC

Hội Cựu SVSQ/TB/TĐ Hội Cựu SVSQ/TB/TĐ Houston &VPC

Ngày 17 /7/2021, Ban Chấp hành, Hội đồng Cố vấn, Hội đồng Giám sát Hội Cựu SVSQ Bộ Binh Thủ Đức tại Houston và Vùng Phụ Cận đã tổ chức một buổi họp mặt thân mật tại tư gia Ô.B Tạ Ngọc Hao và Trịnh thị Cúc từ 10:00 giờ đến 1:00 giờ trưa nhằm mục đích gặp gỡ, hàn huyên, thảo luận, về những công tác trong thời gian qua. đồng thời đề ra phương hướng hoạt động trong thời gian tới. Đặc biệt Ông cựu Hội trưởng nhiệm kỳ 2009-

2911 đã trao tặng những tấm Plaques lưu niệm cho các thành viên trong Ban Chấp hành đương nhiệm.

Kể đến toàn thể Anh chị em Thủ Đức đã đồng ca nhạc phẩm " Sinh Viên Sĩ Quan Thủ Đức hành khúc " là bài hát chính thức của Trường Sĩ Quan Bộ Binh, thật hào hùng và cảm động để nhớ về Trường mẹ thân yêu thửa nào, mà nay đã nghìn trùng xa cách...

Sau đó là phần dùng cơm trưa thân mật, xen kẽ với Chương trình Văn nghệ "Lính hát Lính nghe"

Điểm đặc biệt trong lần Hội ngộ này đã có mặt gần đủ các Đại diện Khóa, từ Khóa 5 Vi Dân đến Khóa út năm 1975, còn đang thụ huấn trong Trường đến ngày 30/4/1975.

Được biết Trường Sĩ Quan Bộ Binh Thủ Đức được thành lập từ tháng 10 năm 1951. Tính đến ngày 30/4/1975, Trường đã đào tạo được khoảng hơn 80,000 Sĩ Quan chỉ huy Bộ Binh, từ cấp Trung đội Trưởng trở lên. Có nhiều vị đã lên đến cấp Tướng và cũng đã có khoảng trên 15.000 đã anh dũng hy sinh đền nợ nước trên khắp các chiến trường trong suốt chiều dài cuộc chiến.

ĐỌC THƯ ĐỘC GIẢ

Kính chào Quý Niên Trưởng, Quý Chiến Hữu và toàn thể Quý vị,
Bản Tin SHCATN Số 3 kỳ vừa qua đã đến với quý vị với nội dung mừng Năm mới và Kỷ niệm lần thứ 46 ngày Quốc Hận 30 tháng 4 buồn.

Ban Biên Tập BT/SHCATN chân thành cảm ơn tất cả quý vị đã dành cảm tình đặc biệt, đón nhận, ủng hộ, gửi bài vở, hình ảnh sinh hoạt cộng tác với BBT Bản Tin. Chúng tôi ghi nhận tất cả những sự ủng hộ của quý vị. Những bài vở hình ảnh của mỗi quý vị gửi về BBT sẽ lần lượt đăng. Xin tiếp tục ủng hộ Bản Tin.

Sau đây là một số điện thư hồi âm Bản Tin Sinh Hoạt CATN số 3 của quý độc giả [được tóm tắt và kết hợp cho dễ đọc].

Một lần nữa kính chào và kính chúc quý vị luôn dồi dào sức khỏe và có nhiều niềm vui.

TM. Ban Biên Tập BẢN TIN SINH HOẠT CƯ AN TƯ NGUY.

Chu Quang Đại_CSVSQ/TB/Khóa 19

TÓM TẮT NHỮNG ĐIỆN THƯ HỒI ÂM

Chiến hữu Dr. Hoat Huu Nguyen, Editor in Chief

P.O. Box 892166

Oklahoma City, OK 73189-2166

Tel:(405) 740-8939

Fax:(405) 691-2522

Website: www.danquyen.com

On Apr 28, 2021, at 9:16 AM, Hoat Nguyen

<danquyennews@aol.com> wrote:

Rất cảm ơn huynh trưởng gửi bản tin Sinh hoạt Cư An Tư Nguy.

Thân mến kính chúc huynh trưởng vạn an.
Hoạt

Chiến hữu NT Lê Bá Khiêu

Xin cảm ơn về Bản Tin.

Hy vọng tiếp tục nhận tin tức "Cư An Tư Nguy"

Lê Bá Khiêu

Chu Q. Đại: Cảm ơn Niên Trưởng đã hồi âm cảm tình với Bản Tin SHCATN.

Kính chúc Niên Trưởng và gia đình luôn an mạnh

Chiến hữu Nguyễn Như Thanh Canada

Cảm ơn Niên Trưởng Chu Quang Đại đã chuyển [Bản Tin] NNThanh

Chiến hữu Nguyễn Hữu Nhân (John Nguyễn) San Jose, CA

Cảm ơn anh Đại thật nhiều, các anh đã bỏ nhiều thì giờ và tâm huyết để hoàn thành bản tin. Thật đáng ngưỡng mộ.

Tôi sẽ gửi chút đỉnh để hỗ trợ tinh thần làm việc của các anh em.

Nguyễn Hữu Nhân

Ghi chú: NT Nguyễn Hữu Nhân, Chủ tịch Hội Liên Trường Sĩ Quan Trừ Bị QLVNCH San Jose, CA gửi tặng \$200.00 (2 lần check mỗi lần \$100:00).

**Chiến Hữu Hà Nhật Tân, Hội trưởng
Thủ Đức Houston, TX**

Kính chào Huynh trưởng,

THỦ ĐỨC HOUSTON đã nhận được báo TĐ của HT gửi. Rất đẹp và rất hay.

Thay mặt Anh em Thủ Đức tại Houston, xin kính gửi lời cảm ơn nồng nhiệt và chân thành đến HT cũng như Tổng Hội và Ban Biên Tập.

Kính chúc Tổng hội, và quý huynh trưởng, cùng đồng môn Thủ Đức và quý quyền luôn vui mạnh

Thay mặt Anh em Cựu SQ/TĐ tại Houston và Vùng phụ cận

Cựu SVSQ/TĐ Hà Nhật Tân

Trung Đội 80- Đại đội 25- Tiểu đoàn 2 SV,
Khóa 2/68 An Dân - KBC 4100

Chiến hữu HT Bảo Tuấn (Pháp Quốc)

Xin chân thành cảm tạ anh Chu Đại.

Xin chúc Anh cùng thân quyền luôn bình an.

Bảo Tuấn, Paris

Chu Q. Đại: Rất cảm ơn Anh Bảo Tuấn đã hồi âm.

Vâng, thưa Anh Tuấn, BBT/Bản Tin rất vui khi nhận được hồi âm của Anh. Mong Anh sẽ chuyển nhiều người cùng đọc. Cũng xin Anh giúp mời gọi sự tham gia bài vở và hình ảnh sinh hoạt của Đồng môn và Cộng Đồng bên ấy Anh Tuấn nhé.

Chúc Anh và gia đình luôn an mạnh và nhiều niềm vui.

Chiến Hữu Lê Nam, Canada

Kính Huynh Trưởng, Đã nhận được Email của Huynh Trưởng. Bản Tin Sinh Hoạt Cư An Tư Ngụy số 3 nội dung phong phú,

hình ảnh rất đẹp. Huynh Trưởng thiết kế hay quá! Kính chúc Anh Chị cùng gia đình an khang, hạnh phúc.

Trân trọng.

Chiến Hữu Nguyễn Thành Hưng, Italia

Huynh trưởng Đại Chu kính mến,

Lâm Hoài Vũ đã nhận được BẢN TIN SINH HOẠT CƯ AN TƯ NGUY số 3 và cũng đã phổ biến đến các bạn cùng khóa 5/69 KQ trên FB.

Lâm Hoài Vũ chân thành cảm ơn huynh trưởng Đại Chu rất nhiều. Kính chúc huynh trưởng Đại Chu luôn vui khỏe và đạt nhiều thắng lợi.

Niên trưởng vui lòng cho Lâm Hoài Vũ biết chủ đề BT số 4, LHV sẽ chọn bài thơ phù hợp với chủ đề để kính gửi đến niên trưởng. Chân thành cảm ơn niên trưởng rất nhiều.

Kính chúc niên trưởng luôn vui khỏe.

Thân kính

Lâm Hoài Vũ

Chu Quang Đại: Chúng tôi sẽ có Email thông báo. Nhưng tổng quát là về Quân lực VNCH. Rất cảm ơn Anh đã gửi bài và nhiệt tình phổ biến Bản Tin. Bây giờ mình lại tiếp tục chuẩn bị cho BT Số 4 hoặc nếu có Đại Hội thì thực hiện Đặc San. Anh gửi bài về nhé.

Kính chúc Anh và gia đình luôn an mạnh.

Cảm ơn Anh đã hồi.

Chiến hữu Đặng Ghi,

Cảm ơn anh Chu Quang Đại, tôi đã nhận được Bản Tin của Tổng Hội, bài và hình ảnh rất phong phú.

Ghi.

Chiến hữu NT Phạm Văn Thông, Australia

Xin cảm ơn quý Huynh trưởng và quý Chiến hữu.

Đã cho phổ biến trong Nội Bộ Hội Cựu SVSQ/TB Thủ Đức/NSW

Trần Trọng
Phạm Văn Thông (K10)
Hội Cựu SVSQ/TB/TĐ/NSW

Chu Quang Đại: Cảm ơn NT Hội trưởng Hội Cựu SVSQ/TB/TĐ/NSW đã hồi âm. Và bây giờ là thời gian chuẩn bị cho BT kế tiếp về QLVNCH, Ngày 19/6 ...Kính mời Hội nhà góp bài vở và hình ảnh sinh hoạt. Rất cảm ơn.

TM Ban Biên Tập
Chu Quang Đại

Chiến Hữu Nguyễn Tiến

Cảm ơn anh [Đại]. Tôi sẽ chuyển cho mọi người

Chị Nguyễn Khuê Các (Phu nhân BS Bùi Trọng Căn)

Xin cảm ơn anh Đại luôn chuyển Bản tin sinh hoạt Cựu An Tư Ngụy cho chúng tôi.

Vâng thưa anh, KC sẽ soạn bài của anh Căn gửi đến anh sau ạ.

Kính chúc anh chị và quý quyến luôn an vui mạnh khỏe.

Thân kính. BuiCan & KhueCac

Chiến hữu Trần Hồng Minh, Hội trưởng Ái Hữu Thủ Đức Oregon Và Vùng Phụ Cận đã chuyển BT Số 3 đến mọi người.

Chu Quang Đại: Chân thành cảm ơn anh Hội Trưởng Trần Hồng Minh phổ biến rộng rãi các Bản Tin Sinh Hoạt của Tổng Hội đến các Hội viên và thân hữu.

Chiến hữu Ngô Đình Hùng

Cảm ơn Anh (Đại)
Hùng

Chiến hữu Nguyễn Minh

Cám ơn anh Đại Quang,

Anh Quang và Minh rất vui khi nhận được Bản Tin số 3. Hình thức đẹp nội dung phong phú. Chúc anh và thành viên ban báo chí khỏe để tiếp tục cho KBC [4100].

Chúng tôi cũng thành thật cảm ơn đã cho đăng bài viết của chúng tôi.

Anh Quang và Minh

Chiến hữu Trương Q Tuấn, Texas

Xin phúc đáp,

Thủ Đức DFW đã nhận được bản tin từ Tổng Hội. Chúng tôi sẽ phổ biến đến các thành viên trong hội đón đọc.

Xin cảm ơn huynh trưởng rất nhiều.

Tuan Q Truong

Chiến hữu Đàm Thủy

Cảm ơn Anh

Chiến hữu Bùi Quang Thống (Nhảy Dù)

Thành kính đa tạ đã nhận được 5/5.

Thống, Texas.

Chu Quang Đại: Cảm ơn Mũ Đỏ Tóm Bùi đã hồi âm.

Thống có bài vở và hình ảnh oai hùng của các Thiên Thần nhà mình xin cứ gửi về cho Bản Tin nhé. Chúng tôi chờ bạn.

Chiến hữu Lê Quỳnh

Cảm ơn huynh trưởng nhiều.

Kính,

Quỳnh Lê.

Ngoài ra chúng tôi cũng nhận được hồi âm của nhiều Niên Trưởng và Chiến hữu cùng đọc giả khác nhưng vì điều kiện kỹ thuật máy móc và Internet nên đã thiếu sót nơi đây! Kính xin quý vị niệm tình thông cảm. Chúng tôi sẽ cố gắng ghi nhận và lưu giữ để trình bày cùng quý vị đầy đủ hơn.

TM Ban Biên Tập Bản Tin SH/CATN

Chu Q. Đại_CSVSQ/TB/Khóa 19

Tiếng Cuốc Gọi Hồn

Tiếng Cuốc đau thương gọi nước non,
 Khiến hồn xuất huyết giữa canh trường,
 Tổ quốc linh thiêng sông núi cạn,
 Giang san gấm vóc bị vùi chôn.

Hỡi lũ cờ sao tô máu đỏ,
 Tổ Tiên Hồng Lạc đã bao đời,
 Gầy dựng non sông truyền con cháu,
 Một dãy San Hà với biển khơi,

Thẳng tấp Nam Quan đến Cà Mau,
 Dân Nam hùng cứ đã bao đời.
 Bọn bây không giữ đem trao bán,
 Rước giặc bắc phương chiếm Giang
 San.

Tổ Quốc bao năm hơi thở xót,
 Đau lòng dân khóc lệ từng cơn,
 Biển đảo bạc vàng trong tay giặc,
 Núi rừng mỏ quý nát tan hoang.

Nhà tan cửa nát không nơi trú,
 Chết lũ trôi sông sống dật dờ.
 Đất tổ ông cha ngay trước mắt,
 Lại không được vào để đi ngang.

Việt Nam ơi hỡi Việt Nam,
 Bao năm Văn Hiến bây giờ còn đâu!
 Hỡi lũ cáo mau mau tỉnh giấc,
 Đừng mãi mê giấc mộng công hầu.

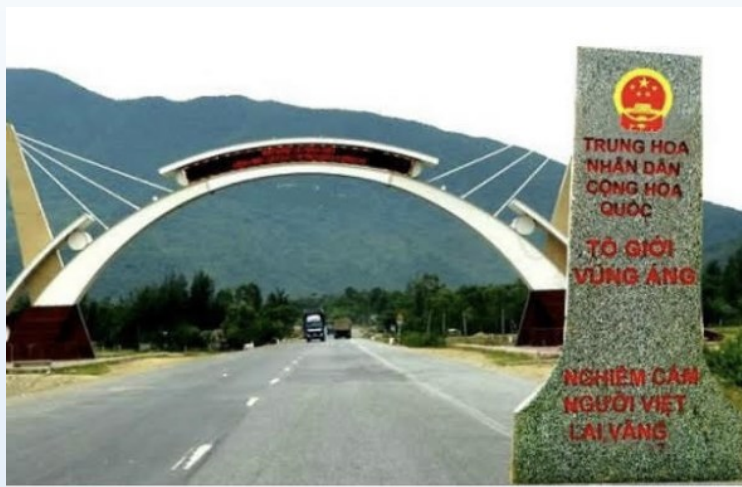
Đừng làm Thái thú giặc tàu,
 Nhà cao cửa rộng quyền cao chức đầy,
 Nhưng sau rồi gió thoảng mây bay,
 Vàng cao như núi cũng hoàn tay không.

Lại mang tội tổ tông Tổ Quốc,
 Kiếp tội đồ lưu xá ngàn năm,
 Trăm năm bia đá Ngô Quyền.
 Ngàn năm Chiêu Thống tội đồ còn mang.

Việt Nam ơi hỡi Việt Nam,
 Quả nhân quả báo do ai gieo trồng.
 Bây giờ con cháu gánh gồng,
 Họa xăm phùng bắc Ai trồng cỏ
 Dân???

(Chẳng những Vũng Ánh có bản này mà
 nhiều nơi trên đất Việt cũng có)

Vân Trang

QUÂN LỰC VIỆT NAM CỘNG HÒA MUÔN NĂM !

Viết cho ngày quân lực 19/06

QUÂN bốn phương trời hội Lũng Nhai .
LỰC thần bất khuất tụ anh tài .
VIỆT hồn tử sĩ ngời trang sử .
NAM quốc sơn hà rạng thới lai .
CỘNG chí hùng anh thề sát cánh .
HÒA tình huynh đệ nguyện cùng vai .
MUÔN lòng chung nhịp ta tranh đấu .
NĂM thánng không sờn thỏa chí trai .

Lâm Hoài Vũ

(Trích Thi Tập Lưu Vong Trường Khúc)

THU'ONG CHA LÀ LÍNH CỘNG HÒA

Thanh Huyền_k19

*Bây giờ khôn lớn con mới biết
Theo dòng lịch sử của Nước ta
Chính Phủ Quốc Gia vì Tổ Quốc
Nhà Nước bây giờ đang cử ra!*

*Cờ máu không phải cờ Quốc Gia
Là cờ của đảng bên Tàu qua
Cờ Vàng tung bay toàn Thế giới
Mới là Hồn Nước Việt Nam nhà*

*Miền Nam bực tử theo vận Nước
Toàn dân cam chịu sống cho qua
"Nhiều năm đắm chìm trong tăm tối"
Nhiều năm rên xiết trong xót xa..!*

*Thời gian gần năm chục năm qua
Hình ảnh những Người Lĩnh Quốc Gia
Đã không lu mờ theo năm tháng
Mà càng rực sáng như ngọc ngà*

*Từ khi lịch sử nên tăm tối
Cha đi "cải tạo" biệt phương trời
Mẹ con vào rừng kinh tế mới
Cơ cực một thời "không giống người"!*

*Tiểu thay một thời con choáng váng
Nghe toàn chuyện đảng về Quốc Gia
Chúng lừa dân ta và Thế giới
Chuyên quyền toàn trị trên Quê Nhà!*

*Mất nhà! Và luôn bị theo dõi
"Nguy con" lý lịch xấu mọi nơi
Con buồn trách cha gây nên lỗi
Cho con khốn khổ cả một đời*

*Cha ơi! Thực tế con đã thấy
Bao người trung hiếu vì Quốc Gia
Đang bị vu oan là phản động...
Thương Cha, Thương Chiến sĩ Cộng Hòa.*

Tiền Biệt Chinh Nhân

Thanh huyền K19

Chinh nhân giã biệt chiến trường
 Chia tay đồng đội trên đường hành quân
 Bỏ lại cha mẹ vợ con
 Trở về quê thật hết vương bụi trần...
 Vào đời từ lúc tuổi xuân
 Chiến tranh khói lửa lan trên xóm làng
 Anh ra khắp ngã chiến trường
 Giữ phần tổ Quốc còn vương đạn thù
 Nhiều năm trấn thủ lưu đồn
 Nhiều năm chinh chiến, khắp vùng non sông
 Gặp thời vận nước đục trong
 Sa cơ vẫn giữ tấm lòng sắt son

Tháng ngày ở chốn tha hương
 Anh là chiến sĩ trên đường đấu tranh
 Hôm nay vĩnh biệt đệ huynh
 Trở về đất Mẹ trọn tình núi sông
 Chiến hữu cùng với Đồng hương
 Tiếc thương tiễn biệt hồn Anh lên đường
 Về cùng bao đấng anh hùng
 Linh thiêng phù trợ con đường đấu tranh
 Quê hương thoát cảnh lầm than
 Thoát nạn cộng sản dã man của Tàu
 Tự do dân chủ nhân quyền
 Toàn dân vui sống thanh bình ấm no

Chuyện Đám Cưới Đồn Xuân

Thanh Huyền_k19

*Xuân về nhớ chuyện tình xưa
Khi anh vào lính em chưa rời trường
Tướng chứng đôi lứa đôi đường
Nào ngờ duyên kiếp vẫn còn theo nhau*

*Chiến trường khốc liệt bao nhiêu
Tình yêu hai đứa càng nhiều khúc nối
Thư xuân tình lính trao lời
Em tìm đơn vị thăm người tình xa*

*Mùa xuân năm ấy gặp nhau
Năm sau đám cưới, Cô dâu chiến trường
Anh được đơn vị sẵn sàng
Quân phục tác chiến lên đường rước dâu*

*GMC, xe Truck, Jeep cao
Có Đơn Vị Phó dẫn đầu đoàn quân
Rước em về tới đồn Xuân
Thì toàn đơn vị quây quần chung vui*

*Kỷ niệm đám cưới nhà binh
Vào ngay dịp Tết cho mình khó quên
Thương người em gái ngoan hiền
Yêu anh lính chiến tiền đồn phương xa*

NHỮNG NGƯỜI MẸ, NHỮNG ĐỨA CON

Người bạn tôi, Kỵ Binh Trung Úy Lâm Văn R., có người con trai lớn tên Hoàng Vũ, do đó ở nhà thường gọi R. là Vũ, tôi viết những dòng cảm nghĩ này đặc biệt gởi về cho Vũ (hiện còn ở Việt Nam), để tưởng nhớ đến Quang, người “đế lô pháo binh” của Chi Đoàn 1/10TK và những người bạn thân thiết của tôi tại Thiết Đoàn 10

KB, để nhớ về một đoạn đời đã qua.

***

Đã từ lâu lắm, kể từ khi tôi chuyển sang chụp hình bằng máy Digital thì hầu như tất cả những máy ảnh loại cũ đều xếp xó, rất ít khi dùng đến nữa. Đặc biệt là căn phòng tối (Dark room) dùng làm hình ảnh, thì hầu như mấy năm nay cửa đóng then cài, không ngó ngang gì đến. Máy hình bây giờ chụp không cần phim nhựa. Chụp xong đưa vào computer và sửa chữa hình ảnh trong Photoshop, vừa tiện lợi, nhanh chóng lại rất đẹp. Rồi một hôm, nảy ra ý tưởng phải dọn dẹp lại căn phòng tối cho trống trải để chứa các vật dụng khác.

Những cuộn phim, những lọ hoá chất, giấy in, máy rọi.... ..ôi thôi đủ thứ nằm lóc phủ đầy bụi bặm. Tất cả chả có ích gì trong thời buổi này ngoài cách đem đến Godwill. Riêng với những cuộn phim nhựa thì tôi phải bỏ thời gian tuyển chọn lại, bởi mỗi âm bản đều chứa chứa một kỷ niệm đã qua trong cuộc đời. Hàng trăm cuộn phim, vừa màu vừa trắng đen, đủ mọi

thể loại: Đám cưới, đám tang, sinh nhật, gia đình, sinh hoạt cộng đồng, du lịch, nghệ thuật...tôi phải lần lượt đưa vào máy rọi để thẩm định xem có nên giữ lại hay đem vứt bỏ. Và tôi chợt giât mình vì không ngờ những hình ảnh của Mẹ Vũ lại hiện ra trong máy rọi, khi bên ngoài cuộn phim được ghi chú là những hình ảnh về một cuộc du ngoạn của gia đình tại Mỹ !

***

- Má quay mặt về bên phải một chút, da, má giữ nguyên như vậy cho con.

- Sư Tía mày, từ sáng tới giờ cứ quay qua quay lại hoài, xong chưa, tao còn đi chợ, mặt trời lên đỉnh đầu rồi đó.

- Da xong ngay thôi mà Má, bây giờ nhờ Má cầm cái rổ này, Má kẹp vào một bên nách, cho có về nhà quê nhé, sau đó Má bước đi giữa hai hàng trúc này giùm con. Má nhớ là đầu hơi cúi xuống một chút cho đúng về .... cực khổ khi bước đi nghe.

- Lần này nữa thôi nghe, đi qua đi lại, mấy sấp nhỏ chúng lại ngỡ tao khùng. Mà tao sống miệt vườn này cả đời rồi, còn cần gì làm ra về nhà quê nữa, thàng này chỉ vỡ vẩn.

- Thì con nói vậy thôi, Má cho con xin “bò” này, mai mốt con gởi ảnh cho Má, ánh sáng này nhất định là ảnh đẹp, Má có thể phóng lớn treo tường.

- Bộ mày muốn tao lên bàn thờ sớm chắc, tấm hình bằng cái bàn tay chắc đã có chưa mà đòi phóng lớn. Bao nhiêu người chụp hình bọn mày,

cứ mỗi lần lên đây là bắt tao ra đứng để chụp, mà đã có được tấm hình nào đâu cho cam.

- Con hứa có hình là có cho Má mà, mấy người trước họ chụp xấu quá, làm sao dám đưa hình cho Má.

- Tổ cha bọn bay chỉ hứa cuội, chụp cho đã , rồi đi mất đất.

- Tội nghiệp con mà Má, không tin Má cứ lời thàng Vũ ra mà chửi, thế nào con cũng còn xuống đây thăm Má và gia đình nó nữa mà.

- Xong chưa, tao ghé qua thăm Năm chút còn ra chợ. Nhớ ở lại chiều về, cha con thàng Vũ đã xúc được mớ tép ngoài mương, đợi tao về cuốn bánh tráng ăn nghe con.....Mà nghe nói con sắp qua Mỹ sống hả ?

- Thưa Má vâng, ít tháng nữa con đi rồi, không biết ngày nào mới ghé thăm Vũ và Má được.

- Nhớ viết thư cho nó, lúc nào về nước, cho Má biết.

Me Vũ nói xong vội vàng bước đi, dáng đi của một người Me vất vả quanh năm, những bước chân như như quẩn vào nhau, dáng người hơi gục về phía trước. Tôi tần ngần đứng nhìn, đầu tiếng thờ dài trong cổ họng. Trên đầu nắng chói chang, xóm ngõ vắng tanh, im lìm.

***

Hoàng Vũ cùng đơn vị với tôi, từ những năm 1969 đến ngày tàn cuộc. Hai thàng bốn ba qua bao thăng trầm của cuộc chiến, những năm sôi động nhất. Sau tôi hai khóa Thủ Đức, chỉ một vài tháng, cùng cấp bậc quai chảo, lại từng là huấn luyện viên thể dục thẩm mỹ, chuyên viên săn bắn dưới biển, lực lượng, to con. Tôi thì dáng vẻ thư sinh mặt sữa, thế nhưng khi về Chi Đoàn 1/10 TK, Hoàng Vũ làm Chi Đội phó cho tôi.

Những năm 70, 71, đơn vị thường xuyên hành quân bên lãnh thổ Kampuchia, vài tháng mới quay về Việt-Nam dưỡng quân mấy ngày. Những ngày này, tôi và Hoàng Vũ, ...thường đi uống rượu, lang thang trên những con đường của thị xã Tây Ninh, Gò Dầu, những

thành phố biên giới, của Linh, và của những kẻ làm tiền dựa vào chiến tranh. Vũ ngồng cuống, nhưng pha chút điệu cợt cái lương. Tôi vẫn thích cái nét ngang tàng của Vũ, ngược lại Vũ cũng rất mến tôi nên cả hai rất tâm đầu ý hợp.

Đơn vị chúng tôi đang tham gia cuộc hành quân vượt biên Kampuchia, kể từ tháng 4/1970. Chiến Đoàn 10 gồm Thiết Đoàn 10 Kỵ Binh và một Tiểu Đoàn thuộc SĐ 25BB, cùng Pháo Binh, Công Binh, Truyền Tin... Thế quân đi mạnh như chẻ tre, đi đến đâu bọn giặc Cộng cũng tan hàng thất kinh đến đó. Khoảng tháng 8/1970, đơn vị chạm trán nặng với một đơn vị chính quy Bắc Việt tại khu Mỏ Vẹt. Bọn giặc Cộng cố thủ trong các hầm hố, công sự phòng thủ vững chắc, để cố bảo vệ một khu hậu cần quan trọng, dùng tiếp tế cho các cánh quân của chúng tại chiến trường Miền Tây Việt Nam.

Các đơn vị không quân thay nhau ném bom, những khẩu đại bác 155, 105 ly của Pháo Binh, cũng như tất cả các loại súng lớn nhỏ của các xe thiết giáp nã vào bọn chúng, nhưng cứ mỗi lần chúng tôi tấn công, là bọn chúng vẫn bắn ra rất mạnh. Nhiều giờ quẩn thảo đã qua đi, nhiều bạn bè của chúng tôi đã nằm xuống, nhiều người lính đã được khiêng lên trực thăng tải thương, nhưng vẫn chưa chiếm được mục tiêu.

2 giờ trưa, Trung Tướng Đỗ Cao Trí, Tư Lệnh Quân Đoàn 3 đáp xuống ngay sau lưng xe của những đơn vị Thiết Giáp trên tuyến đầu. Ông cho gọi Đại úy Hồ Đán, Chi Đoàn Trưởng, Tiểu Đoàn Trưởng BB và tất cả các Sĩ Quan trong hai đơn vị đến.

- Tôi cho các Chú 6 xe, hoặc nếu cần 10 xe cũng được, miễn sao chiếm cho bằng được cái kho hậu cần này !!!

Những Sĩ quan trẻ chúng tôi nhìn nhau và thắm hứa một quyết tâm theo lệnh của vị chỉ huy chiến trường cao nhất. Sau đó TR Tướng Trí leo lên chiếc M113 của vị Chi Đoàn Trưởng, tất cả chúng tôi tan hàng và lên xe tiến vào mục tiêu

với 13 chiếc M113 khinh kỵ và 3 chiếc súng cối 81 ly.

Là những Sĩ Quan trẻ nhất trong Chi Đoàn, Tôi và Chuẩn Ủy Xuyên, Chi Đội phó, hiểu nhiệm vụ của mình bây giờ chẳng khác nào một xạ thủ đại liên, hay như một khinh binh BB dưới đất. Là Chi Đội chủ lực của Chi Đoàn hôm nay, chúng tôi cũng biết mình sẽ phải làm gì với trận đánh này.

Chi Đội tôi đi giữa, sẽ trực diện với hệ thống phòng thủ của địch quân. Chi Đội của Nguyễn Mạnh Hương(Atlanta.GA) Bên trái, và của Phan Đam Ngưu(TPB) bên phải. Ba Chi Đội tác chiến dàn hàng ngang tiến vào với tất cả mọi hỏa lực trên xe, dưới đất.

Bọn giặc Cộng không tha chúng tôi, chúng trả đũa thật ngoan mục, hai chiếc M113 trúng đạn 57 ly ngay trong những phút đầu tiên, hàng tràng 12 ly 7 bông rớt quất vào mặt chúng tôi, pháo tầm xa của bọn chúng cũng nã liên tục vào đội hình Chi Đoàn.

Mặc, chúng tôi vẫn đồng loạt tiến vào trong hỏa lực dày đặc. Những người lính BB theo không kịp, chúng tôi nhìn nhau hàng ngang và tiếp tục tràn vào mục tiêu như những con thiêu thân. Chúng tôi tiến quá nhanh, hỏa lực súng cộng đồng bây giờ không còn hiệu lực, những làn xích xe đã cán trên nắp hầm những tên Cộng Sản: sinh Bắc tử Nam. Tôi nói người xạ thủ đại liên sau lưng mang nguyên thùng lựu đạn đặt bên cạnh, không còn giờ để dùng đến cây M79 tôi nói người lính tiếp tôi mở chốt lựu đạn và đưa cho tôi ném trên hầm bọn giặc Cộng. Bọn chúng cũng không vừa, tìm cái sống trong cũi chết, hai bên chào đón nhau bằng những trái lựu đạn nổ liên tục dưới xích xe và ngay cả trên thành xe do bọn chúng ném lên. Cả một Chi Đoàn chìm trong khói lựu đạn. Những thân người ngã gục, cả ta và địch, không ai còn biết ai đã chết, ai đã bị thương, và ai vẫn đang chiến đấu. Vị Chi Đoàn Trưởng hét lên trong máy để điều động, những người lính Thiết Giáp bây giờ trở thành những người lính bộ binh đánh lựu đạn. Trung Sĩ Nhất Đào, thường Vụ Chi Đoàn

mở cửa hậu, từ xe chỉ huy phía sau, nhảy xuống giạt cây 12,7 từ tay một tên giặc Cộng đã gục chết trong chiếc hầm xe tôi vừa cán qua.

Người Anh Cả của chiến trường Quân Đoàn 3, Trung Tướng Đỗ Cao Trí, bình tĩnh ngồi trên xe thiết giáp, ngay sau lưng chúng tôi, theo dõi đoàn chiến mã đánh giặc, trong khói thuốc từ chiếc tẩu và chiếc nón luỡi trai màu đen với 3 ngôi sao rực sáng dưới ánh nắng của ruộng đồng Kampuchia.

Hóa, người Hạ Sĩ già trong xe, khóc nức nở vì cây đại liên 30 ly của ông ta trở ngại tác xạ ngay từ phút đầu tiên. Tôi hét lên trong tiếng súng và tiếng lựu đạn nói ông ta lấy cây M16 để bắn và mở chốt lựu đạn sẵn đưa cho tôi ném.

Chợt cánh tay trái và cánh sườn trái của tôi nhói đau, một lực vô hình đẩy ngược tôi dính vào chiếc ghế trên nắp xe. Một giòng máu đỏ lôm thắm ướt cánh tay, vat áo và cánh sườn. Tôi biết mình đã bị thương, nhưng không thể làm gì hơn trong hoàn cảnh này. Tôi vẫn ngồi trên thành xe và người lính lấy miếng băng cá nhân bó vào vết thương cho tôi. máu vẫn chảy ra từ những lỗ đạn. Miệng tôi bắt đầu khô đắng vì khói súng và vì mất máu.

4 giờ chiều, tiếng Vị Chi Đoàn Trưởng loan báo Tiến Sát Viên Chi Đoàn, Chuẩn Ủy Quang (**đ thay đổi tn**) đã bị thương, giao nhiệm vụ cho Trung Ủy Chi Đoàn Phó Trần Tứ Quý (CA) điều chỉnh pháo binh yểm trợ Chi Đoàn. Chi Đội Phó của tôi, C/U Xuyên ngồi xe bên cạnh biết tôi bị thương, hán báo cho Chi Đoàn Trưởng và Ông nói có cần tải thương không? Tôi lắc đầu.

Trận chiến đang tiếp diễn đến hồi ác liệt nhất, nhiều người lính của tôi đã bị thương, vài người đã ra đi vĩnh viễn. Tôi vẫn còn may mắn hơn nhiều người khác. Tiếng máy xe gầm rú và cày xiết trên những nắp hầm bọn giặc đỏ, những tên VC tung hầm trốn chạy, không thoát khỏi những làn đạn trên xe và của những người lính BB đã chạy đến bên cạnh chúng tôi.

Trời đã ngã về chiều, những cơn gió se lạnh của bat ngàn ruộng đồng Kampuchia đang thổi về,

thấm vào vết thương nơi cánh tay và thấm cả vào trong tận cùng thân thể tôi. Con sốt dung không từ đâu ập đến, mắt tôi cay sè, môi khô rát và cái đầu hầm hập hơi nóng bốc lên từ mũi.

Trận chiến dần đi vào tàn lụi khi bóng đêm đổ xuống rất nhanh, những đám cháy vất vưởng như những thây ma rải rác trên cánh đồng khô cằn trơ gốc ra. Tôi ngồi trên xe hút một điếu thuốc đầu tiên, sau nhiều giờ quần thảo trong nỗi chết và sự sống cận kề không biên giới.

Đúng như lời tiên đoán của Vị Tư Lệnh chiến trường, 6 chiếc M113 bị phá hủy, vi đạn và bị mìn chống chiến xa, 10 người lính Thiết Giáp tử trận, hàng chục người khác bị thương và còn bao nhiêu, bao nhiêu người lính Bộ Binh khác đã nằm xuống nơi đây để đổi lấy một chiến thắng !

Một ngày đã qua đi, những người lính sống sót bình thân như vừa tham dự một cuộc tập trận nơi quân trường. Vài người đã bắt đầu tìm kiếm đồ ăn để nấu bữa cơm tối. Họ vẫn phải sống để chờ định mệnh gọi tên mình trong lửa đạn chiến tranh, không biết ngày giờ nào.

Tôi ngồi bệt xuống ruộng, dựa lưng vào xích xe hút thuốc, trong khói bếp của bữa cơm lính và trong sương đêm đang che phủ cảnh vật chung quanh. Vết thương nơi cánh tay và mang sườn kéo giạt những cơn đau buốt tim từng chập. Quang nằm trên chiếc branca cạnh bên, im lặng không nói. Người “đế lô” pháo binh Chi Đoàn, thằng bạn thân thiết, mới 20 tuổi, ra trường vài tháng nay. Dáng người mảnh mai, trắng trẻo đầy chất thư sinh. Chỉ duy nhất một mảnh đạn pháo ghim vào cột sống sau lưng Quang.

Giọng hát Lệ Thu phát ra từ chiếc radio đầu đó, nhạc phẩm Trả Lại Em Yêu của Phạm Duy, vắng vắng nhớ thương một thời Sài Gòn trong sân trường, “cây dài bóng mát”, bây giờ nơi đây chỉ còn là những kỷ niệm đang dần phai theo súng đạn chiến trường.

Những người lính tử trận được bó trong những chiếc poncho màu xám đục, xếp ngay ngắn

thành một hàng dọc đặt trên mặt ruộng, cạnh những chiếc xe thiết giáp đen đúa trong màn đêm. Tiếng rên siết của những người lính bị thương trên những chiếc branca làm lòng tôi quặn thắt. Từng chiếc trực thăng đáp xuống, bay lên, chở về thành phố, những thương binh và trả về gia đình những đứa con đã ra đi vĩnh viễn. Chuyển trực thăng sau cùng lúc 11 giờ đêm có tôi đi cùng với 3 người lính tử trận gói trong poncho. Những chiếc xe thiết giáp đen đặc lẫn lộn trong những đám cháy bập bùng của một trận chiến vừa qua, dần mất hút trong màn đêm, khi chiếc trực thăng cất cao trong bầu trời đen đặc.

Không hiểu sao, người ta đã dành cho tôi đến 3 chiếc huy chương, chỉ cho một trận đánh. Có lẽ tôi là Sĩ Quan cơ hữu duy nhất của đơn vị bị thương chẳng ? Một Chiến Thương Bội Tinh, Một Anh Dũng Bội Tinh với Ngôi Sao Bạc và một Bronze Star Medal của Quân Đội Hoa Kỳ ! Nhưng nào có nghĩa gì đâu, khi bao nhiêu bạn bè, thuộc cấp của tôi đã nằm xuống trong suốt trận đánh. Trong buổi lễ gán huy chương tại căn cứ Trảng Lớn, Tây Ninh, khi Chi Đoàn quay về Việt Nam để tái bổ sung. Chuẩn Ủy Xuyên đã là người thay tôi đứng trước hàng quân để nhận lãnh những huy chương, khi tôi vẫn còn nằm trong bệnh viện.

Kampuchia 1970

***

Tổng Y viện Cộng Hòa -1970.

Người Mẹ ngồi bó gối trên chiếc ghế gỗ đặt bên cạnh giường Quang nằm. Đôi mắt Quang nhắm nghiền trong giấc ngủ. Tôi đưa mắt ra dấu chào bà và nhẹ nhàng tiến đến đứng nhẹ trên cánh tay Quang. Bà nhìn tôi từ đầu đến chân rồi nói :

- Tôi nghiệp con tôi, Cậu thấy còn khỏe quá.
- Cháu cũng bị thương nhưng nhẹ thôi
- Cậu bị lâu chưa ?
- Cùng ngày với Quang đó Bác a. Cháu cũng đang nằm dưỡng thương tại đây.
- Thành Quang...tôi nghiệp, Bác Sĩ nói khó chữa lắm. Nhiều người bị như nó đều liệt hết. Lay Trời, lay Phật cứu con tôi...

Đôi mắt tôi rung rung giọt lệ, tôi lí nhí nói với bà một đôi lời an ủi nào đó gần như vô nghĩa trong giây phút này. Tôi không đủ can đảm nói thêm một điều gì khác, chỉ biết ngồi im lặng nghe tiếng khóc của Mẹ Quang.

***

Hoàng Vũ có người em trai đi lính Sư Đoàn 25 BB, Hạ Sĩ, và đã bị tử trận trên chính quê hương của gia đình Vũ , Phú Hòa Đông, Củ Chi. Ngày đưa tang, Vũ đã rủ tôi cùng đi, khi đơn vị đang nằm dưỡng quân tại căn cứ Củ Chi, nhưng khi ra đến phố Quận, Vũ bảo tôi quay trở lại đơn vị và nói: *tao không muốn mày bị rắc rối.* Tôi không hiểu, nhưng cũng không tiện hỏi mà Vũ thì cũng không giải thích gì thêm.

Vài năm sau, khi cả hai lên Trung Úy, Vũ về BCH Thiết Đoàn coi Chi Đội súng cối 106 ly, còn tôi vẫn ở Chi Đoàn 1/10TK, nhưng cả hai vẫn thường gặp gỡ nhau mỗi khi có dịp.

Đến năm 1973, tôi nằm chờ tại BCH Thiết Đoàn, sau khi mãn khóa Trung Cấp, tạm thời làm Trưởng Ban 2 An Ninh. Đến lúc đó tôi mới hiểu rằng, trong hồ sơ của Vũ, đã được Nha An Ninh Quân Đội phê chuẩn là một thành phần cần theo dõi và không được nắm giữ một chức vụ quan trọng nào, vì lý do gia đình có liên quan đến cộng sản. Từ đó, tôi cũng đã dò hỏi Vũ vài điều về gia đình, vì tò mò hơn là vì chức vụ Ban

2, nhưng không bao giờ Vũ hở một lời. Tôi vẫn thân với Vũ, và vẫn không có một nghi ngờ nào về Vũ cả. Tuổi trẻ bọn tôi thường vẫn chẳng thèm để ý một chút gì về chính trị, nhất là đối với lính tác chiến như chúng tôi.

Tôi cũng đã trình diều này với vị chỉ huy đơn vị, ông chỉ nói vắn tắt; *-Tôi đã đọc qua hồ sơ đó, nhưng chú nhớ theo dõi Vũ, nếu có điều gì cho tôi biết ngay.*

Cuộc sống vẫn qua đi, Vũ và tôi vẫn bên nhau trong lửa đạn. Chúng tôi cũng đã về thăm gia đình của nhau nhiều lần và tôi được mẹ Vũ mến thương, cứ xử như đứa con ruột của bà cũng từ những lần thăm viếng đó. Ngược lại, Mẹ tôi đối với Vũ cũng thế.

Cho đến một ngày, sau một chầu rượu, Vũ chợt khóc như một đứa con nít. Vũ đã kể tôi nghe về cái chết của Ba Vũ, một cán bộ cộng sản, du kích vùng An Nhơn Tây, Nhuận Đức, Củ Chi. Vũ hứa với tôi, Vũ không theo cộng sản dù đã được móc nối nhiều lần, kể cả từ người cha và họ hàng của Vũ. Tôi chết lặng khi nghe những điều từ miệng Vũ nói ra, chỉ biết khuyên Vũ bớt muộn phiền.

Sau ngày đưa đám tang cha một cách lén lút, Vũ kể hết cho tôi nghe về những nhân vật cộng sản, họ hàng của Vũ, cùng về dự tang lễ, vào buổi tối, tại quê Vũ. Nhưng có lẽ người buồn nhất lại là Mẹ Vũ, bởi vì trong trận đánh ba Vũ chết, đơn vị của chúng tôi, trong đó có Vũ, lại là lực lượng xung kích chính. Biết đâu người cha đã chết vì viên đạn của con mình ?! Hai người thân yêu lại ở hai đối cực, kinh chống nhau. Chiến tranh thật vô lý và tàn ác.

Sau ngày đó tôi thấy mẹ Vũ buồn rất nhiều. Chồng và con đều đã nằm xuống từ hai lần đạn khác nhau. Hẳn rằng trên quê hương Việt-Nam, cũng có biết bao nhiêu người Mẹ như thế, trong cuộc chiến tương tàn anh em 30 năm.

****

Tôi đến thăm Quang trong một lần về phép. Dao này Quang sa sút thấy rõ. Quang chỉ nhìn

mà không nói với tôi một lời, đôi mắt Quang lonh lonh những giọt lệ. Tôi nhắc đến tên những người bạn chung đơn vị, tôi kể cho Quang nghe về những nơi chốn quen thuộc mà hai đứa thường lui tới những ngày không hành

Kampuchia 1971

về những nơi chốn quen thuộc mà hai đứa thường lui tới những ngày không hành quân. Quang nằm im như tận hưởng lại những kỷ niệm thân thương của những ngày còn mạnh khỏe.

Dù chỉ là một Sĩ Quan tăng phái cho đơn vị của tôi, nhưng giữa Thiết Giáp và những Tiến Sát Viên Pháo Binh, hình như đều có chung một mẫu số, đều có chung những suy nghĩ như nhau, và đặc biệt hơn nữa, chúng tôi đều rất trẻ nên dễ thông hiểu nhau...

Mẹ Quang đang lau người cho Quang, thân bà nhỏ bé như nhiều người Mẹ Việt Nam khác. Chiếc áo cánh màu mỡ gà và chiếc quần đen

nhấn nhúm vì bận rộn nuôi đứa con tật nguyền, bai liệt vì vết thương nơi xương sống.

- Cháu nó vẫn nhắc đến cậu luôn

- Vâng, Cháu hiểu, nhưng dạo này cháu phải đi hành quân liên miên, lâu lâu mới có dịp về phép.

- Khi nào về nhớ lại đây thăm Bác và an ủi nó cho Bác nghe

- Dạ.

Vài năm sau, tôi được tin Mẹ Quang đã chết trong tận cùng buồn thảm về đứa con trai duy nhất của bà mang tật nguyền suốt đời.

***

Tháng Tư năm 1975, vận nước đổi thay, Vũ và tôi đều bị tập trung đi tù cải tạo. Tôi gặp lại Hoàng Vũ tại Long Giao sau gần một năm xa cách vì hai đứa được đưa đi hai nơi khác nhau, cùng một khu trại (Bệnh viện dã chiến của Sư Đoàn 18BB cũ), nhưng khác Đội. Thêm một lần nữa chúng tôi lại gần gũi và gần bó nhau. Một lần Hoàng Vũ được về phép thăm gia đình (biệt lệ dành cho những gia đình Liệt sĩ Cộng Sản) Vũ đem lên một con gà quay, nổi cơm nếp, hai thành ngồi ăn cho đến hết, Vũ tâm sự có lẽ sắp được tha về vì đã được gia đình bảo lãnh. Tôi mừng cho Vũ, còn với tôi, chưa bao giờ tôi nghĩ đến giấc mơ đó vì tôi là một tên Bắc Kỳ di cư, Công Giáo lại là một tên lính ác ôn, nhiều "nợ máu với nhân dân". Đúng như lời Vũ tâm sự, sau 2 năm 1 tháng Vũ được thả về từ Long Giao. Ngày Hoàng Vũ ra về hai đứa nhìn nhau tràn đầy nước mắt, tôi mừng cho Vũ nhưng cũng xót thương riêng cho số phận của tôi, nhất là khi nhớ đến Mẹ và Vợ cùng hai đứa con trai nhỏ bé đang ngày đêm mong ngóng tôi về.

Vũ dẫn vợ con về dựng nhà trong khu đất của cha để lại, tại Xã Nhuận Đức, Củ Chi, còn tôi, sau 6 năm khổ nhục từ Trảng Lớn, qua Xuân Lộc, Long Giao, rồi Thành Ông Năm và sau cùng là trại "Đầm Đùn" Gia Trung, được tha về chỉ còn biết bôn ba tại Sài Gòn, làm nhiều nghề khác nhau, kiếm cơm hàng ngày nuôi con.

Với tôi, dù vất vả trăm điều, nhưng vẫn ôm trong người chiếc máy ảnh Olympus Pen F , Half frame, một báu vật của tôi lúc đó mà Mẹ tôi còn giữ lại được cho tôi trong thời gian đi tù. Chiếc máy nhỏ bé, đã theo tôi trong suốt cuộc chinh chiến, đã giúp tôi ghi lại rất nhiều hình ảnh thân thương, trong từng đoạn đời khác nhau.

Sẵn có chiếc máy nhỏ bé, những ngày gia đình tôi chuẩn bị đi Mỹ, lòng tôi cảm thấy xao xuyến tột cùng. Tôi hấp tấp mang máy đi chụp lung tung đủ thứ, nhất là những hình ảnh tại những vùng ngoại ô Sài Gòn, như sợ rằng, những hình ảnh thân thương của vùng quê Việt-Nam này, sẽ chẳng khi nào tôi còn được nhìn lại nữa.

Tôi đến nhà Vũ, một buổi trưa nắng gắt, vùng Phú Hòa Đông khô khan thiếu nước, trong những ngày hè. Con đường nay đã thay đổi rất nhiều, một con đường đất đỏ gồ ghề từ quận Củ Chi, băng ngang căn cứ Hoàng Diệu cũ (BTLSD 25BB) đi vòng vào qua những ruộng tre kín mít và những căn nhà mái lá đơn sơ để đến nhà Vũ tại Nhuận Đức. Hai bên đường những em bé mình trần, mặc quần đùi, da xám đen vì nắng phơi mình trên những thân trâu đen đúa đang gặm cỏ khô.

Từ xa, sau một khoảng ruộng khô khan vàng vọt nhử ng đám rơm. Tôi đã nhìn thấy hai cha con Vũ, đang xoay trần, hi hục be bờ, bắt cá trong một con suối cạn trên đường vào nhà. Lòng tôi chùng xuống. Tôi bốt ga cho chiếc Vespa chậm lại và tắt máy. Tôi không muốn cả tiếng máy xe đang nổ ì ầm phá tan cái không gian hừng hực nắng cháy và cô quạnh này. Lưng Vũ bóng nhẫy mồ hôi dưới cơn nắng như đổ lửa trên đầu. Đứa con trai Vũ còm cõi, chiếc quần đùi rách đũng, đầy bùn đất. Mẹ Vũ ngồi trên bờ mương, ủ rũ trước một cái rổ con, đựng vài con cá nhỏ đã chết cứng, một tay che nắng bằng chiếc nón lá, đôi mắt xa xăm buồn thảm.

Tôi tự hỏi, không lẽ đây mới đích thực là hình ảnh một người vợ liệt sĩ Cộng Sản, hình ảnh một người Mẹ Tử Sĩ Quốc Gia Việt-Nam sau cuộc chiến hay sao? Trước một hình ảnh

gây nhiều xúc động, tôi đưa chiếc máy ảnh nhỏ bé lên định chụp một tấm, nhưng nghĩ sao lại bỏ xuống. Tôi không đang tâm để ghi lại hình ảnh này, của một người bạn, một người Mẹ được. Tôi bước lại gần và cúi đầu chào mẹ Vũ. Vũ và đứa con ngưng tay, bi bô vài câu chào hỏi và ngơ ngàng vì tôi đến đây trong lúc này. Vũ ngừng tất cả, bước lên bờ dẫn tôi về nhà.

Căn nhà mái lá đơn sơ, bốn bề che tạm bằng những tấm phên tre, có thể mở

ra được để đón gió trong mùa hè nóng bức và khép kín lại trong những ngày mưa to gió lớn. Vài con gà quần quanh bên gốc cây điều, một con trâu gầy còm, lim dim đôi mắt, miệng nhai trệu trạo đầy nhớt rãi, nằm dưới hàng tre thưa thớt. Xóm ngơ vắng tanh, im lìm như bãi tha ma giữa trưa nắng hè. Vũ đến bên giếng nước sâu thăm, kéo lên một gầu và đổ từ trên đầu xuống, lấy tay vuốt mặt mấy cái, miệng thì vẫn bi bô với tôi đủ điều , từ những ngày hai đứa còn cầm súng bên nhau, đến những gian nan của gia đình hiện tại.

Vũ vẫn thể trong lời nói chuyện, cung cách xử sự với bạn bè, lúc nào cũng huyền thuyên vui nhộn, lâu lâu lại ca vài câu Vọng cổ trông rất giống kếp Minh Vương. Vợ Vũ, giờ này còn đang dạy học tại một trường Tiểu Học gần nhà. Không cần tra hỏi, tôi cũng hiểu được hoàn cảnh khó khăn của gia đình Vũ hiện tại. Mười mấy năm đã qua đi, mười mấy năm với bao đổi thay của đất nước và của chúng tôi. Cũng không cần nhìn lại trong gương, chỉ cần nhìn vóc dáng Vũ bây giờ, cũng hiểu rằng, cả hai đã tàn tạ và già nua trước tuổi.

Vũ sai con ra cái quán gần nhà, bê về mấy chai bia "lên cơn" và con khô mực. Kê cái bàn nhỏ ọp ẹp dưới gốc cây điều. Tơi trái ra đi ồm ọp ẹp con vịt quay ở mấy ổ đnh mì mua ở bến xe Ngự Tư Bửu Hiền. Vũ tiện tay với cao hái mấy trái điều xanh chát, sát nhỏ làm rau để chúng tôi nhậu chung với khô dơi mẹ Vũ chạy ra chợ mua đồ ăn đãi khách từ phương xa đến.

Tôi đã cố tình cản ngăn, nhưng mẹ Vũ vẫn giữ cái hiếu khách của những người dân

quê chắt phác. Khi chúng tôi đã ngồi vào bàn, bà lấy chiếc rổ tre gác trên một chiếc coc tre nhỏ đóng trên vách nhà rồi hối hả đi ra chợ gần đó mua đồ ăn thêm cho chúng tôi.

Nhìn vóc dáng nhỏ bé gầy còm của bà giũa cơn nắng đỏ lửa, tôi chợt muốn chụp mẹ Vũ vài tấm hình, một phần cũng có ý, nhằm tri hoãn để bà bỏ ý định ra chợ mua đồ ăn thêm. Với con mắt của người yêu thích môn nhiếp ảnh, nhìn gương mặt bà với những nếp nhăn đậm nét, mái tóc bạc phơ, xác xơ nơi vùng quê khô cằn nắng hạn, hy vọng sẽ cho tôi những nét tiêu biểu về chân dung một người Mẹ Việt-Nam, đã chịu bao đắng cay khổ cực, nhưng vẫn bền vững bên con, trong muôn vàn thử thách của cuộc sống. Tôi đã chụp được vài tấm chân dung của mẹ Vũ trước khi tiếp tục uống vài ly với Vũ để ôn lại chuyện xưa.

1967

Thật ngỡ ngàng, tôi gặp lại Quang sau 21 năm, kể từ trận đánh trên cánh đồng Kampuchia. Tôi gặp lại Quang trong hoàn cảnh kẻ ở, người đi. Quang khác đi nhiều quá, già quá, đen đúa, khô héo và tàn tạ như không bao giờ tôi có thể tưởng tượng ra trước đó.

Những ngày tháng 12-1991, chỉ vài ngày trước khi gia đình tôi lên đường sang Mỹ. Quang ngồi trên chiếc xe lăn, xấp vé số gài trên tấm gỗ cáu bần đặt trên đùi. Quang lần mò lăn xe quanh quán bên những hàng cây trong công viên trước Dinh Độc Lập, nơi những

***

người "HO" thường tụ tập, bàn tán, tìm hiểu tin tức trước khi ra đi. Tôi chợt thấy xấu hổ về

những gì mình đang có trên người, dù bộ quần áo, đôi giày cũng chỉ lèng phèng như một người bình thường khác. Niềm xấu hổ nhất đối với tôi lúc đó, hình như chính là sự lạnh lặn trên thân thể của mình !

Quang mừng rỡ như một đứa trẻ đón mẹ đi chợ về. Quang hối hả mời tôi vào một quán cafe bên đường để kể cho tôi nghe về hoàn cảnh của mình. Tất cả, ngoài mọi dự đoán của tôi, Quang vẫn hồn nhiên, tươi tỉnh và đầy cao vọng về một tương lai cho những người Linh VNCH.

Về hồn nhiên của người Sĩ Quan Tiến Sát 21 năm trước vẫn còn nơi Quang, không một đổi thay. Những giọt cafe nhỏ chậm chạp xuống chiếc ly ổ vàng. Quang không khóc, nhưng nước mắt đã đầy áp trong mắt tôi, mờ nhòà những hình ảnh của ngày Quang còn nằm trong Tổng Y Viện Cộng Hòa.

Me chết, thân nhân ruột thịt không còn ai, Quang sống lầy lắt trong những hàng hiên, lề đường khu vực chung quanh Nhà Thờ Đức Bà, trước mặt dinh Độc Lập. Rồi chiến trận leo thang, rồi Miền Nam rơi vào tay giặc Cộng trong những toan tính bẩn thỉu từ nhiều phía, đẩy những người Linh VNCH vào tận cùng của hố sâu oan nghiệt, đẩy những thương phế binh VNCH tạt nguyên xuống cùng tận của nỗi đau mất nước bơ vơ giữa một xã hội với mọi điều xa lạ, ..

Rồi thời gian qua đi, tháng này rồi năm nọ. Đối với Mẹ Vũ, thật là xấu hổ, tôi cũng như bao nhiêu người cầm máy chụp bà trước đây, Bà vẫn chẳng có được tấm chân dung, dẫu chỉ bằng cái bàn tay. Lời hứa của tôi lúc chụp bà, cũng đã trở thành sự dối trá, đúng như lời Bà trách móc.

Những ngày bận rộn chuẩn bị lên đường sang Mỹ, rồi những tháng năm vật lộn với cuộc sống mới lạ nơi đây, tôi như bị quay cuồng vào xã hội văn minh này, với job và bill. Dẫu đã đôi lần gọi về chút quà giúp Vũ, nhưng chẳng còn nhớ gì đến những tấm hình đã chụp, cùng những lời hứa ngọt ngào với Mẹ Vũ trước đây. Nhiều năm qua, tôi vẫn chưa một lần về lại quê hương để thăm Vũ. Chợt đến một ngày, nhận tin Bà đã lia trần, tôi mới hốt hoảng lục tìm những tấm hình của Mẹ Vũ trong vô vàn những tấm hình cũ của gia đình và bạn bè cũng như trong những đồng giấy tờ ngổn ngang khắp các học tủ, thể nhưng la lùng thay, một tấm hình duy nhất của Mẹ Vũ còn sót lại.

Tôi thần thờ ngồi xuống trên thảm nhà, gục đầu trong tiếc thương, ân hận và chợt như thấy dáng đi và đôi mắt của Bà đang hiện lên trong tâm trí tôi. Dáng đi chao đảo về phía trước, khuôn mặt gầy còm đầy những nếp nhăn, ống quần sấn cao quá đầu gối trong cơn nắng chói chang của ngày hè. vùng Nhuận Đức Phú Hòa Đông năm nào.

Thật đáng trách đối với tôi, thế nhưng dẫu sao thì tất cả mọi điều cũng đều đáng hổ thẹn, với tôi và với những kẻ đã nhẫn tâm đẩy dọa những người mẹ Việt Nam, những con người Việt-Nam.

13 năm kể từ lần cuối cùng tôi gặp Quang tại vườn cây trước Dinh Độc Lập. 34 năm kể từ trận đánh Quang bị thương. Khi Tôi viết lại những dòng này thì Quang đã không còn trên cõi đời này nữa. Quang ra đi trong đói nghèo bệnh tật, chỉ hai năm sau ngày tôi rời khỏi đất nước. Nhưng còn bao nhiêu người Thương Phế Binh khác như Quang, vẫn đang sống một cuộc sống đầy bất hạnh, bị hắt hủi, tại Việt Nam hiện nay. Những người đó đã từng

sát cánh bên chúng ta trong bao trận đánh trên quê hương. Những người đó đã từng chia vui sẻ buồn với chúng ta trong bao thăng trầm của thể sự đổi thay. Những người đó cũng đã từng đem thân mình ra để ngăn cản bọn giặc đỏ xâm lược từ phương Bắc, nhằm giữ yên bờ cõi Miền Nam và sự an vui cho đồng bào bao năm.

Lại thêm một mùa Vu Lan báo hiếu trong cuộc đời. Tôi nhớ đến Mẹ tôi. Ngày tôi còn trong trại tù cải tạo. Mẹ vẫn chờ mong một ngày tôi quay về để Mẹ ra đi được thanh thản. Nhưng Mẹ ơi, khi đưa con trở về chỉ với hai bàn tay trắng và một tâm hồn tan nát vì quê hương đang quần quai trong tay bọn giặc Đỏ, thì ngày Mẹ lia trần nào có được thanh thản gì.

Mẹ tôi, Mẹ Quang, và Mẹ Vũ tất cả cũng đã lần lượt ra đi. Ôi những người Mẹ Việt Nam đau khổ và bất hạnh.

Quang, người thương binh khi tuổi đời tròn 20 cũng đã ra đi vĩnh viễn, nhưng vẫn còn bao nhiêu người thương binh khác vẫn còn đang sống lây lất bên quê nhà ! Ai sẽ là người chia sẻ những mất mát vô cùng cho những đứa con bất hạnh này sau cuộc chiến?

Đoàn kim bảng
Portland, Oregon

NGƯỜI ĐẠI ĐỘI TRƯỞNG CỦA TÔI

Thảo Nguyên & Huy Văn

Ông là một trong số những người được dưỡng dục trong chuỗi hoàng hôn của nền văn học Hán-Nho trước khi phong trào truyền bá chữ Quốc Ngữ chính thức đăng quang ở thập niên 40 của thế kỷ trước. Trong buổi giao thời của văn hóa Đông-Tây và trong hoàn cảnh nhiễu nhương của đất nước bị sâu xé bởi thực dân Pháp và Việt Minh Cộng sản, người trai trẻ họ Trần quyết định ly hương để tự lập thân, mặc dù đã được một gia đình địa chủ trong thôn nhận làm dưỡng tử, cư mang từ tấm bé và đã có ý định chọn vợ cho ông.

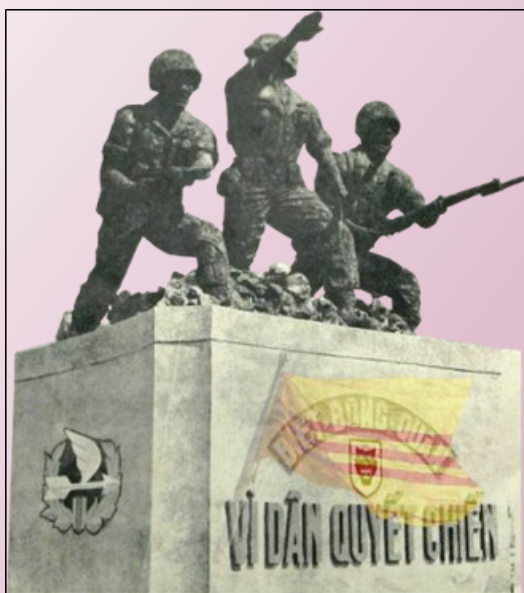
Cho dù chỉ với hai bàn tay trắng nhưng ý chí và mục tiêu của ông đã rất kiên định: phải bằng mọi cách thoát ly khỏi vùng Việt Minh kiểm soát vì không thể chấp nhận và không thể nhìn cảnh bọn vô thần đang hiện nguyên hình là những tên sát nhân cuồng tín núp dưới danh nghĩa kháng Pháp để thu quyền và gom lợi về cho bọn chúng.

Ông nhập ngũ ngày 1/2/1954 khi có lệnh động viên và sau 3 tháng huấn luyện cộng với 2 tháng thành lập đơn vị, Tiểu Đoàn khinh quân 724, một đơn vị tinh nhuệ và cũng là tiền thân của Lực Lượng Đặc Biệt (Comandos) sau này, ra đời tại tỉnh Quảng Yên (sau sát nhập với tỉnh Hải Ninh để trở thành tỉnh Quảng Ninh). Lúc đó trận Điện Biên Phủ đã vào giai đoạn tàn cuộc, nên toàn bộ đơn vị được đoàn phi cơ C47 không vận từ sân bay Hải Phòng, vượt vĩ tuyến 17 và hạ cánh tại Tuy Hòa - Phú Yên sau 2 giờ bay.

Tiểu Đoàn Khinh Quân 724 sau đó được sát nhập vào Sư Đoàn 2 Tân Lập do Đại Tá Tôn Thất Đính làm Tư Lệnh. Năm 1963 ông theo học khóa Hạ Sĩ Quan Trừ Bị tại Đồng Đế - Nha Trang. Đến lúc này thì gia đình ông đã càng ngày càng thêm nhân khẩu và người vợ hiền thực rất đảm đang - một người con gái cũng đã thật can đảm khi yêu ông và thành thân với ông cho dù lúc đó mối mai và họ hàng trai chính là cấp chỉ huy trong đơn vị của ông - đã là một nội tướng đúng nghĩa khi giúp ông quán xuyến gia đình về mọi mặt cho dù đã phải theo ông từ hết trại gia binh này đến trại gia binh khác.

Ngay từ khi cháu gái đầu lòng cất tiếng gọi "Ba" là ông đã nhận biết "thiên chức thiêng liêng" của mình về cả hai phương diện Nợ Nước và Tình Nhà, hiểu theo nghĩa muốn bảo vệ cho gia đình thì phải chống lại sự xâm lăng từ phương Bắc. Vì vậy, ông luôn kiên nhẫn chờ đợi một ngày có cơ hội thi thố khả năng của một người có khiếu lãnh đạo chỉ huy nhưng phải ẩn nhẫn chờ thời chỉ vì lý do: Hán học của ông tuy uyên thâm nhưng đã lỗi thời, còn khả năng Tây học thì không đủ để giúp thâm ngắn thời gian thăng cấp!

Năm 1966, Liên Đoàn 1 BĐQ được thành lập.

Ông thuyền chuyển về Tiểu Đoàn 39 BĐQ, lúc đó đang đồn trú tại Miếu Bông, thuộc ngoại ô của thành phố Đà Nẵng. Đời lính tác chiến luôn rày đây mai đó, nhưng ông không hề xao lãng bổn phận đối với gia đình. Kín đáo và ân cần với vợ. Nghiêm khắc nhưng tràn đầy tình phụ tử đối với con cái. Không thường xuyên có mặt tại nhà nhưng trong những lần về phép hay dưỡng quân tại hậu cứ, là toàn bộ thời gian đều được ông dành tối đa cho vợ con.

Tình nhà vẫn luôn nồng ấm, còn Nợ nước thì vẫn còn phải trả, trả suốt đời! Vết thương và miếng đạn pháo trong ngực là lời nhắc nhở thường xuyên về một món nợ đối với Tổ quốc nói chung và đồng đội nói riêng. Những người cùng ông đứng trong hàng quân tử thuở còn trong Tiểu Đoàn Khinh Quân 714 đã lần lượt đi vào thiên cổ hoặc giã từ vũ khí vì thương tật, còn ông thì nhờ Trời, "... còn thở là còn chiến đấu"!

Rồi cũng đến lúc nghiệp nhà binh của ông tiến dần đến một hướng mới, nơi đó có một con đường: con đường vun đắp tài thao lược và năng khiếu chỉ huy đã tiềm ẩn trong con người ông bấy lâu nay. Sau khi góp phần tái chiếm cố đô Huế, ông được đưa đi học khóa Sĩ Quan Đặc Biệt ở Trường Bộ Binh Thủ Đức giữa năm 1968. Qua năm sau, ông về trình diện Tiểu Đoàn 37 BĐQ với chiếc lon Chuẩn úy mới tinh trên ve áo.

Không lâu sau đó, Liên Đoàn 1 BĐQ về đồn trú tại thôn Phú Lộc, thuộc xã Hòa Minh, còn gia đình ông thì dọn về trong khu phát triển đô thị thuộc xã Hòa Mỹ gần ngã ba Huế, không quá xa hậu cứ Tiểu Đoàn và cũng là một hình thức tự lực cánh sinh để nhường một chỗ trong trại gia binh cho đồng đội nào cần một mái nhà hơn mình. Những năm kế tiếp là chuỗi ngày chinh chiến ngược xuôi, là

những thăng trầm và gắn bó với đơn vị và đồng đội.

Đây cũng là khoảng thời gian ông đưa hai chữ "thiên chức" vào hiện thực của chiến tranh khi phát huy khả năng tác chiến thật hiệu quả và cung cách chỉ huy đầy tính nhân bản của mình. Năm Trung đội chưa bao lâu, trong cuộc hành quân Dương Sơn 3/70 trong vùng Quế Sơn, Trung đội của ông đã tiêu diệt hoàn toàn bộ chỉ huy của một đơn vị Cộng sản cấp tỉnh và bắt sống tên bí thư Tỉnh ủy của tỉnh Quảng Tín cùng tịch thu được một số tài liệu tối mật. Tin chiến thắng bay về tận Bộ Tổng Tham Mưu. Nhận lời mời của Trung Tướng Hoàng Xuân Lãm, Tư Lệnh Quân Đoàn I và Quân Khu I, đích thân Đại Tướng Cao Văn Viên, Tổng Tham Mưu Trưởng QLVNCH bay ra Bộ Chỉ Huy Hành Quân của LĐ 1 BĐQ tại thị xã Tam Kỳ, Tỉnh lỵ của Quảng Tín để nhận tài liệu và dự lễ khao quân, tưởng thưởng đặc cách cho các chiến sĩ hữu công. Chiếc lon Thiếu úy của ông được hai vị Tướng ấy - mỗi người một bên - đồng loạt gắn lên cổ áo của ông trong ngày hôm đó.

Ông tham gia tất cả những trận đánh để đời của QLVNCH nói chung và Binh chủng BĐQ nói riêng tại Quân Khu I trong những năm đầu sôi lửa bỏng nhất của cuộc chiến. Từ Mậu Thân 1968, hành quân Lam Sơn 719 năm 1971 trên chiến trường hạ Lào, trận tái chiếm cố thành Đỉnh Công Tráng tại Quảng Trị năm 1972 (khi đơn vị lần lượt tăng phái cho Nhảy Dù rồi Thủy Quân Lục Chiến), trận Sa Huỳnh tháng 2/1973, một trận đánh hào hùng và tốc chiến khi Liên Đoàn 1 BĐQ hành quân từ Mô Đức tiến về Sa Huỳnh, thuộc Đức Phổ, Quận cực Nam của tỉnh Quảng Ngãi để đánh bật quân Cộng sản Bắc Việt ra khỏi nơi này ngay trong những ngày Hiệp Định Ba Lê bắt đầu có hiệu lực (ngày 27/1/1973), cho tới những đưng độ không kém phần khốc liệt trong Mô

Đức, Suối Đá - Tam Kỳ, Nông Sơn - Đức Dục của những năm 1974-1975, ông đều hoàn tất nhiệm vụ được giao phó một cách xuất sắc.

Từ chuẩn úy (1969) lên đại úy (tháng 2/1973) chỉ mất không đến 4 năm, đủ nói lên khả năng tác chiến của ông trong mọi hoàn cảnh và tình huống. Ông đối xử với thuộc cấp trong tinh thần rất... chi binh nếu không muốn nói là như Cha với Con, nếu xét về mặt tuổi tác.

Riêng trong tinh thần Huynh Đệ Chi Binh, ông luôn luôn nhắc nhở, hướng dẫn, nâng đỡ đàn em và chia sẻ kinh nghiệm chiến trường mỗi khi có dịp: “Sơ xuất hay lầm lỗi trong Quân Trường có thể được sửa đổi, còn quyết định sai lầm ngoài chiến trường thì phải trả giá bằng máu hay sinh mạng của chính mình và đồng đội. Vì thế, các anh phải hết sức thận trọng...”

Bề ngoài thì ông có phong cách rất võ biền, nhưng bên trong là một trái tim mẫn cảm. Nhắc tới ông và những kỷ niệm thời xuôi ngược khắp vùng trách nhiệm hành quân của đơn vị, một khinh binh kiêm âm thoại viên đã có lời mộc mạc nhưng rất mực thân kính như sau:

“Nhờ anh chuyển tiếp lời thăm hỏi đến Papa Vương Vũ, Bố ơi, khi nào không còn hơi thở thì chúng em mới quên papa. Có bao giờ papa gọi chúng em là mày tao đâu, dù lửa sôi, sanh tử cận kề, cũng một mực anh và tôi, mẫu mực sống chúng em sao quên được, Sa huỳnh, Quế Sơn, Khe thay, Duy xuyên, Điện bàn, Đức dục, Phong thử ngày nào vẫn còn đó há dễ gì quên, vẫn còn dang dở cầu chúc ơn trên phù hộ bố an khang tráng kiện. Hẹn gặp lại. Kính chào bố. Nguyễn Phong.”

Thêm câu nói khác của Thượng sĩ Lê Văn Trữ, một Chiến sĩ xuất sắc trong trận Sa

Huỳnh, người đã góp phần giúp ông nhận thêm một bông mai đặc cách chỉ sau khi đảm nhiệm chức vụ đại đội trưởng có 9 tháng: “... *Bố Vương lo cho anh em hết mình. Rất thẳng thắn và... chịu chơi!*”

Mối liên hệ thầy trò và tình nghĩa chi binh đó được biểu hiện thật đậm nét khi - trong ngày lui binh từ Xã Đức Tân về Kỳ An - ông đạp trúng mìn của địch và bị trọng thương khi còn cách Quốc lộ cả 2 cây số. Gãy chân, mất máu, đuối sức và đang phải vừa cầm chân địch vừa tháo lui, ngàn ấy thứ có thể chôn vùi tên tuổi của bất cứ một Đại đội trưởng nào khác.

Nhưng với con Cọp “già” dạn dày trên chiến trường có tên hiệu là Vương Vũ thì mặc dù đang chịu đau đớn thể xác, ông vẫn cố gắng chỉ huy anh em khi được các đàn em thân cận của mình thay nhau cõng, vác suốt con đường máu từ Đức Trạch ra Kỳ An, rồi từ Kỳ An ra tới Quốc lộ 1. Ông chỉ bỏ lại anh em khi được tải thương cấp tốc về Đà Nẵng. Hôm đó là ngày 22/3/1975. Ngày hôm sau, Cọp già của TĐ 37 BĐQ đành phải chấp nhận cho Bác sĩ cưa chân hai lần để bảo toàn mạng sống vì máu bị nhiễm trùng và đã lan đến quá gối.

Những ngày sau đó, Đà Nẵng rối loạn trong cơn hấp hối. Quân và Dân của thủ phủ vùng 1 tìm cách ra khơi bằng mọi phương tiện. Nhưng đã quá muộn. Địch dùng đại pháo từ trên sườn đèo Hải Vân bắn chặn trên cửa biển. Ngoài một số ghe, thuyền nhỏ bé liều mạng vượt sóng ra khơi để được tàu Hải Quân tiếp vớt, số còn lại đành thúc thủ vì xà lan khảm người, tàu kéo chậm chạp, sông Hàn dày đặc tàu bè lớn, nhỏ.

Thương vong quá lớn nên sau khi chuyển được một ít chuyển thì Hải Quân bỏ cuộc. Những người tập trung dọc theo đôi bờ sông Hàn, tại bến Hải Quân Tiên Sa, bán đảo Sơn Trà, trên bến tàu Trình Minh Thế hay tại bãi Thanh Khê, đều bị bỏ lại từ sau nửa đêm của ngày 28/3/1975. Tổng Y Viện Duy Tân di tản, Đà Nẵng hỗn loạn rồi thay đổi chủ.

Ông may mắn được các bà Sơ làm việc tại Bệnh viện Việt-Đức nhận vào săn sóc và càng may mắn hơn là vào giờ phút rối rắm đến cùng cực đó, ông lại được một đồng đội thân tín quyết chí ở lại săn sóc cho ông thay vì anh này có thể đường hoàng về Nha Trang xum họp với gia đình. *“Em không thể bỏ Đại úy trong hoàn cảnh này được”* Người Quân nhân tên Diệp đó đã nói như vậy khi ông bảo anh ấy hãy lo tìm cách trở về với gia đình. Chỉ sau khi thấy sức khỏe của vị Đại đội trưởng đã tương đối ổn định và khi cô con gái đầu lòng của ông - một Sinh viên đang theo học khóa Cán Sự Điều Dưỡng - từ Huế trở về để tình nguyện phụ giúp vào việc chữa trị cho ông cùng với những bệnh nhân gốc lính khác, thì Diệp mới từ giã ông để tìm về với gia đình anh tại Nha Trang.

Ông mất một chân nhưng không mất tinh thần trước cường lưu đồ đang phủ chụp lên Đà Nẵng cho dù khi ra khỏi bệnh viện thì ngôi nhà trong Hòa Mỹ đã bị đám “ủy ban

quân quản” tịch thu. Trong hoàn cảnh tranh tối tranh sáng của cuộc đổi đời, tìm một ngôi nhà khác không khó khăn nhưng vừa có chỗ ở thì tuy không bị đưa đi cải tạo tập trung, ông cũng bị chính quyền địa phương bắt đi học tập tại chỗ, đi mít tinh, thậm chí đi lao động liên miên mặc dù vết thương chưa kịp kéo da non.

Những năm kế tiếp là cả một sự trần thân của kẻ sĩ sa cơ, một chiến sĩ bại trận và cũng như hầu hết những con dân của miền Nam khác, ông âm thầm sống bên lề thời cuộc với niềm vui duy nhất là chiếc máy Radio transistor để nghe tin tức trên hai đài VOA và BBC Luân Đôn. Mọi thứ thông tin khác từ phía “Cách mạng” ông chẳng màng tới. Cho đến năm 1979, khi chúng bắt buộc cả nhà đi kinh tế mới trên Ban Mê Thuột thì ông biết đã đến lúc phải lìa bỏ Đà Nẵng.

Nhà mất nhưng người còn, mặc dù phải tạm chia lìa bằng cách để cho cô con gái kế ở lại giữ căn nhà làm gốc để có nơi quay về nếu lỡ phải trở lại Đà Nẵng. Một năm vất vả với rừng thiêng nước độc ở buôn Thung đã làm ông và gia đình tưởng chừng như đã rơi vào tuyệt lộ vì phải tự đào đất đắp nền nhà, tự đào giếng để có nguồn nước sạch, tự xoay sở hay cắn răng chịu đựng mọi thứ bệnh trên đời bởi nhà nước chỉ cấp phát đất cho dân rồi thôi, cứ thế mà mạnh ai nấy sinh tồn.

Hành động trả thù thô bạo đã nói lên đã tâm trả thù một cách kín đáo nhưng hèn hạ đằng sau những mỹ từ như: giãn dân, kinh tế mới hay lao động khẩn hoang của phe thắng cuộc. Trong lúc gần như tuyệt vọng thì ông bắt được liên lạc với bạn bè kiêm đồng đội cũ ở Sài Gòn, ông lập tức một mình đi tìm gặp họ để thăm dò đường đi nước bước rồi sau đó mới đưa cả gia đình từ Buôn Thung về Sài Gòn.

Nhờ sự tận tình giúp đỡ của bạn bè và cũng nhờ các “quan” địa phương đã bắt đầu biết... ăn hối lộ nên ông và cả nhà cũng đã chạy được một tờ hộ khẩu và một nơi tạm trú cho cả gia đình trong một khu phố trên đường Trương Minh Giảng.

Từ ngay sau ngày bị nhuộm đỏ bởi Cộng sản, trong miền Nam đã dậy lên một hành động phản kháng rất ôn hòa: vượt biên! Rộn ràng nhưt là lúc có phong trào ra đi bán chính thức khởi đầu từ sau vụ đánh tư sản mại bản và trục xuất người Hoa của chính quyền Trung ương năm 1978. Do đó, ngay khi vừa có nơi ăn chốn ở ổn định là ông quyết định cho gia đình tìm cách xuống ghe ra khơi.

Từ 1981 cho đến 1989 gia đình ông tung hết số tiền dành dụm, chắt chiu vào việc đi tìm tự do thay vì suốt đời chịu đựng sống với chế độ phi nhân trong nước. Trời xanh không phụ lòng người! Sau nhiều lần thất bại trong việc ra khơi cũng như sau mấy lần ông bị Công an thẩm vấn tại số 8 Phan Đăng Lưu về việc giấy tờ và Chứng Minh Nhân Dân do đâu mà được cấp phát, cả nhà đều lần lượt tới Mã Lai, Nam Dương rồi Palawan (Phi Luật Tân) sau 5 chuyến vượt biển thành công (và vô số lần thất bại).

Nếu *Hổ* của thi hào Thế Lữ “*Gặm mối căm hờn trong cũi sắt*” thì Cọp lia đàn của Binh Chung Biệt Động Quân QLVNCH cũng ưu tư và trăn trở không kém về mối hận ly hương khi phải sống kiếp lưu vong. Mặc dù gia đình yên ổn sum vầy, con cái thành đạt nơi đất khách quê người là niềm tự hào thật sâu lắng trong lòng ông, nhưng bên cạnh đó là nỗi buồn cứ mỗi ngày một đè nặng lên ký ức.

Ông nhớ quê xưa, nhớ kỷ niệm thời thơ ấu, nhớ cả những buồn vui, khó nhọc của gia đình mình qua hơn 15 năm lầy lất sống trong ngục tù bao la của cộng sản. Ông thầm cảm

ơn người vợ đã chia sẻ gian lao, khổ ải, ngọt bùi qua biết bao nhiêu thăng trầm của cuộc sống.

Người vợ Lính qua mọi thời kỳ đều như thế: nhẫn nhục, trung trinh, cáng đáng một cách khéo léo để cùng chồng xây dựng mái ấm gia đình cho dù phải chuyển dời hết trại gia binh này tới trại gia binh khác. Mãnh hổ một thời xông pha lửa đạn bây giờ là một lão niên với chiếc chân giả và mảnh đạn còn nằm trong phổi.

Dấu ấn binh đao vẫn hiển hiện ngay trên thân thể đã bước qua tuổi thượng thọ nên những lúc trái gió, trở mùa là ông lại phải chiến đấu với cơn đau thể xác như đã từng làm hơn 41 năm qua. Thể chất dù đã héo hon nhưng tinh thần thì không chút suy suyển.

Ông hãnh diện vì đã phụng sự cho tổ quốc và càng không quên bất cứ trận đánh nào mình đã tham dự cho dù một bên tai đã hoàn toàn bất khiển dụng và trí tuệ đôi lúc đã bành bồng trôi vào cõi vô minh. Không quên quá khứ của thời chinh chiến cũng có nghĩa là ông luôn mang ơn những tử sĩ đã hy sinh trong thời lửa đạn, đặc biệt là đồng đội và chiến hữu ngay trong đơn vị của ông ngày xưa. Thân ở xứ người mà lòng vẫn hướng về quê nhà, nơi những người thân quen của ông, nhưt là những đồng đội và chiến hữu kém may mắn vẫn còn đang lầy lất sống. Những đóng góp khiêm nhường vào quỹ tương trợ của riêng

Nón nỉ Bê-rê Biệt Động Quân. Màu nâu tượng trưng cho màu máu thấm vào đất mẹ,

Huy hiệu trên nón gọi là Thần Tiên, nghĩa rằng dũng mãnh và nhanh chóng.

Liên Đoàn 1 BĐQ mà ông phục vụ là một cách trả ơn những người đã hy sinh để ông được sống và cũng là sự chia xẻ của một Thương Phế Binh với một Thương Phế Binh bất hạnh hơn mình nơi quê nhà.

Đó cũng là hạnh phúc ấm lòng vì mỗi khi nghĩ lại, ông thấy mình vẫn sung sướng hơn họ về mọi mặt. Trên đoạn cuối của hành

trình về nguồn, có một lão niên hằng ngày thường ngồi tựa lan can, hoặc nơi băng ghế trong công viên, ngay mé nước, để ngắm vùng vịnh êm đềm trước chung cư của mình tại vùng Quincy (ngoại ô Boston- MA) và mơ về Đất Mẹ cách nửa vòng quay trái đất.

Trong trung tâm sinh hoạt của người già tại thành phố Boston - Massachussets có một thương binh ngoài bát thập tuy đôi lúc có lãng đãng trong cõi nhớ, quên nhưng nếu có ai hỏi về đơn vị cũ, chiến trường xưa thì họ sẽ thấy lại hình ảnh của một thanh niên đầy nhiệt huyết qua câu chuyện kể về Màu Cờ và Sắc Áo mà ông đã từng phục vụ. Người đó là ông: Đại úy Trần Văn Vương, Đại Đội Trưởng ĐĐ 3/ TĐ37/LĐ12 Biệt Động Quân, một Chiến sĩ xuất sắc của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa thuở xưa!

Thảo Nguyên & Huy Văn

Bộ Chỉ Huy /HQ Liên Đoàn 12BĐQ tại xã Đức Lương, quận Mộ Đức (Quảng Ngãi) tháng 4/1974.
Từ trái qua phải: Đại úy Hòe (Ban 3) Đại úy Vũ (ban 2) Đại úy BS Nguyễn Trung Tín, Đại úy Châu (Truyền Tin) Đại tá Trần Kim Đại và thiếu tá Nguyễn Văn Gio, K19VBĐL, tiểu đoàn trưởng TĐ 37/LĐ12BĐQ.

NGHĨ VỀ NGƯỜI VỢ LÍNH

Võ Đại Tôn

Đêm xứ người, trời bỗng nhiên trở lạnh. Chập chờn qua khói thuốc còn đọng lại trong căn phòng âm u, tôi nghe tiếng nấc của bà quả phụ Thiếu Tướng Lê Văn Hưng thoát ra từ cuộn băng ghi âm: “*Xin mình cho em chứng kiến giây phút cuối cùng của mình...*”. Một tiếng đạn nổ, khô khắc vang lên từ ống loa hay từ một thửa nào trong con biển loạn. Có lẽ cũng từ lòng tôi. Ngậm ngùi, tôi đứng dậy tắt máy. Nhìn ra khung cửa mù sương, trí tưởng nhật nhòa lại đưa tôi về một vùng trời hẻo lánh Tiền Giang với khu đồn Giồng Riềng bó rọ trong mây vòng kềm gai hoen rỉ và mười sáu quả lựu đạn cuối cùng. Nghĩa Quân Lê Văn Hùng và người vợ lính Phạm Thị Thàng. Hơn mấy chục năm về trước, thửa tóc tôi chưa đau từng sợi bạc. Quân ta tăng viện, chiếm lại khu đồn sau trận tiền công biển người của địch. Trong khói lửa ngập vùng, hỏa châu bùng sáng, tiếng nấc của thương binh và tiếng vắn mình của gỗ sắt hòa lẫn với tiếng nổ rời rạc của vài viên đạn gặp lửa bùng lên. Tôi nghe anh Phó Đồn cụt chân kể lại: - sau khi chồng bị tử thương, chị Thàng ôm hai con nhỏ sắp chết vì đạn địch, núp sau ụ đất với một thùng lựu đạn 16 quả. Cánh tay của người vợ lính vung lên, từng tiếng nổ âm, át cả tiếng khóc cuối cùng của con thơ. Mười lăm quả lựu đạn vút đi, ngăn chân biển địch.

*Thùng lựu đạn chỉ còn đây một quả
Xin theo nhau cho vẹn Nghĩa chung Tình.*

Chị Thàng đã tự sát, tay ôm xác hai con trẻ đã chết, để đi theo chồng là Nghĩa Quân Lê Văn Hùng vào cõi vĩnh hằng, cô đơn, cô cút và âm thầm trong cuộc chiến. Người vợ lính đã nuôi con bằng gạo Quân Tiếp Vụ,

hạnh phúc bình thường qua bữa cơm với cua đồng cá nội. Ảnh của chị đã được treo lên tại góc đường Hồng Thập Tự và Lê Văn Duyệt ở Saigon một thửa nào giữa dòng người thờ ơ qua lại. Người phụ nữ miền Nam với nụ cười đơn sơ chất phát, e ấp qua mảnh khăn rằn. Từ Bến Hải đến Cà Mau, bước chân của người vợ lính ẩm con đi theo chồng khắp bốn vùng chiến thuật. Không có những móng chân đỏ hồng nhưng đã tạo nên những vằn thơ dường như huyền sử.

Tôi quay lại bấm máy. Tiếng nói của Đại Tá Hồ Ngọc Cận vang lên qua từng loạt đạn nổ ... “*Thiếu Tướng biểu y lệnh hả Chị? Dạ, tôi sẵn sàng...*”

Tôi lại tắt máy, không dám nghe nữa, có lẽ vì mặc cảm tự ti, hay thấy mình quá nhỏ bé trước những tiếng vọng anh hùng. Lại châm thêm điếu thuốc, ngọn đèn Chu Prao hiện về. Người nữ sinh sắc tộc Thái Trắng sinh tại Đon Dương, hoa khôi Đà Lạt một thời với tên Đèo-Nàng-Hoa. Lấy chồng là Trung Sĩ Biệt Kích Trường Sơn, tên Neo Krông, da sạm đen với bắp tay cuộn cuộn như một nhánh cây rừng. Trong một lần đi toán, Neo Kkrông đã không về lại. Tặng tiền tử của chồng cho một viện mồ côi, Đèo-Nàng-Hoa đã đi tu và xin chuyển ra làm việc trong trại cùi ở Qui Nhơn. Có một lần tôi gặp lại nàng khi tôi đến thăm mộ Hàn Mặc Tử. Người nữ sinh vợ lính thửa nào như bóng của huyền

The Tiger Lady Being Presented Award

Original caption: Wearing full battle dress of the crack 44th South Vietnamese Ranger Battalion, Ho Thi Que salutes after being given the US Presidential citation for her unit at a ceremony in Saigon. The Tiger Lady is getting the award from General William C. Westmoreland, commander of US forces in South Viet Nam.

thoại đã trở thành Di Phước. Nhìn cặp mắt đen mà nghe cả tiếng thông reo. Bàn tay của Di Phước Đèo-Nàng-Hoa đã bắt đầu ửng đỏ bệnh phong, sự thật hay do tôi tưởng tượng? Khi ra khỏi trại cùi, tôi không dám quay nhìn lại, tâm hồn của người vợ lính bình thản đã nằm vàng trong khi bóng tôi bên đường chỉ là cát bụi. Tiếng thơ của Hàn Mặc Tử lại vọng qua gió thổi rì rào : *“Run như run hơi thở chạm tơ vàng”*.

Tiếng của Thiếu Tướng Nguyễn Khoa Nam trầm buồn nhưng cương quyết: *“Làm tướng mà không giữ được nước được thành thì phải chết theo thành theo nước...”*. Tôi nghe mũi lòng rung rung. Hình ảnh của người vợ lính ven sông Thu Bồn dắt con qua bao chuyến tàu chợ từ Quảng Nam ra miền Bắc tìm chồng trong tù gọi là “cải tạo”. Nước mắt âm thầm chảy xuống dậm đường oan nghiệt, chân giẫm lên sỏi đá chia lìa. Một gói đường phèn, một lon muối ớt, với tất cả tình thương mộc mạc, đơn sơ như thửa ruộng bờ đê, chắt chiu từng đồng, lặn lội gần một tháng trường gian khổ để chỉ được vài ba tiếng đồng hồ im lặng nhìn con, nhìn chồng tả tơi trong manh áo tù không án. Tù của một giai đoạn lịch sử oan khiên, tù của một chế độ bạo tàn, mà người mẹ và vợ lính không bao giờ hiểu nghĩa. Gần suốt đời cam phận bóng mờ di chuyển theo chồng qua bao trại gia binh, sinh con trong những khu đồn hẻo lánh, để rồi hôm nay bên cạnh tên cúng cơm lại bị ghi thêm hai chữ *“Vợ Ngụy”*! Từ ngữ sao mà cay nghiệt, nặng trĩu hận thù! Người vợ lính chẳng hiểu vì sao ?

Có người cầm tấm thiệp mời dự Ngày Quân Lực, mấy chục năm rồi xa Tổ Quốc, nhếch môi phán rằng: *Quân với Lực làm gì nữa, phí một ngày đi chơi cuối tuần!* – Tôi cũng cầm tấm thiệp, vặn máy tăng âm cho tiếng vang từ cuộn băng bùng lên, căn phòng dồn dập tiếng đạn xa xưa... Tôi ôm đầu, quặn đau cả lòng. Từ trong tâm tưởng, tôi nghe có tiếng bước chân âm thầm của những người mẹ

và vợ lính. Phạm thị Thàng, Đèo-Nàng-Hoa... và hàng triệu bóng dáng phụ nữ Việt Nam một thời khói lửa, son sắt thủy chung, đang nhìn tôi qua màn sương lạnh. Tôi cũng nao lòng nghĩ đến những người Mẹ và vợ của các chiến sĩ kháng chiến phục quốc hải ngoại/quốc nội sau ngày mất Miền Nam, sống âm thầm cô đơn trong bóng đêm lưu vong xứ người hoặc bị đọa đày ngay trên quê hương. Nỡ nào quên tình đồng đội, quên những người mẹ và vợ lính đăm đăm, không cần lịch sử ghi danh, đã và đang khóc, thương con thương chồng cùng thương Nước với tấm lòng biển rộng trời cao! Hình ảnh của người mẹ và vợ lính sống mãi trong Hồn Dân Tộc với niềm hãnh diện cô đơn.

Rồi một ngày không xa, tôi cầu mong sẽ được vô vàn diễm phúc đứng bên cạnh đường lịch sử vinh quang rợp bóng Cờ Vàng trên quê hương để ngắm nhìn các mẹ, các chị, các em, mỉm cười trong ân nghĩa Tình Người :

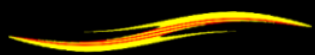
*Gặp nhau biết nói gì hơn
Cười vui trong gió tóc vờn cờ bay!*

Võ Đại Tôn

**Nữ hõ
tướng
Hồ Thị
Quế, vợ
thiếu tá
Nguyễn
Văn Dần
và tiểu
đoàn 44
Biệt
động
quân**

PHỤC KÍCH ĐÊM

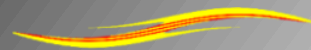
Mỗi mắt tàn đêm đón đợi thù
 Chắc tay ghìm súng gió sang thu
 Trăng tà nửa mảnh treo đầu núi
 Sương thấm chinh y đã bạc màu.

Phục kích ba thằng chung một tổ
 Chận đường tận diệt lũ sài lang
 Claymore định hướng chờ quân giặc
 Lô nhỏ rừng thưa ngập lá vàng.

Lựu đạn im lìm loi chốt khóa
 Lạnh lùng dành tặng lũ cuồng nô
 Con cháu già Hồ vô phúc đến
 Tan xác làm ma chẳng có mồ.

Quê hương sao nở vò toi tã
 Vận nước trôi theo số đã dành
 Nồi da xáo thịt tương tàn hận
 Xương trắng máu hồng bản sử xanh.

Hiếng lấy sương khuya ướp cuộc đời
 Xót lòng chinh khách, Núi Sông ơi!
 Chinh nhân cảm thấy hồn se lạnh
 Chỉ ấm khi tàn chinh chiến thôi.

Alpha Nam Lê

-- Rừng Xuyên Mộc mùa Thu 1972 --

QUÊ HƯƠNG TÔI

*Sau chinh chiến : Những tháng năm tù tội
 Quê hương tôi còn cỗi thở từng ngày
 Dân tộc tôi là một đám khổ sai
 Đảng Cộng Sản : Lũ cai tù tàn bạo.*

*Dân tộc tôi cốt xương đều rệu rạo
 Máu Lạc Hồng còn mấy giọt trong tim ?
 Sao cúi đầu, sao ngơ ngẩn lặng im ?
 Sao cam chịu kiếp đọa đầy trâu ngựa ?*

*Quê hương tôi: Đêm dài không ánh lửa
 Dân tộc tôi quờ quạng bước chân dò
 Ôi ! Ôi ! "Độc lập, Hạnh phúc, Tự do"
 Tìm đâu thấy ???*

*Việt Nam tôi nát nhàu như thế đấy
 Quê hương tôi : Manh áo rách tả tơi
 Dân tộc tôi đang thềm khát đời đời
 Để vá lại mảnh cơ đồ tan nát.*

*Nghĩ lại mình : Cánh chim trời phiêu bạt
 Quê hương ơi ! Cuộc chiến không còn dài
 Ngày Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ tung bay
 Ngạo nghễ dưới trời Việt Nam độc lập.*

Alpha Nam Lê

Canada

NỬA CHỪNG MƠ

*Gói súng chiêu thu đêm lá vàng
 Rừng thu xơ xác gió thu sang
 Chiến bào tôi tã mồ hôi đầm
 Mỏi gói chinh nhân vạn dặm ngàn.*

*Mây phủ đầu non hàng giăng hàng
 Sương mờ chân núi một màu tang
 Ngàn xưa mấy độ rừng thay lá!
 Sông núi bao phen cảnh bẽ bàng!*

*Gói súng ngỡ mình gói tay em
 Thuyền mơ một cánh, nệm nhung mềm
 Biển tình gợn sóng buồm căng gió
 Dịu dặt ân tình đệm khúc êm.*

*Sơn pháo gầm lên xé núi rừng
 Với tay ghìm súng đạn quàng lưng
 Bóng em chợt biến thành sương khói
 Hạnh phúc trong mơ chỉ nửa chùng.*

*Non nước bao giờ hết chiến chinh
 Bao giờ viết trọn chữ thanh bình
 Lăn về quê cũ tìm em lại
 Dù với thân tàn của chiến binh!*

Alpha Nam Lê

Một chiều dừng quân trên cao đỉnh
 Núi Dinh sau Mùa Hè Đỏ Lửa 1972 --

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

TỔNG HỘI CSVSQ/TB/TĐ/HOA KỲ THÀNH KÍNH TƯỞNG NIỆM

Các Đồng môn Cựu An Tư Ngụy,
Các Chiến hữu, Dân, Quân, Cán, Chính Việt Nam Cộng Hòa
đã anh dũng chiến đấu và hy sinh trong công cuộc đấu tranh bảo vệ
Chính nghĩa Quốc gia và Tự do Dân Chủ của Dân Tộc Việt Nam
chống lại tà quyền độc tài Cộng sản Hà Nội
tay sai của Trung cộng và Cộng sản Quốc tế.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Cùng Quý Tang quyến và Thân hữu về sự ra đi
của các Huynh Đệ và Chiến Hữu ở khắp nơi.
Thành tâm cầu nguyện cho Anh linh các Tử sĩ
được an nghỉ nơi cõi Vĩnh Phúc.
Nguyện cầu các Tử sĩ phù hộ cho công cuộc đấu tranh giành lại
Tự do, Công lý, và Nhân quyền của Dân Tộc Việt Nam chóng thành công.

*“... Chắp nén hương trước bàn thờ Tổ quốc
Cùng nghiêng mình cung kính trước anh linh
Chúc hồn anh mau về cõi trường sinh
Sau một đời tận hiến cho quê mình.”*

Đại diện Hội Đồng Quản Trị
Tổng Hội Cựu SVSQ/TB/TĐ/Hoa Kỳ
Tổng Hội Trưởng
Alpha Trần Xuân Thời

“CHẾ ĐỘ HUYNH TRƯỞNG” CỦA TRƯỜNG SĨ QUAN THỦ ĐỨC BẮT ĐẦU TỪ KHÓA NÀO?

Từ khoá 25SQTBTĐ

Tên Khoá: LÝ THƯỜNG KIỆT.

Nhập khoá: tháng 04.1967.

Mãn khoá: 12.01.1968.

Trước Tết Mậu Thân 18 ngày.

Năm 1966 là một năm có nhiều xáo trộn, đảo chánh lật đổ được Tổng thống Ngô Đình Diệm mà sao Phật Giáo cứ mãi chống đối chính quyền Quốc Gia, nay đòi cái này mai đòi cái kia. Những tin đồn cứ nhắm mắt theo lệnh Thầy “xuống đường”, cuối cùng khiêng Bàn Thờ Phật cho ngồi dưới trời nắng như thiêu như đốt, làm sao tụng kinh gõ mõ nhập tâm được. Rồi các trường học được lệnh bãi khoá, đóng cửa trường trong khi đất nước đang có chiến tranh, chỉ cần rút một năm là lên đường nhập ngũ ngay. Tôi cũng như bao thanh niên của đất nước, cố gắng thi đỗ để còn được học tiếp, nhưng tình hình thế này làm sao có cơ hội duy trì việc học để được hoãn dịch? Có học hành được đâu, kéo nhau bãi khoá, không học làm sao đi thi?

Tôi và thằng bạn thân quyết định nộp đơn tình nguyện vào trường Sĩ Quan Thủ Đức. Lệnh nhập ngũ đã nhận được, tháng 04.1967 phải trình diện tại Quân Vụ Thị Trấn để có xe chở xuống Trung Tâm 3 Nhập Ngũ tại Thành Ông Năm, Hóc Môn. Tại đây tôi được nhận quân trang quân dụng, một túi khổng lồ, rồi xe GMC chở lên trường SQTĐ ở Tăng Nhơn Phú. Nghe địa danh Tăng Nhơn Phú bây giờ mới biết “mặt mũi” quân trường nó như thế nào? Chúng tôi là nhóm SVSQ

trình diện sớm nhất nên được xếp vào Đại Đội 9, Tiểu Đoàn 3 Khoá 25 SQTĐ, gồm 4 Trung Đội Khoá Sinh 33, 34, 35, 36. Tôi và thằng bạn thân Nguyễn Việt Hùng thuộc Trung Đội 35, Trung Đội Trưởng là Thiếu Úy Long, Đại Đội Trưởng là Trung Úy Nguyễn Duy Sự, khoá 16 Võ Bị QGVN. Hết giai đoạn 1, Trung Úy Sự thăng cấp Đại Úy (hiện nay ông đang ở Nam California).

Mấy ngày đầu phải chờ số người lên trình diện đầy đủ nên được tự do thoải mái chưa đi vào khuôn phép, nhưng Trung Úy ĐĐT cho biết kể từ khoá này được áp dụng “chế độ Huỳnh Trường”. Để khác với trường Võ Bị QGVN, nên được gọi là chế độ Huỳnh Trường, còn trường Võ Bị Đà Lạt gọi là Niên Trường, Niên Đệ. Người “khai sinh” ra “chế độ Huỳnh Trường” cũng là các vị Sĩ Quan của trường Võ Bị QGVN. Hầu hết các SQ Tiểu Đoàn Trưởng, Đại Đội Trưởng của Khoá 25 SQTĐ là xuất thân từ trường VB/QGVN. Vì mới áp dụng nên K25 SQTĐ được “quần toi tả”, áp dụng kỷ luật tối đa. Đến khi Khoá 26 SQTĐ vào trường là chế độ Huỳnh Trường đã được các SQ cán bộ huấn luyện nhuần nhuyễn, khoá 25 cứ thế đem qua áp dụng cho đàn em. Bao nhiêu “nhục nhằn”, “khổ ải” khoá 26 đàn em đều lãnh đủ, triển khai tối đa.

Cứ thế, khoá 27 nhập trường lại tiếp tục, cho đến ngày miền Nam thất thủ. Huynh trưởng có quyền giống như một cán bộ Trung Đội Trưởng, hờ một chút là phạt, gặp đàn anh không chào, hít đất ngay, lúc nào cũng phải chạy, đi một mình cũng chạy, thấy Huynh Trưởng từ đằng xa là dơ tay chào. Nhất là cuối tuần, K26 chưa được về Saigon vì còn trong thời gian “huấn nhục”, thân nhân, người yêu lên thăm là ở khu Tiếp Tân của trường, nhiều ông Huynh Trưởng hay “phát phơ” ngoài khu tiếp tân gặp đàn em đi với bò không chào, vị Huynh Trưởng này “hách xì xằng” bắt đàn em hít đất trước mặt người đẹp.

Chế độ Huynh Trưởng là một tập tục để huấn luyện cho mọi Sĩ Quan nhún nhường với sự Lãnh Đạo Chỉ Huy, không thiên vị một ai. Một cán bộ bắt gặp một Huynh Trưởng không áp dụng kỷ luật thép thì chính

vị Huynh Trưởng này bị phạt gấp 2 lần, bị ghi vào sổ nhật ký của khoá nên tất cả phải vận hành như máy, không được chểnh mảng. Nhờ vậy mà các SQ cán bộ nhàn nhã hơn, từ tập hợp, báo cáo quân số, nói chung tất cả các việc làm của SQ cán bộ đã được các Huynh Trưởng được cử sang khoá đàn em làm Tuần Sự Đại Đội Trưởng, Tuần Sự Trung Đội Trưởng thì hành hết rồi. Việc các Sĩ Quan có sáng kiến áp dụng “chế độ Huynh Trưởng” là một bước tiến khép vào kỷ luật thép của quân trường, trong lúc học để thành một Sĩ Quan QLVNCH, là vị Sĩ Quan đó phải biết thực thi kỷ luật, nhất là đàn em rất “hãi” đàn anh.

Tôi đang nghỉ phép mãn khoá và cùng gia đình đón Tết, thì có lệnh trình diện được ban hành qua đài phát thanh vì Việt Cộng đã vi phạm lệnh hưu chiến. Tôi vào trình diện Bộ Chỉ Huy Biệt Động Quân Trung Ương, cách nhà bố tôi hơn 100 mét. Ở đây đã giao cho tôi 52 Hạ sĩ quan và binh sĩ từ khắp các quân khu về phép, đón Năm mới cùng gia đình tại Saigon, Chợ Lớn và Gia Định. Sĩ Quan chỉ có mình tôi, vừa ra trường, chưa nhận đơn vị mới. Các vị Sĩ Quan khác thuộc quân số cơ hữu của Bộ Chỉ Huy Trung Ương, giữ các chức vụ Trưởng Khối, Trưởng Phòng, Trưởng Ban. Tôi và 52 anh em này đi theo giữ an ninh cho Bộ Chỉ Huy Hành Quân của Trung Tá

Đào Bá Phước, Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn 5 Biệt Động Quân, Tư Lệnh Chiến Trường, đang đóng tại trường Phước Đức đường Khổng Tử, Quận 5 Saigon. Tôi chưa “đánh đấm” trận nào, “lính mới toanh”, kinh nghiệm chiến trường không có, nay phải “làm sao” với 52 chiến hữu Mũ Nâu này. Chắc chắn những anh em này “dày dặn” hơn tôi, 2 Thượng Sĩ, 4 Trung Sĩ, còn lại 46 người là binh nhì và vài Hạ Sĩ. Cấp số Trung Đội không thể nhiều như thế này, đây là số anh em được nghỉ phép về “ăn Tết” với gia đình, phải vào trình diện theo lệnh trên.

Tôi xem 52 anh em Mũ Nâu này là đơn vị đầu tiên trong cuộc đời binh nghiệp của tôi. Một vị Thượng Sĩ được cử làm phụ tá cho tôi. Trung đội quân số dồi dào nên cắt gác 2 vòng để giữ an ninh tuyệt đối cho Bộ Chỉ Huy Hành Quân. Chung quanh khu vực đóng Bộ

Chi Huy đã có Việt Cộng xâm nhập, hăng rượu Bình Tây và nhà hàng Soái Kinh Lâm đã bị chúng chiếm tầng lầu cao nhất. Từ đó chúng đánh bằng lựu đạn, từ trên cao quăng lựu đạn xuống, B40, B41 thụt cháy xe Jeep chạy trên các con đường trong khu phố, dân chúng bị chúng giữ làm “con tin” nên việc nổ súng rất khó khăn vì phải tránh thiệt hại cho người dân. Anh em binh sĩ áp dụng chiến thuật đánh “trong thành phố” chiếm từng cao ốc, từng căn nhà. Đục tường từ nhà này qua nhà khác, nhưng chưa đánh bật được chúng ra khỏi các khu xóm chúng đã xâm nhập, đa số anh em binh sĩ bị thương vì miếng lựu đạn.

Các khu xóm bị cháy được chính phủ xây cất chung cư, như Nguyễn Thiện Thuật, Minh Mạng, Án Quang... Từ ngữ “Chung Cư” đã bị Việt Hóa với nghĩa là khu nhà ở của nhiều hộ gia đình, không còn nghĩa Hán-Việt như lâu nay người ta giải thích. Trong ngôn ngữ Việt, nhiều từ, nhiều chữ đã bị Việt Hoá theo nghĩa của người Việt dùng, đó là sự sáng tạo để làm giàu cho Ngôn-Ngữ-Việt.

Ghi lại theo trí nhớ để kỷ niệm ngày bước vào đời Quân Ngũ.

Alpha LÊ THANH TÙNG, Trung Đội 35, Đại Đội 9, Tiểu Đoàn 3 SVSQ - Khoá 25 SQTĐ.

Chà láng giao thông hào

ĐIỀU KHẮC GIA NGUYỄN THANH THU - K.13

Cựu SVSQ K.13 Trần Văn Ngà

LỜI NÓI ĐẦU -

Tôi vừa đọc được hai bài viết về một người bạn cùng Khóa 13 Thủ Đức, là Điều Khắc Gia Nguyễn Thanh Thu, nổi tiếng với bức tượng Thương Tiếc tại Nghĩa Trang Quân Đội - Biên Hòa. Bài 1: Chắc Không Còn Lâu Nữa của NT, viết tại Sài Gòn ngày 13.5.2012. Bài 2 đăng trên Diễn Đàn Hải Ngoại Phiếm Đàm cũng có xuất xứ trên FB - Tuấn Khanh. Cả hai bài này đều ngậm ngùi nói đến định mệnh trớ trêu nghiệt ngã của nhà điêu khắc Nguyễn Thanh Thu, có thực tài và tinh thần bất khuất yêu nước cao độ lại bất phùng thời dưới chế độ cộng sản toàn trị. Chúng ta đều ngưỡng mộ và kính trọng Điều khắc gia Nguyễn Thanh Thu từ trước năm 1975. Thiên tài điêu khắc của anh sống động, có hồn, tôi có mô tả ngắn trong tập Hồi Ký Công Tử Nhà Quê Bà Bài của tôi và có đăng kèm theo một tấm hình mà tôi đến thăm anh năm 2017 tại nhà, sát cạnh quán cà phê Tượng Đá do con anh làm chủ - nhân khi tôi về dự Lễ Tang bà chị ruột tôi.

Tôi không đề cập nhiều về sự nghiệp và cuộc đời của Điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu mà có hàng nhiều chục bài viết về anh, tôi đã từng đọc trong nhiều năm qua. Nhưng, tác giả các bài viết đó, thường không phải là người cùng trang lứa, cùng là đồng môn lại cùng Trung đội & Đại đội với anh tại Liên Trường Võ Khoa Thủ Đức năm 1962, như tôi. Tôi gặp lại anh Thu năm 2017 cũng có thể nói là lần gặp gỡ cuối cùng của tình bạn chúng tôi? Tôi quý mến anh, dự định mua vé máy bay đưa anh về lại Mỹ để tái khám nhiều bệnh mãn tính anh đang mắc phải. Nhưng, anh cho biết, anh đi đứng phải có người "hộ vệ", đặc biệt là phải có "thông dịch viên" nghe giúp anh, bị điếc nặng vì đòn thù của trại giam cộng sản tàn ác. Họ dùng hai tay lực lưỡng của sức trẻ công an đánh ập thật mạnh vào hai tai anh cùng một lúc, từ đó anh bị điếc và còn bị kiên giam trong conex sắt luôn mấy tháng. Anh Thu kể lại tôi nghe một vài chuyện mà tôi cùng trại tù Z30D - Rừng Lá, Hàm Tân, cùng lán, khác đội, tôi từ Bắc chuyển về.

nói lớn: "Tụi mày còn rình rập tao nữa hả? Tao nói chuyện với bạn cũ đến thăm tau...". Tên công an tiu ngưu bỏ đi sang quán cà phê Tượng Đá. Tinh thần bất khuất và khí khái của Điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu vẫn còn mãi. Ở trong tù kiên giam anh còn không sợ, sợ gì mấy tên công an tép riu đi rình rập soi mói coi anh có hành động chống lại chế độ? Tôi viết lại những gì tôi biết về anh Thu - tình bạn đồng môn của chúng tôi từ năm 1962 và về sau này. Tấm hình mới nhất của ĐKG Nguyễn Thanh Thu (2021) so với tấm hình tôi chụp chung với anh Thu năm 2017.

(H: Chân dung ĐKG Nguyễn Thanh Thu)

Qua hai tấm hình này, sau gần tròn 4 năm, một Điêu khắc gia còn nhựa sống, tươi vui gặp lại bạn cũ, khác biệt với 4 năm sau, Điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu lụi tàn hiu hắt "buồn tàn thu" đang đi vào cảnh hoàng hôn và sẽ già từ vũ khí để chúng ta thêm ngậm ngùi tiếc thương tác giả tài hoa Tượng Thương Tiếc sẽ xa lìa trần thế đau khổ hận thù này.

Khi chúng tôi đang tâm sự tại nhà anh ở Sài Gòn, kể chuyện "đời xưa" của những ngày êm đềm tốt đẹp trong quá khứ, dưới chế độ nhân bản Việt Nam Cộng Hòa. Tôi vừa hỏi anh chuyện tù, chuyện anh bị tra khảo đến mang tật suốt đời cái bệnh tật điếc nặng "Trời gài" không nghe, chưa kể các bệnh tâm sinh lý khác và những đòn thù của cộng sản còn đọng lại, bám chặt vào thân thể anh cho đến hết cuộc đời còn lại... Anh nói lớn tiếng, tôi hỏi anh càng lớn hơn để anh nghe, gây sự chú ý của một công an khu vực hay công an cấp cao hơn đi lảng vảng gần chúng tôi. Anh Thu nổi cáu, dùng tay khoát, xua đuổi. Anh Thu còn

Khóa 13 Ấp Chiến Lược (từ 15.3 đến 28.12.1962). Anh Nguyễn Thanh Thu và tôi có một thời gian dài (giai đoạn 2) cùng ở trong Trung đội 47 với cán bộ Trung Đội Trưởng Hải - Đại đội 12 do Đại Úy Ngô Hiệp Phái làm Đại Đội Trưởng. Chúng tôi được bố trí, cùng ở chung một phòng nhỏ chừng 12 - 16 sinh viên sĩ quan. Anh Thu và tôi cùng ngủ nghỉ một giường sắt 2 tầng, tôi ở tầng trên. Anh Nguyễn Thanh Thu sinh năm 1934, lớn hơn tôi một tuổi, ở tầng dưới.

Tốt nghiệp Khóa 13 Ấp Chiến Lược - Thủ Đức, ngày 28.12.1962, anh Thu về phục vụ trong binh chủng Quân Nhu, tôi về Sư Đoàn 21 Bộ Binh, Trung Đoàn 33 - Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn đang trú đóng ở Thị xã Long Xuyên - cuối chân cầu Hoàng Diệu, đối diện với trường Trung học Thoại Ngọc Hầu. Sau này biến cải thành Quân Y Viện Long Xuyên cho đến 1975).

Sau hơn 8 năm, anh Thu và tôi không có gặp lại, tôi phục vụ ở Trung đoàn 33 Bộ Binh thường lưu động vùng Hậu Giang. Khi được giữ chức vụ Trưởng Ban Thông Tin Báo Chí kiêm Trưởng Ban Phát Thanh Tiếng Nói Vùng IV Chiến Thuật và Tổng Thư Ký tòa soạn Bán nguyệt san Chiến Sĩ Miền Tây thuộc Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn IV, trú đóng ở Tây Đô Cần Thơ. Còn Chuẩn úy Nguyễn Thanh Thu về Cục Quân Nhu và sau này biệt phái về lại trường trung học cũ Võ Trường Toản - giáo sư Hội Họa. Tôi biết anh Thu được biệt phái về trường cũ qua anh Tấn.

Từ ngày ra trường Thủ Đức, mãi tám năm sau - năm 1970, tôi được chuyển về Khối Thông Tin Giao Tế Dân Sự - Tổng Cục Chiến Tranh Chánh Trị, ở Sài Gòn, mới gặp lại anh Nguyễn Thanh Thu. Qua anh Lê Văn Tấn, bạn

thân với anh Thu, đưa tôi đến nhà anh chị Thu ở Gò Vấp (anh Tấn là giáo sư dạy Triết, động viên vào Quân Đội Khóa 16 được bổ nhiệm về phục vụ trong Ban Thông Tin Báo Chí ở Cần Thơ do tôi làm Trưởng Ban và anh Tấn được biệt phái về dạy triết trường cũ ở Long An). Sau đó anh Thu cho anh Tấn và tôi biết, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Nguyễn Văn Thiệu cho người tìm và đưa anh vào Phủ Tổng Thống trình diện Tổng Thống. Anh Thu vào Phủ nhiều lần, được ủy nhiệm tạc tượng để tại Nghĩa Trang Quân Đội - Biên Hòa, đang xây dựng.

(H: Tượng Được Mùa)

Qua các chi tiết như nhiều bài viết về nguyên do có bức tượng Thương Tiếc, tôi xin không đề cập đến. Tôi chỉ đề cập đến những gì về

ĐKG Nguyễn Thanh Thu mà có nhiều bài viết về tác giả Tượng Thương Tiếc, còn thiếu sót.

Ngoài tượng Thương Tiếc mà anh Thu tâm đắc, còn Tượng Được Mùa, chính tượng này là tượng "phi chánh trị", anh Thu đã trình lên Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Nguyễn Văn Thiệu, được Tổng Thống chấp thuận. Tôi nhớ không rõ, Tượng Được Mùa, tương đối nhỏ hơn tượng Thương Tiếc, hình như đã được đặt trên sân cỏ trong Dinh Độc Lập, nhân ngày ban hành Luật Người Cày Có Ruộng? Điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu còn tâm sự với tôi, anh ở Mỹ buồn quá, độc thân tại chỗ, không có việc làm và nhớ da diết xưởng vẽ và nơi tạc tượng của anh tại mái nhà xưa kỷ niệm của gia đình anh. Thật tình, anh Thu luôn nghĩ đến tác phẩm nghệ thuật vĩ đại tượng Được Mùa phải được xứng đáng đặt tại bùng binh - ngã ba Trung Lương thuộc tỉnh Định Tường - cửa ngõ về Miền Tây. Tượng Được Mùa tạc lớn ra, đặt tại đây, mới đúng tầm cỡ đánh dấu vùng đất vàng màu mỡ của đồng bằng sông Cửu Long - cái nôi của vùng trồng lúa của cả nước Việt Nam, cũng là vùng đất phì nhiêu màu mỡ như nước, nuôi trồng thủy thổ sản, các loại cây ăn trái...

Anh Nguyễn Thanh Thu còn mơ tưởng hão, Tượng Được Mùa sẽ được chế độ cộng sản dòm ngó đến, nhằm hòa hợp hoà giải với chế độ cũ.?

Chuyện tạc tượng Được Mùa, qua lời anh Lê Văn Tấn kể với tôi trước năm 1973. Anh Tấn đã đưa anh Nguyễn Thanh Thu lên xuống Sài Gòn - Long An không biết bao nhiêu lần, kể cả nhiều lần đi đến Trung Lương để tìm cảm hứng phác thảo bản vẽ Tượng Được Mùa. Một thôn nữ Long An với vóc dáng khỏe mạnh, xinh đẹp, đang gánh lúa băng qua Quốc lộ 4 về nhà. Tình cờ, con mắt

của nhà điêu khắc tài hoa chợt bắt được hình ảnh đẹp tuyệt vời này vào buổi hoàng hôn. Anh nói với anh Tấn dừng xe lại, anh làm quen và xin địa chỉ để hôm sau, anh sẽ đến nhà thưa chuyện với ba mẹ cô thôn nữ và nói lý do, ý nghĩa anh thực hiện dự án tượng "Được Mùa". Anh Thu mời cô thôn nữ làm người mẫu cho Tượng Được Mùa để anh chụp hình phác thảo qua nét vẽ độc đáo của ĐKG Nguyễn Thanh Thu. Người mẫu - cô thôn nữ Long An, đang gánh lúa và gặt lúa, ngồi mẫu cho anh Thu vẽ mất luôn mấy ngày tại nhà cô thôn nữ.

(H: ĐKG Nguyễn Thanh Thu & nhà văn Văn Quang (cựu Trung Tá Nguyễn Quang Tuyền)

Rất tiếc, CSVN cố chấp, tôi nghĩ Tượng Đuợc Mùa, là một tác phẩm vĩ đại của ngành nông nghiệp Việt Nam và còn tạo ấn tượng về người phụ nữ Việt Nam lao động ruộng rẫy mà vẫn xinh đẹp khỏe khoắn, không tân trang như các cô gái tân thời. Đặc biệt, cô thôn nữ có sức sống mãnh liệt, trên đầu cô thôn nữ đội nón lá, cũng khăn rằn truyền thống quấn cổ (hình phác thảo nguyên thủy, khi thực hiện tượng Đuợc Mùa lại dùng phác thảo khác), tay cầm bó lúa vàng tươi vừa mới cắt còn thơm mùi lúa chín vàng...nói lên sự thịnh vượng, thể mạnh của vùng đồng bằng sông Cửu Long với sông nước hữu tình và sự phồn vinh của nước Việt Nam về nông nghiệp. Tiếc quá, Việt cộng mù quáng hết thuốc chữa!?

Điều khắc gia thiên tài Nguyễn Thanh Thu đang đau yếu hui hắt vì bao đòn thù hiểm độc tàn ác, còn tồn giữ trên thân thể, anh đang trên đường giả tử vũ khí, VC cứ mãi khư khư ôm cái thù hận xằng bậy đối với người thua cuộc và chế độ nhân bản tự do pháp trị của chính thể VNCH.

THIÊN TÀI & ĐỊNH MỆNH NGHIỆT NGÃ TRỚ TRÊU ĐIỀU KHẮC GIA NGUYỄN THANH THU

Tôi xin phép trích lại một đoạn ngắn, tôi viết về người bạn đồng môn Nguyễn Thanh Thu đã đăng trong tập Hồi Ký Công Tử Nhà Quê Bà Bài do tôi viết và xuất bản ngày 30.4.2021.

Tôi xin kể qua tin đồn không biết chính xác bao nhiêu phần trăm, như Kinh Thánh đạo Công Giáo có nói "Phúc thay không thấy mà tin". Các tài xế xe be, xe hàng, xe đồ...chạy trên xa lộ Biên Hòa, ngang qua Nghĩa Trang

Quân Đội hay chưa tới ngang Nghĩa Trang, ban đêm hay sáng sớm khi thấy người chiến binh giống tượng Thương Tiếc đi lang thang trước đầu xe. Tài xế phải giảm tốc độ lập tức và vì thế mà tránh được nhiều tai nạn. Người lính chiến QLVNCH vừa đi qua, vì trời tối hoặc sương mù, tài xế không thấy rõ, thấy xa vật cản trước mặt hay vỏ xe hư mòn sẽ bị nổ tung... Với tin đồn này mà thiên hạ, dân gian lúc bấy giờ nói Tượng Thương Tiếc rất linh thiêng. Giới xe be, xe tải, xe đồ thường chạy ngang qua luôn nguyện cầu lái xe được bình an, đi đến nơi về đến chốn và họ nguyện hứa cúng kiến cúng sự linh thiêng của tượng Thương Tiếc phù hộ giới tài xế và bạn hàng

an lành - mua may, bán đất... Ai có đến gần Tượng Thương Tiếc mới thấy tượng có hồn thiêng sông núi ẩn chứa trong tượng và chúng ta sẽ ngưỡng phục kỹ xảo kỳ tài điêu khắc gia Nguyễn Thanh Thu. Người ta tin tưởng Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa linh thiêng sẽ hóa giải được mọi sầu lo, tai nạn...cầu sẽ được, như là đức tin của tôn giáo, cho nên thiên hạ thường vái van các tử sĩ - hồn thiêng sông núi phù hộ cho các bác tài tránh được nhiều tai nạn thảm khốc, được bình an...

H: ĐKG Nguyễn Thanh Thu 2021 của NT ở VN)

Trong bài viết của NT và trên Hải Ngoại Phiếm Đàm của Tuấn Khanh - nhà anh Thu, số 176 đường Nguyễn Thượng Hiền - F 1 - quận Gò Vấp - Sài Gòn. Tôi nhờ cháu tôi đưa đến thăm ĐKG Nguyễn Thanh Thu tại địa chỉ: 76/68 Nguyễn Thượng Hiền (hay 176/68?) đường Nguyễn Thượng Hiền -

F1 Quận Gò Vấp Sài Gòn (Cà Phê Tượng Đá - sát cạnh nhà anh Thu. Mảnh đất này, trước năm 1975, anh Thu có trồng một cây nhân tạo để cho một con khỉ anh nuôi leo trèo, có sợi dây xích dài giữ con khỉ, có thùng gỗ cho khỉ tránh mưa...). Như vậy, có thể hai địa chỉ đều đúng? Quý anh chị nào có lòng hảo tâm, gửi quà hay thăm viếng nên kiểm soát lại địa chỉ...

Tôi nghe kể lại: "Anh Nguyễn Thanh Thu bị Việt cộng hành hạ, thường bị nhốt conex vì cái tội là tác giả tượng Thương Tiếc "linh thiêng" tại Nghĩa Trang Quân Đội Biên Hòa. Một chuyện khác, trại tù ra lệnh anh nắn tượng "bác". Ngoài cái mặt, các phần khác đều giống trong các mẫu hình trại tù đưa cho anh.

(H:Tượng Thương Tiếc thu nhỏ tại nhà ĐKG, bị VC đập phá, Nguyễn Thanh Thu phục chế & chúng tôi chụp hình kỷ niệm 2 bạn đồng môn năm 2011 tại Sài Gòn)

Tôi chưa có dịp hỏi anh chuyện đó có không, nghĩa là cái mặt của "già hồ", anh Thu lại nhớ gương mặt Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu nên anh nắn y chang chỉ khác là có thêm râu. Có ăng ten báo cáo hay cán bộ trại phát hiện điều này hay CS chụp mũ thêm tội cho anh Thu nên chúng có cơ hành hạ bỏ đói, đánh đập dã man anh thành người tàn tật - điếc nặng, anh không chết trong nhà tù cộng sản là chuyện may mắn hiếm có"

(Trích Hồi Ký Công Tử Nhà Quê...)

Ý sống tĩnh thò

Mang Giang

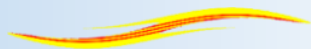
*Mang Giang mây giăng mờ
 Sương thấm ướt bờ vai
 Chùng như tiếng thở dài
 Mai này ai nhớ ai
 Đêm về rền đạn pháo
 Buôn làng tiếng xôn xao
 Suối đời nhuộm máu đào
 Rét buốt quàng Pông sô
 Hỏa châu sáng ven hồ
 Phượng Hoàng ánh đèn màu
 Tiếng nhạc đập dìu nhau
 Bây giờ ta gặp lại
 Chuyện tình xứ mù sương
 Vui đi một đoạn đường
 Tang thương miền khói lửa*

Mây Ngàn_Đặng xuân Ngô

Tháng Tư Đen – Men Đắng

Hồ Quang

*"Tháng Tư phơi ảnh Sài Gòn
Hồ Quang lên đỉnh O tròn Sử Nam"*

*Những cánh chim phân ly
hai nghìn một trăm ba mươi năm
làm sao biết đường bay về cội
Xin hỏi thử lòng người
mấy ai còn nhớ tổ tông
An Quốc Thiếu Quý lười tron
lời ngọt
Lật sử ngày xưa
cũng chữ tốt chữ vàng*

*Lưỡng Quảng - Hải Nam đã chìm sâu
trong ngục tù tộc Hán
Bách Việt ngày qua
giặc đồng hóa tên Tàu
Một Lạc Việt Giao Châu
thêm nghìn năm thuộc Bắc
Con cháu bây giờ bao kẻ ngộ
về đâu.*

//

*Đường gươm thứ hai bọn xâm lăng
nhân danh Cộng sản
Hà Nội một thời ngu
thành nổi giáo cho Tàu
Thân thể mẹ Việt Nam mất thêm
hai quần đảo*

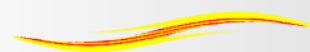
*Bản Giốc thượng nguồn cùng biệt tích
hạ lưu*

//

*Hỡi đứa súc sinh tóc bạc
nhưng miệng còn bú móm
Hỡi loài tham ngu dân độn
đang theo đảng nhập đàn
Hãy lật sử Việt Tộc
để ngẫm về giang sơn xã tắc
Để thấu hận về đường gươm sắc*

Lữ Gia

*"Sài Gòn ngày tháng mau qua
Tiếc thương thì cũng gượng tha nỗi hèn
Bây giờ nước đã vào men
Đoạn trường như cánh say mềm vong
thân."*

Alpha Tạ Cự

(Sydney - Australia)

MỪNG LỄ CHA

(Father's Day June 20,2021)

xxx

Mỗi năm tăng tuổi CHA thêm già
Con, dâu, rể, cháu ,(chắt) toàn gia

Cả nhà bình an trong tay GOD

Nhân ngày Father's Day mừng tuổi CHA

xxx

Tình yêu phụ tử thật đậm đà

Hiếu đạo thương CHA con tỏ ra

Nuôi con khôn lớn không quản nhọc

Yêu CHA săn sóc lúc tuổi già

xxx

Sức khỏe CHA mình yếu dần ra

Email, điện thoại hỏi thăm CHA

Bỏ chút thì giờ nhớ CHA quý

Tình yêu phát xuất từ tâm mà !!!

xxx

Tình thương CHA quả thật hải hà

Một ngày CHA mình sẽ xa ta!

Công ơn Thân phụ nhớ đền đáp

Tình thương cha mình quá hải hà !

xxx

Nuôi con khôn lớn đâu dễ mà

Cha ta cực khổ nuôi nấng ta

Nuôi con mới hiểu công ơn BỐ

Hàng ngày cầu nguyện, thương đến CHA

xxx

Có CHA có MẸ mới có ta
CHA MẸ sinh ra nhờ Ông Bà
Cây tốt quả ngọt lưu truyền mãi
Chúc CHA trường thọ, sống an hòa

xxx

GOD ban phước mãi cho CHA
Chúng con cầu nguyện CHA mãi mà
Thương CHA yêu quý cho trọn đạo
Mừng lễ Father's Day vui cả nhà

xxx

Cảm ơn toàn gia nghĩ đến CHA
CHA vui cố sống hết tuổi già
Gia đình hạnh phúc, con đạo hiếu
Tình yêu thật sự quý hơn quà !

xxx

Thấm thoát mới đây CHA đã già
Nhớ mãi quá khứ năm tháng qua
Có ai sống mãi trên trái đất
Chúc CHA trường thọ với toàn gia

xxx

Thế thái nhân tình mãi diễn ra
Thế giới đang mừng lễ của cha
Con xin thương chúc CHA khỏe mạnh
Cũng nhờ phước đức của ông bà ...

Father's Day June 20,2021

Thanh Trần. K.12

NHẮN TIN TÌM CHIẾN HỮU VÀ THÂN NHÂN

Trang NHẮN TIN TÌM CHIẾN HỮU VÀ THÂN NHÂN của Tổng Hội xin được là một nhịp cầu thông tin giúp quý chiến hữu, thân hữu và độc giả tìm kiếm người thân thất lạc hay thất tung vì chiến tranh. Chúng tôi cầu chúc quý vị nhiều may mắn trong mọi cố gắng tìm chiến hữu và thân nhân.

Mọi nhắn tin và thông tin xin liên lạc:

Văn phòng Tổng Hội : thuducmn@gmail.com

TÌM THÂN NHÂN TQLC MẤT TÍCH TẠI CHIẾN TRƯỜNG KHE SANH 1972

Sơn Phạm:

"Chào Bác Thời!

Nhìn lại những Hình Ảnh rất đáng quý và nhiều Kỷ Niệm. (trong Bản tin Cư An Tư Ngụy của TH Thủ Đức)...

Em nhớ lại Anh Cả của em **Phạm Văn Cang, SQVB Dalat** đã nằm xuống cho Tổ Quốc vào Mùa Hè Đỏ Lửa 1972. Anh thuộc Binh Chủng TQLC

đánh Trận Khe Sanh ở Quảng Trị...và mất tích không tìm được xác cho tới bây giờ. Em ước mơ một ngày nào về thăm lại Chiến Trường đó, mong sao tìm được tin tức của Anh.

Khi nào Bác Thời có dịp gặp những Chiến Sĩ TQLC ra Trường SQVB Dalat 1972, mong có ai đó biết về Thiếu Úy Phạm Văn Cang."

Cam On Bác Thời rất nhiều!

TÌM CON THẤT LẠC TỪ 1975

Tôi là Nguyễn Pháo sinh năm 1944.

Vào năm 1975 tôi thất lạc hai đứa con, một trai một gái. Trong suốt bao năm qua tôi vẫn luôn tìm kiếm con nhưng vẫn bất vô âm tín.

Nay tôi một ngày một lớn tuổi, sợ không còn cơ hội được gặp con. Tôi đã lên chương trình "*Như chưa hề có cuộc chia ly*" cách đây 10 năm để tìm nhưng đến giờ vẫn chưa có một thông tin nào. Tôi tha thiết cầu mong cộng đồng mạng chia sẻ rộng rãi để tôi có

thể tìm gặp con lần cuối trước khi tôi rời xa thế giới này.

Vào đêm 28/3/1975 rạng sáng ngày 29/3/1975. Lúc gần 2 - 3h đêm năm ấy, trên tay tôi bồng hai con gồm một cháu gái là **Nguyễn Thị Bạch Tuyết - 6 tuổi, một cháu trai là Nguyễn Quốc Việt - 4 tuổi** và trên vai cồng một bé gái cùng mẹ già gần 70 tuổi bị teo chân đi lại khó khăn chạy rời khỏi Đà Nẵng.

Chạy đến bên cảng Tiên Sa, tôi để mẹ ngồi đợi và tôi dẫn hai con chạy ra xa lan thì gặp hai cô gái trẻ ngồi trên ấy và tôi đã nhờ hai cô trông hộ hai con để tôi quay lại đón mẹ ra.

Hai cô gái ấy dặn tôi phải quay trở lại liền. Do trời tối, loạn lạc, pháo kích nên tôi nghe không rõ hai cô ấy nói tiếng miền nào và tầm bao nhiêu tuổi, tôi chỉ nhớ là hai cô ấy còn rất trẻ. Tầm 10 phút sau, khi đón được mẹ tôi quay lại xa lan thì tàu đã ra khơi và tôi bị lạc hai con từ đó!

Lúc lạc hai con, tôi bận áo quần lính rằn ri. Hai cháu lúc lạc mừng tượng bận áo len vàng, viền cổ đà bên ngoài. Bên trong bé gái bận áo đầm hay bộ đồ tím, còn bé trai bận bộ đồ đùi thun vàng.

Nếu có bất cứ tin tức hay tia hy vọng nào, xin mọi người vui lòng liên hệ :

- **Minh Phương - 0905.515.079**

Xin chân thành biết ơn

*Tin từ Email Vương Dạng

dayanhvan@yahoo.com

♥ TÌM CHIẾN HỮU

Trung Úy Trần Xuân Nồng khóa 4/69, nguyên phục vụ tại TK Quảng Trị, trình diện tại Saigon và bị giam tại trại tù Katum, Tây Ninh, sau đó mất tích từ năm 1977. Gia đình có đến trại thăm hỏi nhưng không được cung cấp tin tức.

Nếu quý chiến hữu biết tin tức về Tr/U Trần Xuân Nồng, xin thông báo cho:

Thomas Thái tại số (408) 607-9999.

Xin thành thật cảm ơn.

TÌM CHIẾN HỮU

Tôi, Lê Đình Thăng tìm người bạn TNCT **Đại Úy Nguyễn Văn Bông, CTCT Biệt Động Quân.**

Nếu biết, xin chuyển tin về : **(763) 607-9640**

Cám ơn quý Niên Trưởng và quý Chiến Hữu

Lê Đình Thăng

thangle2043@yahoo.com

TÌM ÂN NHÂN

Tìm HQ Trung Úy Đỗ Văn Hùng, trước phục vụ tại Giang Đoàn 75 Thủy Bộ và Chiến Hạm HQ3, HQ/VNCH. Di tản qua Hoa Kỳ năm 1975.

Nếu biết tin, xin liên lạc về:

Phan Quốc Ý giason90@msn.com

Xin thành thật cảm ơn

TÌM THÂN NHÂN TỬ SĨ

Chúng tôi có tìm thấy một hài cốt của một người lính đã chết trận tại Nha Trang, thuộc tỉnh Khánh Hòa có thể bài ghi rõ họ tên: **NGUYỄN VĨNH LÂN, số quân: 681137969, loại máu O+**. Nếu ai là thân nhân nói trên xin vui lòng liên lạc Đ.T. 0935.899.347 gặp Ni Sư Thông Mẫn. Nhờ quý vị chuyển thông tin này đến những người mình quen biết may ra chúng ta có thể tìm được thân nhân của người quá cố được đoàn tụ với gia đình. Đây là việc làm nhân đạo, xin chuyển tiếp. Xin cảm ơn. Đọc xong xin chuyển đi giùm vì đây là làm ơn làm phúc.

TÌM BẠN

Từ Thế Nường khoá 12/72B ra trường về Tiểu Đoàn 473/ĐPQ, tiểu khu Vĩnh Bình.

Huỳnh (Bùi) Ngọc Sơn khoá 12/72B ra trường về chi khu Hải Yến, tiểu khu An Xuyên. Sau 30/04/75 mất liên lạc.

Quý vị nào biết tin tức 2 bạn Nường và Sơn xin liên lạc **Lê Duy Tôn số cell 15038103823 hoặc email** leton5419@gmail.com

Xin cảm ơn.

TRANG CÁC LINKS LIÊN KẾT

Links Tổng Hội Cựu SVSQ/TB/TĐ/HK:

Trung tâm lưu giữ Bản Tin Sinh Hoạt CATN:

http://www.nhayduwdc.org/sh/catn/2020/ndwdc_sh_catn2020_btshCATN_001_2020SEP27_sun.htm

Link xem tiền đại hội 2019, Oklahoma, USA:

<https://youtu.be/QmKy8atKteM>

Link xem đại hội 2019, Oklahoma, USA:

<https://www.youtube.com/watch?v=0BpbPWhIPNk&feature=youtu.be>

Link xem Văn nghệ và Dạ tiệc:

https://www.youtube.com/watch?v=3D_ZNkh0NI4&t=93s

Trang WEB Thanhhuyenk19:

<https://thanhhuyenk19.wixsite.com/thtd>

Trang hình Tổng Hội Thủ Đức: (một ít hình kỷ niệm):

[Dac San Tong Hoi Thu Duc - Hinh by Dac San Thu Duc HK - Flipsnack](#)

Tâm sự người vợ lính VNCH:

<https://www.facebook.com/100002937331279/videos/pcb.2786073721500512/2785536351554249>

Diễn Hành Ngày Quân Lực VNCH, 19-6-1971, 19-6-1973

<https://www.youtube.com/watch?v=GCANWgxlnTc>

CHÍNH TRỊ CỘNG ĐỒNG

Trần xuân Thời

Chúng ta đang sống trong chính thể tự do, dân chủ và hưởng dụng đầy đủ các quyền tự do căn bản. Cũng nhờ được hưởng quyền tự do lập hội, tự do ngôn luận mà người Việt ly hương thành lập hàng ngàn hiệp hội tại các nước tự do mà không bị "công an" bóp ráp, kiểm soát miễn là sự sinh hoạt không vi phạm trật tự công cộng, hay chủ trương khuynh đảo chính quyền.

Mặc dù mục tiêu chung của các cộng đồng là sinh hoạt ái hữu, xã hội nhưng chúng ta quyết không ngại về các hoạt động liên quan đến việc bày tỏ lập trường quốc gia. Nếu có chủ trương không đem chủ trương chính trị của các chính đảng vào sinh hoạt đoàn thể xã hội cũng chẳng qua chỉ nhằm mục đích để bảo toàn sự hiệp nhất trong sinh hoạt xã hội hằng ngày. Vì nếu dùng hội ái hữu, cộng đồng làm địa bàn hoạt động cho các đoàn thể chính trị, hội viên có thể bị phân hóa hoặc bị giảng co giữa những chủ trương, đường lối khác nhau của các chính đảng. Ví dụ đảng Cộng Hòa và đảng Dân Chủ, tuy cùng chủ đích phục vụ quyền lợi chung của quốc gia Hoa Kỳ nhưng mỗi đảng có những chính sách khác nhau về các vấn đề nội chính như quốc phòng, an sinh, giáo dục, kinh tế, thuế khóa ...và chính sách ngoại giao.

Tại các tiểu bang Hoa Kỳ, các Cộng Đồng, các hội ái hữu, xã hội, thiện nguyện thường lập theo luật Hiệp Hội Bất Vụ Lợi (Not for profit organization-NPO) và muốn được hưởng quy chế Miễn Thuế Liên Bang (IRC. S. 503(c) (3), hội bất vụ lợi phải hội đủ một số điều kiện trong đó điều kiện không được dùng quỹ của hội để tài trợ các sinh hoạt chính trị.

Khi nói đến hoạt động chính trị theo

mục đích của Sở Thuế Liên Bang (IRS) nên được hiểu là không được dùng ngân quỹ (được miễn thuế) để vận động cho các ứng cử viên của các đoàn thể chính trị ra tranh cử; không được phân phối lợi nhuận cho hội viên; quỹ chỉ được dùng vào các công tác nhân đạo, tôn giáo, giáo dục, khoa học theo chủ đích của hội. Mục đích tránh sự thiên vị giữa các ứng cử viên hoặc gây ảnh hưởng bất chính trái với chính sách chung (undue influence against public policy).

Tuy nhiên, không phải nhất cử, nhất động, đều bị cấm đoán. Nếu các cộng đồng, hội ái hữu, xã hội tổ chức một buổi tranh luận giữa các ứng cử viên góp phần giáo dục cử tri (voter education) hay vận động cho nhân quyền, tự do, dân chủ thì lại một hành vi đáng khích lệ và quy chế bất vụ lợi không bị phương hại miễn là sự đóng góp không chiếm phần lớn ngân sách. Nói khác đi, luật ngăn ngừa những hành vi thiên vị, phe phái chứ không ngăn cản các hành vi nhân đạo, giáo dục vì công ích.

Cũng vậy, bày tỏ thái độ tôn trọng tự do, dân chủ và nhân quyền không phải là một hành vi thiên vị phe phái mà là hành động đáng khích lệ, như đã quy định trong lời mở đầu của Hiến Pháp Hoa Kỳ, nhằm phục vụ công ích: "*Establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defense, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity*". *Thiết lập công lý, nội an, quốc phòng, an sinh, và bảo toàn Hồng Ân được sống trong Tự do cho chúng ta và cho các thế hệ Mai hậu.*

Phải chăng đó cũng là ước vọng mà chúng ta cuu mang trong hoài bão: Mong sao cho quê hương Việt Nam được an bình, thịnh trị, đông bào và các thế hệ mai hậu được sống trong tự do và hạnh phúc. Sự bày tỏ lập trường quốc gia, không đồng lõa với độc tài dưới bất cứ hình thức nào, tức là gián tiếp ưu tư cho hạnh phúc đông bào quốc nội, là một việc làm vì nhân nghĩa trong tinh thần "Một

con ngựa đau cả tàu không ăn cỏ" nói lên tâm hồn cao thượng của người Việt cao quý. "Dù hận nước chưa trả xong, đầu đã bạc, nhưng gương mài bóng nguyệt đã bao ngày ". Vì hạnh phúc chân chính chỉ đến với chúng ta khi nào chúng ta nhìn thấy đồng bào quốc nội được sống trong hạnh phúc.

Hiến pháp VNCH đặt CS ra ngoài vòng pháp luật. Hoạt động cho CS bị cấm đoán dưới mọi hình thức. Hiến pháp Hoa Kỳ bảo đảm các quyền tự do căn bản của con người, do đó mặc nhiên cấm đoán những hành vi xét ra vi phạm hay cản trở sự thực hiện các quyền tự do hiến định chẳng những cho công dân Hoa Kỳ mà triết lý hành động này còn hướng dẫn, chỉ đạo hoạt động của Hoa Kỳ trên toàn thế giới.

Trong suốt 100 năm sau ngày ban hành bản Tuyên Ngôn Cộng Sản Quốc Tế (1848-1948), phong trào CSQT đã bành trướng qua các liên minh

(Communist Comintern): Phong trào Đệ nhất (1864-1876), Đệ nhị (1889-1918), Đệ tam (1919-1943) và Đệ tứ Quốc Tế (1938-1953). Mục đích của CSQT nhằm lật đổ chính quyền tư bản, lấy giải thoát giai cấp vô sản làm cứu cánh và kỳ vọng đạo binh vô sản thế giới kết hợp để tiêu diệt tư bản vì lịch sử thế giới là lịch sử của giai cấp đấu tranh, biểu tượng là cuộc cách mạng vô sản tháng 10, 1917 lật đổ triều đại Nga Hoàng Tsar Nicholas II.. Tại Trung hoa, Mao Trạch Đông đã thôn tính Trung hoa lục địa năm 1949 và Tưởng Giới Thạch phải di tản ra đảo Đài Loan. Chủ trương khủng bố, bạo động của CS đã giết hại hàng trăm triệu sinh linh từ Đông sang Tây, từ Nam chí Bắc gieo rắc nỗi kinh hoàng cho

nhân loại.

Trước sự bành trướng nhanh chóng của chủ nghĩa CS quốc tế, Hoa Kỳ đã gia tăng guồng máy an ninh quốc nội và tình báo quốc ngoại, ban hành và tu chính nhiều đạo luật ngăn ngừa phá rối trị an. Từ năm 1798 Hoa Kỳ đã ban hành luật Alien and Sedition Act ngăn ngừa và trừng trị cuồng ngôn nhằm làm mất uy tín chính quyền địa phương và trung ương... Năm 1917, Hoa Kỳ ban hành luật Espionage Act, đồng thời với cuộc cách mạng vô sản tại Nga xô. Năm 1901, Tổng thống William Mc Kingsley bị các phân tử chủ trương vô chính phủ ám sát. Tiểu bang New York ban hành luật ngăn ngừa tội phạm

ám sát vì lý do chính trị và âm mưu lật đổ chính phủ. Năm 1919 Schenck, đảng viên CS, đã bị kết án vi phạm luật Espionage Act 1917 vì sách động thanh niên phản đối chiến tranh và cản trở vấn đề tuyển mộ binh sĩ. Năm

1919 tại Ohio, Debs, một thủ lãnh CS, đã đọc diễn văn trước 1,200 khán giả nhằm xách động chống chiến tranh, xúi dục thanh niên bất tuân lệnh nhập ngũ, đã bị kết án trên 10 năm. Năm 1927 tại California, Whitney, đảng viên CS, bị kết án vi phạm luật Criminal Syndicalism Act, tổ chức phá hoại, dùng bạo lực làm phương tiện lật đổ chính quyền hợp pháp.... Năm 1951, chiếu luật Smith Act, 11 lãnh tụ CS đã bị kết án vì chủ trương bạo hành, lật đổ chính phủ ...

Tại nhiều tiểu bang Hoa Kỳ, Quốc hội đã ban hành luật trừng trị các hành động phá rối trị an, lật đổ chính phủ. Các luật lệ cấp Liên bang cũng như cấp Tiểu bang hiện nay vẫn còn có hiệu lực áp dụng đối với các hành

vi phá rối trị an, lợi dụng tự do ngôn luận tuyên truyền xuyên tạc, sách động quần chúng tạo nguy cơ cho nền an ninh quốc nội.

Mặc dù hiện nay Hoa Kỳ giao thương với các nước Cộng sản, nhưng các chính quyền độc tài vẫn đối nghịch với thế giới tự do, chứ không có nghĩa bang giao tức là xóa bỏ lẫn ranh Quốc Cộng. Vì thế công tác dân chủ hoá Việt Nam là một diễn tiến liên tục mà người Việt quốc gia cần thực hiện từ thế hệ này sang thế hệ khác cho đến khi đạt đến thắng lợi tái lập tự do, dân chủ, nhân quyền và toàn vẹn lãnh thổ cho Việt Nam trong tinh thần vương đạo của người Việt cao quý "Lấy nhân nghĩa thắng hung tàn. Đem chí nhân thay cường bạo".

Chúng tôi xin đơn cử một thí dụ về luật tiểu bang đối với chủ nghĩa Cộng sản, nhân vật về vụ William Joiner Center thuộc Trường Đại Học

Massachusetts ở Boston, tiểu bang Massachusetts, thuê hai cán bộ CSVN tham gia vào công tác viết về lịch sử người Việt tỵ nạn hải ngoại mà trong suốt gần hai năm nay từ tháng 1/2000 đến tháng 3/ 2002, chúng ta đã nỗ lực tranh luận với Đại học Mass tại Boston hầu điều chỉnh hành động vi phạm luật lệ của Đại học Mass.

Luật của tiểu bang Massachusetts, định nghĩa các tổ chức khuynh đảo là những tổ chức có mục đích chung nhằm lật đổ chính quyền hợp pháp bằng phương pháp bạo động hay các phương thức bất hợp pháp khác. Đảng Cộng sản là đảng có mục đích khuynh đảo, do đó đảng Cộng sản là đảng không được luật Massachusetts cộng nhận.

Tổng trưởng Tư pháp có nhiệm vụ điều tra và truy tố các tổ chức khuynh đảo. Đảng viên các tổ chức khuynh đảo thường bị truy tố về tội hình sự, không được ứng cử vào các chức vụ công cử, không được bổ nhiệm vào các chức vụ tại các cơ quan công quyền, không được tuyển dụng vào các cơ sở giáo dục công lập và tư thực, và bị cấm hành nghề trong một số ngành dịch vụ, không được nhập tịch v.v...

Luật Massachusetts, Chương 264, Điều 16 ấn định "... Subversive organizations ... mean any form of association... whether incorporated or otherwise for the common purpose of advocating, advising, counseling or inciting the overthrow by force or violence or by any unlawful means, of the government of the Commonwealth or of the United States ". Điều 16 A "The Communist Party is hereby declared to be a subversive

organization. Điều 17 "A subversive organization is hereby declared to be unlawful. Điều 18 "The attorney general shall bring an action ... against any organization which has reasonable cause to believe is a subversive organization". Điều 19 " Any person who becomes or remains a member of any organization knowing to be a subversive organization shall be punished by imprisonment in the state prison for not more than three years ....". Điều 20 " No person who has been convicted of a violation of the provisions ... of section nineteen ... shall be eligible to ... employment ... in any public or private institution...The attorney shall have jurisdiction in equity to restrain and enjoin any such person from performing such

duties.”

Ông Kevin Bowen, giám đốc WJC đã công nhận Hoàng Ngọc Hiến là đảng viên đảng Cộng sản Việt Nam. Về tư tưởng định hướng văn học, Hoàng Ngọc Hiến viết trong cuốn sách về văn chương và văn học như sau

" Cứ như Hồ chủ tịch trình bày về mục đích viết của mình thì mục tiêu của nghệ sĩ cách mạng trước hết phải hướng về sự cải tạo cách mạng xã hội, mục tiêu đó phải trở thành nguyện vọng thiết tha, ham muốn tột bậc của người nghệ sĩ " (Văn học và Học văn trang 9) (Based on President Ho's purpose of writing, the objective of a revolutionary writer is first of all to aim at creating a revolutionary society, this purpose shall become a passionate aspiration, an absolute desire of the writer .....

Vụ kiên Trung tâm William Joiner Center là việc làm để bảo vệ chính nghĩa mà các đoàn thể Cộng đồng bày tỏ thái độ, nói lên tiếng nói chung của người Việt hải ngoại.

Trong sinh hoạt của người Việt hải ngoại, Cộng Đồng là một định chế (institution) mới sinh hoạt theo tinh thần Thôn, Xã, Quận, Thị xã. Tinh của nền pháp chế Việt Nam Cộng Hoà. Các cộng đồng, các đoàn thể xã hội, văn hoá, ái hữu cũng là những hiệp hội bất vụ lợi (not for profit/ NPO) được hình thành để phục vụ phúc lợi chung của quý vị đồng hương về các khía cạnh văn hoá, an sinh, xã hội, kinh tế và bày tỏ thái độ chính trị quốc gia, không hỗ trợ hay chấp nhận các hành vi chà đạp nhân quyền trái với chủ trương đã quy định trong Hiến pháp Việt Nam Cộng Hoà cũng như Hiến pháp các quốc gia tự do và Hiến Pháp Hoa Kỳ.

Triết lý hành động này, phù hợp với chủ trương, đường lối chung của chúng ta trong vấn đề tranh đấu cho lý tưởng tự do, dân chủ, công lý và nhân quyền cho nhân loại nói chung và cho Việt Nam nói riêng. Các đoàn thể xã hội, ái hữu, cộng đồng đã và đang trở thành môi trường kết nạp mọi khuynh hướng

quốc gia trong công tác phục vụ nhân sinh về các phương diện văn hoá, xã hội, kinh tế, chính trị, vừa phục vụ nhân quần xã hội, vừa xúc tiến mặt trận chống kẻ thù chung của dân tộc. Từ những cuộc tranh đấu cho vấn đề đoàn tụ gia đình, cứu người vượt biển, chống âm mưu vĩ nhân hóa Hồ Chí Minh, đến đòi hỏi phóng thích tù nhân lương tâm và tù nhân chính trị, tố cáo với công luận quốc tế tội ác của CSVN đã vi phạm Hoà Ước Ba Lê năm 1973, xâm lăng VNCH, giết hại hàng triệu sinh linh và ngày nay đem giang sơn cẩm tú dâng cho Hán tộc... Tập thể người Việt hải ngoại vẫn kiên gan cùng tuế nguyệt, tranh đấu tái lập tự do, dân chủ cho Việt Nam trong suốt giai đoạn lịch sử từ 1975 đến nay...

Các đoàn thể, cộng đồng VN hải ngoại đang thực hiện vai trò lịch sử vận động quốc tế, tranh đấu cho nhân quyền, phủ nhận giá trị của các hiệp định bán đất và lãnh hải cho Trung Cộng của chính quyền Hà Nội với hàng trăm cuộc biểu dương lực lượng, hoằng dương chính nghĩa quốc gia khắp năm châu bốn bể vì ngày nay đâu đâu cũng in hình ảnh dấu vết của con cháu Lạc Hồng.

CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM OREGON
VIETNAMESE COMMUNITY OF OREGON
P.O. BOX 55416 Portland, OR 97238-5416
www.vnco.org

Tết Trung Thu
Mid Autumn Festival
2021

Bánh Trung Thu Múa Lân Lồng Đèn

Trò Chơi Thiếu Nhi Văn Nghệ

Sân Chùa Ngọc Phước
1621 SE 174th Ave. Portland, OR 97233
SUNDAY 09/19/2021 3PM-8PM
Liên Lạc: Thao Tu - thaotvnco@gmail.com - 503-349-9232

Sự tranh đấu của các đoàn thể, cộng đồng và người Việt tỵ nạn CS là do lòng nhân đạo thôi thúc "Việc nghĩa cốt ở yên dân. Quân điều phạt chỉ vì khử bạo" trong tinh thần "lấy nhân nghĩa để thắng hung tàn. Đem chí nhân thay cường bạo" chứ không thể phan thây, uống máu quân thù như chủ trương bạo hành của chủ nghĩa Cộng sản.

Với ý chí phấn đấu can trường và không hề mỏi mệt, người Việt hải ngoại, dù thuộc đoàn thể ái hữu, xã hội, tôn giáo, hay

Cộng đồng, đã và đang công khai tranh đấu trong tinh thần

"Quốc gia hưng vong, thất phu hữu trách".

Ước mong sinh hoạt của Tập Thể Người Việt Hải Ngoại được thái bình, thanh vượng, trong ấm ngoài êm. Trong một xã hội dân chủ hẳn có nhiều đoàn thể tôn giáo, xã hội, văn hoá, giáo dục, chính trị... Dù dưới danh hiệu gì đi nữa thì cứu cánh cũng để phục vụ cộng đồng, quốc gia, dân tộc. Những

người tự nguyện tham gia sinh hoạt ái hữu, xã hội, tôn giáo, cộng đồng, chính trị cần sinh hoạt với tinh thần phục vụ phúc lợi chung (common good), không phân biệt hay kỳ thị lẫn nhau. Sự kỳ thị, chống đối nhau sẽ làm suy yếu tinh thần đoàn kết. Không ai toàn năng và cũng không ai không biết gì. Muốn tạo sự hiệp nhất, trước hết cần nuôi dưỡng tinh thần tương kính, tin tưởng lẫn nhau, từ cấp thành phố, quận hạt, tiểu bang, liên bang và quốc tế nhằm thể hiện chủ đích chung.

Dù mỗi đoàn thể có thể có những mục tiêu và phương thức hoạt động khác nhau nhưng "đường nào rồi cũng sẽ đến La Mã" nhắm đến một cứu cánh chung để phục vụ nhân sinh đó là đồng bào Việt Nam. Chúng ta cần hỗ trợ một liên minh hay một cơ chế chính phủ hợp tình, hợp lý, đáp ứng nhu cầu chung của dân tộc, tiếp nối sứ mệnh của chính phủ Việt Nam Cộng Hòa trước 1975.

Một chính phủ hải ngoại, được trang bị với tinh thần "tam cố thảo luận" không chủ trương cạnh tranh mà chủ trương hợp tác, quy tụ các khuynh hướng chính trị quốc gia, tôn trọng tự do, dân chủ. Một cơ cấu quốc gia, hoạt động công khai để thu phục nhân tâm, hầu hoàn thành sứ mệnh hỗ trợ đồng bào quốc nội hình thành một chính quyền theo tiến trình dân chủ, được quốc dân tấn phong vào vai trò lãnh đạo thay thế chế độ CS chuyên chế mục nát hiện nay để thực sự bảo toàn lãnh thổ, tái lập tự do, dân chủ, hạnh phúc cho đồng bào Việt Nam.

Ước mong người Việt quốc gia luôn luôn đoàn kết một lòng tỏ rõ lập trường quốc gia, dân tộc, thì cộng đồng hải ngoại sẽ là hậu phương vững mạnh, muôn người như một. "Thiên địa nhất gia, thiên hạ nhất nhân", thì đại nghiệp cứu quốc để thoát khỏi ách độc tài đảng trị của CS vô thần, đem lại tự do, hạnh phúc cho đồng bào quốc nội ắt hẳn sẽ chóng được viên thành.

"Xin ơn Trên phù hộ chúng ta".

TỔNG HỘI CỰU SVSQ/TB/QLVNCH/HOA KỲ
BAN BIÊN TẬP BẢN TIN SINH HOẠT CỰ AN TƯ NGUY

THƯ CẢM ƠN

Kính gửi:

Quý Niên Trưởng

Quý Chiến hữu

Quý đọc giả

Quý Đồng môn cùng gia đình và thân hữu.

Chúng tôi vừa nhận được tin vui từ Văn phòng Tổng Hội thông báo cho biết là quý hội đoàn sau đây ngoài sự ủng hộ tinh thần qua điện thoại và Email còn gởi tặng Ban Biên Tập số hiện kim như sau:

- Alpha Nguyễn Hữu Nhân Chủ tịch Hội Liên Trường Sĩ Quan Trừ Bị QLVNCH San Jose, CA gởi tặng \$200.00 (2 lần check mỗi lần \$100:00)
- Alpha Phạm Bá Thành Hội Trưởng Hội Thủ Đức Oklahoma gởi tặng check \$100:00.

Ban Biên Tập BẢN TIN SINH HOẠT CATN rất vui thông báo đến Quý Niên Trưởng cùng tất cả Quý vị. Xin chân thành cảm ơn:

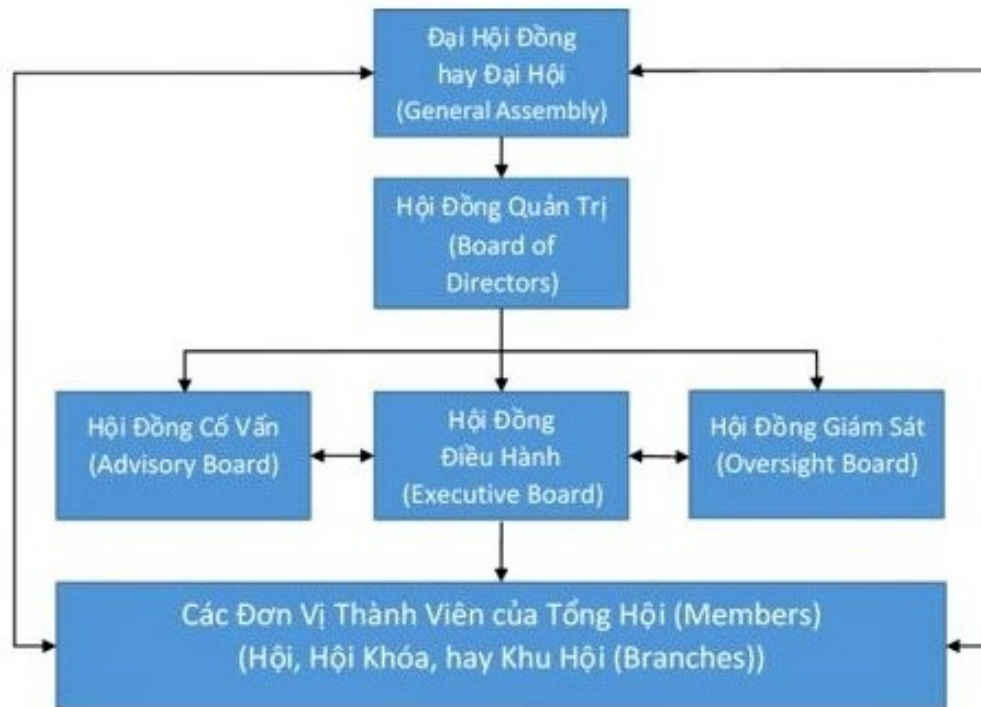
Alpha Nguyễn Hữu Nhân và Alpha Phạm Bá Thành Cùng toàn thể quý Hội viên và gia đình hai Hội.

Kính chúc quý Niên Trưởng cùng toàn thể quý vị và gia đình luôn an mạnh và nhiều niềm vui.

TM. BAN BIÊN TẬP BẢN TIN SH/CATN
Chu Q. Đại_Khóa 19/SQTB

-HS.Lưu

**SƠ ĐỒ TỔ CHỨC và BAN CHẤP HÀNH TỔNG HỘI
CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRỪ BỊ THỦ ĐỨC tại HOA KỲ**

Thành viên Tổng Hội (từ trái): Lê Văn Sanh, Nguyễn Khắc Vinh, Huỳnh Văn Chính, Phạm Trung Cang, Trần Xuân Thời, Đặng Xuân Ngô, Bùi Ngọc Lân, Ngô Viết Quyền

Văn Phòng Tổng Hội:
P.O. Box 14572, Minneapolis, MN 55414
Phone: (763) 458-1123
Email: thuducmn@gmail.com

Chủ Tịch Hội Đồng Quản Trị: Trần Xuân Thời
Chủ Tịch Hội Đồng Cố Vấn: Đặng Xuân Ngô
Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành: Trần Xuân Thời
Chủ Tịch Hội Đồng Giám Sát: Phạm Trung Cang

Hội Đồng Quản Trị Tổng Hội Thủ Đức
Hội Đồng Quản Trị
Chủ Tịch: Trần Xuân Thời
Quản Trị Viên 1: Bùi Ngọc Lân
Quản Trị Viên 2: Ngô Viết Quyền

Hội Đồng Cố Vấn
Chủ Tịch: Đặng Xuân Ngô
Thành Viên: Huỳnh Văn Chính, Trần Thiên Hiệu,
 Lê Văn Sanh, Nguyễn Khắc Vinh, Trần Văn Ngà,
 Chu Văn Hùng, Huỳnh Hồng Quân

Hội Đồng Giám Sát
Chủ Tịch: Phạm Trung Cang
Phó Chủ Tịch : Trần Văn Chính
Tổng Thư Ký: Lê Văn Hoàng

Hội Đồng Chấp Hành
Chủ Tịch: Trần Xuân Thời
Phó Chủ Tịch Nội Vụ: Lê Đình Thăng
Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ: Lê Tiến Dũng
Tổng Thư Ký: Chu Quang Đại
Thủ Quỹ: Trần Văn Thanh
Phạm Bá Thành: Phụ Tá Tài Chánh
Trương Quốc Tuấn: Phụ Tá Liên Lạc
Nguyễn Văn Thành: Phụ Tá Liên Lạc Canada

Phụ Tá Liên Lạc Các Vùng Tại Hoa Kỳ:

Trần Hồng Minh: Phụ tá Vùng Tây Bắc, gồm:
 AK, WA, OR, MT, ID, WY
Phan Thành Lạc: Phụ Tá Vùng Tây Nam gồm:
 CA, HI, AZ, NV, CO, UT, NM, NV
Lê Văn An: Phụ Tá Vùng Trung Bắc, gồm:
 ND, SD, MN, IA, NE, KS, OK, WI, MI
Bùi Ngọc Lân: Phụ Tá Vùng Trung Nam, gồm:
 MO, TX, TN, KY, AR, AL, MS, IL, OH
Hà Văn Tái, Phụ Tá Vùng Đông Bắc, gồm:
 VT, ME, NH, MA, CT, RI, NY, PA, NJ, VA
Nguyễn Văn Cường: Phụ Tá Vùng Đông Nam,
 gồm:
 DE, DC, MD, GA, FL, LA, NC, SC.

DANH SÁCH LIÊN LẠC CÁC HỘI ĐOÀN

USA: Hoa Kỳ/Tên Tiểu Bang, Thành Phố -			Họ và Tên
1. Alabama, Huntsville:	XL		Nguyễn Ngọc Sơn
2. Arizona:	HT		Đỗ Đức Vĩnh
3. CA, Orange County:	HT		Nguyễn Trọng Thu
4. CA, San Diego:	HT		Phan Thành Lạc
5. CA, San Jose:	HT		Nguyễn Hữu Nhân
6. CA, San Jose:	HT		Nguyễn Minh Đường
7. CA, Sacramento:	HT		Trần Văn Ngà
8. Colorado:	HT		Nguyễn Văn Thịnh
9. Connecticut:	XL		Vũ Trọng Triêm
10. Florida, Jacksonville:	HT		Trần Quyền
11. Florida, Orlando:	HT		Huỳnh Thành Nhơn
12. Florida, Palm Beach:	HT		Nguyễn Kim Sơn
13. Florida, Pensacola:	HT		Vương Văn Giàu
14. Georgia:	HT		Phạm Trung Cang
15. Kansas, Kansas City:	HT		Bùi Tỷ
16. Kansas, Wichita:	HT		Phạm Quốc Nam
17. Louisiana:	HT		Nguyễn Văn Cường
18. Massachusetts, Boston:	HT		Phạm Văn Khanh
19. Michigan, Detroit:	HT		Tô Văn Minh
20. Minnesota:	HT		Trần Xuân Thời
21. Missouri:	HT		Vũ Ngọc Hải
22. Mississippi, Biloxi:	HT		Nguyễn Văn Mãng
23. New York:	HT		Nguyễn Bích
24. New York:	HT		Tiêu Nhơn Lạc
25. Oklahoma:	HT		Phạm Bá Thành
26. Oregon:	HT		Trần Hồng Minh
27. Philadelphia:	HT		Bùi Thế Thụy
28. Tennessee:	HT		Hoàng Trọng Hanh
29. Texas, Austin:	HT		Đặng Văn Nghiệp
30. Texas, Dallas:	XL		Nguyễn Ngọc Sơn
31. Texas, Houston:	HT		Hà Nhật Tân
32. Texas, San Antonio:	HT		Nguyễn Thế Dũng
33. Washington DC:	HT		Lê Tiến Dũng
34. Washington:	HT		Nguyễn Đồng Duy
35. Wisconsin:	HT		Võ Huy Ngân
CANADA: Gia Nã Đại/Tên Tiểu Bang, Thành Phố -			Họ và Tên
1. Alberta, Calgary và Edmonton	ĐD		Lê Văn Nam
2. Ontario, Toronto	CT		Nguyễn Văn Tân
3. Ontario, Toronto	CT		Lê Đức Vện
4. Quebec, Montreal	CT		Nguyễn Như Thành
5. Quebec, Ottawa	ĐD		Hoàng Song An

AUSTRALIA: Úc Châu/Tên Tiểu Bang, Thành Phố -

1. Sydney (NSW)
2. Melbourne , Victoria

Họ và Tên

HT Phạm Văn Thông
HT Đỉnh Nguyễn

EUROPE: Âu Châu/Tên Quốc Gia, Thành Phố -   Họ và Tên

1. Germany, Bochum
2. France, Paris

Lê Thanh Tùng
ĐD   Bảo Tuấn

Chúng tôi rất cảm ơn tất cả quý vị đã có thiện cảm với Bản Tin Sinh Hoạt Cư An Tư Ngụy. BBT/
Bản Tin rất vui chào mừng quý vị. Chúng tôi luôn sẵn sàng đón nhận tất cả những ý kiến xây
dựng, khuyến khích, đóng góp bài vở v.v.

BBT/BT/SINH HOẠT CƯ AN TƯ NGUY

Ghi chú chức vụ: HT (Hội Trưởng)/ CT (Chủ Tịch)/ XL (Xử Lý)/ ĐD (Đại diện)/

Chừa trống (Blank): Cần tin tức.

Nhiều thành phố lớn có hơn 1 hội đoàn/đại diện.

Nếu cần liên lạc, bổ túc, hay có thay đổi, xin quý Hội/Đại diện thông báo về Tổng Hội Cựu
SVSQ/TB/TĐ/HK qua:

Tổng Thư Ký: Chu Quang Đại daichu43@gmail.com

Trân trọng cảm ơn

QUÂN LỰC VIỆT NAM CỘNG HÒA

TRƯỜNG BỘ BINH

CƯ-AN TƯ-NGUY

HÌNH ẢNH SINH HOẠT CƯ AN TƯ NGUY TAI HOA KỲ VÀ KHẮP NƠI NHÂN DỊP KỶ NIỆM NGÀY QUÂN LỰC VNCH 19/6

NGÀY QUÂN LỰC 19/6 TẠI DALLAS & FW TEXAS

- NGÀY QUÂN LỰC 19/6 TẠI SAN JOSE BẮC CALI

Liên Hội Cựu Quân Nhân Bắc Cali

Lễ Kỷ Niệm Ngày Quân Lực VNCH 19 tháng 6

Vào lúc 10:30 sáng thứ bảy June 16, 2021 tại Santa Clara County.

Để biểu dương tinh thần đoàn kết Quân Dân tiếp nối truyền thống bất khuất chống Cộng sản và cũng để tôn vinh tinh thần chiến đấu dũng cảm kiên cường của người lính Việt Nam Cộng Hoà trong suốt cuộc chiến đấu oai hùng bảo vệ Miền Nam được no ấm tự do dân chủ, Liên Hội Cựu Quân Nhân Bắc Cali đã phối hợp với các Hội đoàn Quân Dân đứng ra tổ chức Buổi Lễ Kỷ Niệm Ngày Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà tại 70 West Hedding Street San Jose Ca 95110 Vào lúc 10:30 ngày 19 tháng 6 năm 2021 với sự tham gia tích cực của Nhóm Phụng Sự Cộng Đồng và Vietnamese Americans For Freedom đã vận động Đồng Hương tham dự, giúp căn 4 lều và trang trí cũng như phân phối khoản 500 áo T shirt.

* THỦ ĐỨC SEATTLE NGÀY QUÂN LỰC 19/6/2021

THỦ ĐỨC HOUSTON TEXAS NGÀY QUÂN LỰC 19/6/2021

KHÔNG THỂ NÀO QUÊN NGÀY QUÂN LỰC VIỆT NAM CỘNG HÒA 19 THÁNG 6 HOUSTON TEXAS

Chúng ta đang sống tại hải ngoại không quên ngày Quân Lực VNCH 19/6 ,ngày này để tưởng niệm các Dân Quân Cán Chính đã Vị Quốc Vong Thân, hy sinh xương máu tuổi trẻ cho độc lập tự do dân chủ của miền Nam VNCH. Chủ nhật 20/6/2021 tại trọng đài chiến sĩ Việt – Mỹ đại lộ Sài gòn thành phố Houston, Hội đoàn Quân đội , Cảnh sát Quốc gia (CSQG) được sự ủy nhiệm của các hội đoàn Quân sự đã tổ chức buổi lễ Ngày Quân Lực 19/6 rất long trọng trang nghiêm theo nghi thức Quân đội rất thành công tốt đẹp. Mặc dù trời nắng nóng 90 độ F, cơn dịch Covid-19 vẫn còn lảng vảng nhưng tấm lòng ưu ái của quý vị thật là trân quý. Buổi lễ diễn ra với sự hiện diện của các anh chị cựu quân nhân, các vị dân cử, ban đại diện cộng đồng người Việt Houston, quý vị đồng hương, thân hào nhân sĩ, các Hội đoàn bạn, Hội đồng Liên tôn, các đảng phái chính trị và các cơ quan truyền thông báo chí tham dự rất đông đảo. Bạch Cúc

* THỦ ĐỨC NSW ÚC CHÂU THƯỢNG KỲ NGÀY QUÂN LỰC 19/6

* QUÂN CÁN CHÍNH TIỂU BANG OREGON KỶ NIỆM NGÀY QUÂN LỰC 19/6/2021

Kỷ Niệm Ngày Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa 19-6 Tại Tiểu Bang Oregon

Vì lý do đại dịch Covid-19 nên các Hội đoàn cựu quân nhân VNCH tại Oregon đã không thể tổ chức mừng Ngày Quân Lực 19/6 như mọi năm. Tuy nhiên, với thiện ý và lời mời của chiến hữu KQ Nguyễn Văn Thơm, một số chiến hữu đã tập hợp nhau lại tại tư gia của Anh vào trưa Thứ Bảy ngày 12/6/2021, để tổ chức một nghi lễ tuy đơn giản nhưng cũng rất trang trọng và xúc động để kỷ niệm ngày mà tập thể chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa chính thức lên nắm giữ vai trò cùng một lúc cả nhiệm vụ quân sự lẫn vai trò hành chính tại Miền Nam Việt Nam cũng như để tưởng nhớ đến những đồng đội đã hy sinh trong cuộc chiến bảo vệ Miền Nam Việt Nam trước làn sóng xâm lăng của giặc thù Việt Cộng Bắc Việt. Sau nghi lễ chào Quốc kỳ, Phát Mặc Niệm và lời cảm tưởng của ông Từ Đức Tháo (Chủ Tịch CDVN/OR), khoảng 30 chiến hữu, bằng hữu và gia đình đã tham dự buổi văn nghệ "bổ tấu" với chủ đề "Hát cho những người lính VNCH" với các giọng ca ngọt ngào, truyền cảm của các nữ ca sĩ Ngọc Thúy, Tuyết Lan và các tham dự viên qua phần phụ đệm của các nhạc sĩ: Huy Chu-Minh Mạnh-Đặng Trung-Đức Liêm. Buổi họp mặt đã diễn ra thật vui vẻ, thân thương giữa những người lính cùng thân hữu. (Photo: Mary Nguyen)

* TIỂU BANG OREGON NGAY QUỐC HẬN 30/4

* CLARK COUNTY VETERANS WAR MEMORIAL

* HÌNH ẢNH SINH HOẠT HỘI THỦ ĐỨC TORONTO, CANADA

DANH DƯ

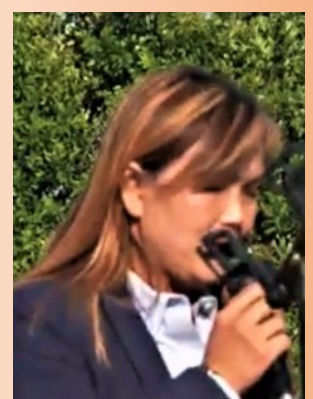

Thủ Đức Ontario trong dịp Tướng Lê Minh Đào đến Toronto

• Lễ Kỷ Niệm Ngày Quân Lực 19 Tháng 6 Năm 2021 Tại Nam California

Ngày Quân Lực 19-6 Do Hội Cựu Quân Nhân QLVNCH, Tiểu Bang Victoria Tổ Chức Tại Kevin Wheelahan Gardens - Sunshine - Victoria - Australia ngày 19-6-2021

Cựu Tù Xuyên Mộc, Khu B, Buồng 3 Đập “nón cối” Hội ngộ lần 5 Tại Nam California

Với lòng nhiệt thành và tinh thần đồng đội vượt bực của CH Nguyễn Hữu Nhân khoá 5/68, vừa qua vào những ngày 16 & 17-07-2021 đã cùng những Anh Em khác tổ chức những ngày Cựu Tù Xuyên Mộc, Khu B, Buồng 3 Đập nón cối Hội ngộ lần 5 tại Nam California rất thanh công.

Hiện diện gồm 21 Anh và 8 Chị từ khắp nơi xa xôi như Ca Nhạc sĩ đấu tranh Hoàng Trường, MC Thu Tâm cùng các Ca sĩ từ Texas, chị Trương văn Thi Washington, Anh Chị Nguyễn Hữu Nhân San Jose, Chị Sách (Nebraska), chị Thuận (Texas), Chị Tý (San Jose) cùng các anh chị từ Ohio, Michigun, Arizona, Hawaii, Sacramento,...

Anh Em cựu tù về tham dự là những Chiến Sĩ trước đây thuộc nhiều đơn vị như Sư Đoàn 5, Sư Đoàn 18, đơn vị 101, Hải Quân, Không Quân v.v... Buồng 3 Khu B (Đập nón cối) tham dự đông nhất, tổng cộng 29 Anh Chị.

Ngày 15-07-2021 Số đông Anh Chị Em đã có mặt tại nhà Anh Chị Phạm văn Tỉnh San Diego. Tại đây Anh Chị Em cựu tù buồng 3 (đập nón cối) đã được Anh Chị Phạm văn Tỉnh tiếp đón thân tình trước khi tới họp mặt tại nhà hàng Diamond Sea food Palace 3 Westminster, California.

Giúp vui buổi tiệc hội ngộ có nhiều tiết mục ca nhạc với các Nhạc sĩ Hoàng Trường, Thượng Uyển, MC Thu Tâm và nhiều ca sĩ cùng Các Anh chị em cựu tù cùng đồng ca.

Trưa Chủ nhật 18/7/2021 Anh Chị Em cựu tù cũng đã vui chơi chụp hình kỷ niệm tại nhà anh Lê Cảnh Sao Nam California.

Hình ảnh: CH Phạm Minh Đức đơn vị 101

Anh em Buồng 3 rất đẹp chỉ tiếc thiếu: Lê Cảnh Sao, Phạm Ngọc Tình, Nguyễn Hồng Sơn, Nguyễn Hữu Xuân.

Anh em Khóa 5/68 tham dự với anh em Buồng 3 tại nhà hàng Diamond Seafood Palace 3 Westminster, California

Buồng 3 Hội ngộ lần 5
Nam CA 17-07-2021
Nhan & Diep

Hợp ca Buồng 3 "Dây sống" sáng tác: Thương Uyên (Nguyễn Văn Uyên).

anh em Sư Đoàn 5 tham dự

Một số anh em Buồng 3 tại nhà anh chị Phạm Ngọc Tĩnh San Diego ngày 15-07-2021

Tám hình gần như đầy đủ chỉ thiếu Phạm Ngọc Tĩnh

Các chị Bướng 3 tại nhà hàng Diamond Seafood Palace 3 Westminster, ngày 17-07-2021
Chị Sao (Nam CA), Chị Nhàn(San Jose), Chị Sách (Nebraska), chị Thi (Washington), chị Thuận (Texas),Chị Tý (San Jose), Chị Huỳnh Bạch Long (Nam CA)

Một số anh em Bướng 3 tại nhà anh chị Phạm Ngọc Tinh San Diego ngày 15-07-2021

Ca nhạc Sĩ đầu tranh Hoàng Tường (Texas) và các ca sĩ tham dự buổi 3 (Buổi họp nón chít) tại Diamond Seafood Palace Westminster, California 17-07-2021

Các anh em SD 18 -SD3-SĐ 25-SĐ 9

Phạm Minh Đức đơn vị 101 người đã ghi lại những hình ảnh buổi Hội ngộ Bướng 3 (người đứng với máy ảnh)

Chị Lê văn Lợi, Ca Nhạc Sĩ Hoàng Tường (Texas), Chị Nguyễn hữu Nhân-Chị Trương văn Thi (Washington) - Anh Nguyễn hữu Nhân (San Jose)

Thu Tâm MC và các ca sĩ với những chiếc áo dài thật đẹp.

Anh chị Tinh khản đãi buổi ăn trưa cho anh chị Bướng 3 tại nhà Anh chị ở San Diego trước khi về Westminster Nam CA.

Buổi trưa Chủ Nhật 18-07-2021 tại nhà Lê Cảnh Sao

Anh em buồng 3:

Huỳnh Bạch Long, Nguyễn Văn Nam, Nguyễn Ngọc Anh, Đậu Đình Sáng, Trần Minh Nghĩa, Nguyễn Đức Nam,
Nguyễn Ngoãn, Nguyễn Hồng Sơn, Lâm Phi Hùng, Nguyễn Hữu Nhân, Lê Cảnh Sao.

Hình Ảnh Buổi Picnic Năm Thứ 7

“Ngày Hè của Linh và Gia Đình” tại Cunningham Park

Chủ Nhật 8/8/2021 từ 10 am đến 4pm

Do Tập Thể Chiến Sĩ VNCH/HN & Trung Tâm Điều Hợp Tây Bắc HK
phối hợp tổ chức với các hội đoàn Cựu Quân nhân tại Bắc Cali
thực hiện

Đã được khoảng 700 người đến tham dự ,

Thay Mặt Ban Tổ chức
BS Phạm Đức Vượng
Chiến Hữu Triệu Hà

PICNIC NGÀY HÈ 2021
của Lính & Gia Đình

@ ĐỊA ĐIỂM : - Lake Cunningham Park
 (Cypress Pavilion Picnic Site)
 2305 South White Rd., San Jose, CA 95148

@ THỜI GIAN : - Từ 10:00 AM. - 4:00 PM
 Chủ Nhật , ngày 08 tháng 8 năm 2021

@ Đặc Biệt Chương Trình Văn Nghệ & Khiêu Vũ với Chủ Đề :
 " Tinh Linh Mùa Hè & Quê Hương "
 sẽ do một số Ca Sĩ Nổi Tiếng tại Địa Phương liên tục trình diễn cùng với sự đóng góp của Quý Vị Thân Hữu đến tham dự và các Ban Nhạc của Thung Lũng Hoa Vàng.
 @ Ban Tổ Chức sẽ cung cấp thức ăn và nước uống theo Phiếu ân miễn phí từ 12:00 PM đến 1:00 PM.
 - Sự hiện diện của Quý vị sẽ là một Nhân Tố Quan Trọng khích lệ Tinh Thần cho Ban Tổ Chức và giúp Buổi Picnic được thành công tốt đẹp.

@ ĐỒNG TỔ CHỨC :

- Tập Thể Chiến Sĩ VNCH/ HN. @ BÁC SĨ PHẠM ĐỨC VƯỢNG (408) 225-8844
- Lực Lượng Sĩ Quan Thủ Đức @ CH. NGUYỄN MINH BƯỜNG (408) 582-2200
- Hội Nữ Quân Nhân San Jose & Hậu Duệ @ NGN. NGUYỄN THU NGUYET (408) 667-8842
- Thủy Quân Lục Chiến Bắc California @ CH. PHÁT KIẾN (408) 695-7635
- Hội Biệt Động Quân Bắc Calif. @ CH. TRẦN SONG NGUYỄN (408) 234-6580
- Hội Địa Phương Quân & Nghĩa Quân @ CH. TRIỆU U HÀ (408) 646-8752
- Hội Quân Cảnh Bắc California @ CH. TRẦN ĐẮC (408) 294-8522
- Sư Đoàn 9 Bộ Binh @ CH. PHẠM CHÍ DŨNG (408) 368-8325
- Hội Nhà Trang - Khánh Hoà @ CH. TRẦN CHÁNH TUY (408) 941-5043

HOANG-VÂN **SON-LOAN** **JENNY ĐAN-ANH** **DUY-HAI** **VĂN-KHOA** **KIM-YẾN** **TRẦN-MANH** **THIÊN-Y**
DUY-CƯỜNG **NHẬT-HA** **HOANG-VINH** **PHƯƠNG-THUẬN** **THUY-NGA** **THANH-TRÚC** **ĐOÀN-TRANG** **KHÔNG-NGUYỄN**

BAN VĂN NGHỆ GIO-LINH **BAN VĂN NGHỆ SAIGON NHỎ** **BAN VĂN NGHỆ SAO SÁNG**

THÔNG BÁO

BẢN TIN SINH HOẠT CATN SỐ 5

Để chuẩn bị bài vở và hình ảnh cho Bản Tin Sinh Hoạt Cựu An Tư Ngụy Số 5 sẽ phát hành vào dịp cuối năm 2021 được chu đáo và phong phú, xin quý Niên Trưởng, quý Chiến hữu và thân hữu, quý Hội đoàn các Quân Binh Chung cùng Hậu duệ VNCH ở khắp nơi chuẩn bị bài vở và hình ảnh sinh hoạt của đơn vị mình về BBT Bản Tin càng sớm càng tốt.

Nội dung Bản Tin Số 5 sẽ hướng về:

Ngày truyền thống Bộ BinhThù Đức.
Những kỷ niệm trong thời chiến của đơn vị và cá nhân cùng gia đình người linh.
Phóng sự và hình ảnh sinh hoạt của các hội đoàn Ái Hữu nhân dịp sinh hoạt cuối năm 2021 và những năm về trước.

Xin quan tâm khuyến khích hậu duệ của chúng ta trên toàn thế giới cũng như trong nước tham gia viết bài bằng đủ mọi ngôn ngữ địa phương về những gì các Em các Cháu hiểu được về Tổ Quốc Việt Nam và cuộc chiến bảo vệ Quốc Gia VNCH Tự Do. Vì thực tế trong tương lai chính các Em là những người sẽ đứng lên thay cho chúng ta.

Nhân kỷ niệm Đệ Nhất Chu Niên ngày lưu hành Bản Tin Sinh Hoạt Cựu An Tư Ngụy của Tổng Hội Cựu SVSQ/TB/TĐ Hoa Kỳ. Ban Biên Tập bản tin mong nhận được các bài viết cũng như cảm tưởng của các Niên Trưởng, Huynh trưởng, Chiến hữu, Thân hữu cùng độc giả đối với Bản Tin.

Xin được nhắc lại về khuôn khổ bài viết cho Bản Tin: cỡ chữ 12 x dài 4 trang. Ngoài ra những bài dài hơn nữa sẽ được dành cho Đặc San hay sẽ đăng trong Bản Tin nhiều kỳ.

Một lần nữa BBT/BẢN TIN SH/CATN rất cảm ơn toàn thể Quý vị.
Kính chúc Quý vị và gia đình luôn bình an, dồi dào sức khỏe và nhiều niềm vui. Đặc biệt trong thời gian này chúng tôi xin được cùng quý vị hướng về quê nhà Việt Nam đang trong cơn đại dịch hoành hành được chóng qua.

Ngày 30/08/2021

TM. BAN BIÊN TẬP
Chu Q. Đại_Khóa 19/SQTB.